

Debatten van de provincieraadszitting

9 oktober 2013

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Dames en heren collega's, ik denk dat de snoepjes ongeveer uitgedeeld zijn op dit ogenblik, dat de proefing – niet de beproefing, maar de proefing – goed verlopen is en dat ik de zitting kan openen. Ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend.

De heer gouverneur heeft mij meegedeeld dat hij vandaag niet aanwezig kan zijn op de zitting. Verder heb ik op dit ogenblik geen verontschuldigungen. Ik stel dan ook voor dat we overgaan tot de behandeling van onze agenda.

PUNT 1**VZW RATO (RATTENBESTRIJDING OOST-VLAANDEREN) - VERTEGENWOORDIGING – VERVANGING GEORGES ANTHUENIS (OPEN VLD)**

- AANDUIDING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER IN DE ALGEMENE VERGADERING
- AANDUIDING VAN 1 BESTUURDER

De heer voorzitter

Ik heb voor effectief vertegenwoordiger in de algemene vergadering de kandidatuur binnengekregen van mevrouw Sylvia Van Meirvenne en voor effectief vertegenwoordiger in de raad van bestuur eveneens de kandidatuur van Sylvia Van Meirvenne.

Ik leg dit punt ter stemming. Het is een geheime stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
45 'ja', 20 'neen', 6 onthoudingen.

PUNT 2**PERSONEEL – PROJECTEN - OPMAAK INVENTARIS IN HET KADER VAN HET PROJECT 'GLASTUINBOUW IN OOST-VLAANDEREN, MOTOR TOT DUURZAME RUIMTELIJKE ONTWIKKELING': VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING MET BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVING, BEPALING VAN DE LOOPTIJD****De heer voorzitter**

Vraagt iemand hierover het woord? De heer Fiers.

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter. U weet dat wij steeds tussenkomen als het over de glastuinbouw gaat. Dat doen we omwille van het feit dat wij bedenkingen hebben bij verschillende aspecten van het grotere plaatje. Elk onderdeel van dat plaatje is voor ons dan natuurlijk ook relevant. Wat zijn die bedenkingen? Enerzijds gaat het voor een stukje om een locatie, de locatie Melsele, waar een geaccidenteerd parcours wordt gevolgd. Maar in ruimere zin is het ook de vraag of een teelt in warme kassen op het ogenblik nog een verdedigbare optie is. Als men daarop inzet, is dat een belangrijke beleidskeuze en wij denken dat het niet de goede beleidskeuze is. Alle elementen die daaraan vasthangen, zullen wij dus niet steunen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Charlier?

De heer Pietrala

Meneer Pietrala.

De heer voorzitter

Ik heb me vergist. Meneer Pietrala.

De heer Pietrala

Geen probleem. Het standpunt van N-VA is ondertussen ook al heel goed bekend, net als het standpunt van Groen. Wij gaan op dit punt dus ook tegenstemmen.

De heer voorzitter

Goed, dank u. Vraagt nog iemand het woord? Meneer Maes.

De heer Maes

Heel kort, voorzitter.

Ik heb een vraag voor de collega van Groen: eet gij dan nooit in de winter van oktober tot maart een blaadje sla of een tomaatje? Als we dat nog willen eten, moeten we wel iets hebben. Het alternatief is dat we het transporteren vanuit het zuiden. En als ge dergelijke zaken met luchttransport moet gaan vervoeren, hebt ge volgens mij een energienota die vier of vijf keer zo hoog is als wanneer we het hier kweken in een warme kas. Als het gaat om keuzes maken, vraag ik me toch af of gij altijd consequente consumenten zijt.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Ja, ik neem die handschoen graag op, voorzitter.

Het is inderdaad zo dat er best wel alternatieven zijn voor uw blaadje sla en uw tomaatje. Als ge zoveel mogelijk naar seizoensgroenten gaat, hoeft ge dat niet te doen. Er zijn groenten die ge kunt bewaren. Ge kunt heel sterk variëren. Ik nodig collega Maes uit om een keer gebruik te maken van een biogroentenpakket. Er zijn er veel in de aanbieding. Ge gaat zien dat dat heel sterk gevarieerd is. Daar hebt ge geen warme kas voor nodig.

De heer voorzitter

Dit gezegd zijnde, denk ik dat ik dit punt ... Ah, meneer Evrard.

De heer Evrard

Onze fractie zal zich onthouden omdat in dit plan op juridisch vlak nog een aantal lacunes zit. Die lacunes zijn nog niet opgelost.

De heer voorzitter

Ik kijk rond. Ik denk dat ik nu het punt kan ter stemming leggen. Dank u.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
38 'ja', 20 'neen', 11 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 3

**RESOC – WAAS EN DENDER - VERTEGENWOORDIGING – VERVANGING VAN GEORGES ANTHUENIS (OPEN VLD):
AANDUIDING VAN ÉÉN EFFECTIEF LID**

De heer voorzitter

Ik heb hiervoor de kandidatuur binnengekregen van mevrouw Sylvia Van Meirvenne.

We gaan over tot de stemming. Het is een geheime stemming, over punt 3.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
43 'ja', 20 'neen', 6 onthoudingen.
Mevrouw Van Meirvenne is aangeduid.

PUNT 4

**PROJECT VERENIGING VOOR AANVULLEND GRONDBELEID (PROVAG) - VERTEGENWOORDIGING: AANDUIDING
VAN EEN PLAATSVERVANGEND LID VAN DE RAAD VAN BESTUUR IN VERVANGING VAN MARLEEN MAENHOUT**

De heer voorzitter

Dan gaan we over tot punt 4: het project Gentse Kanaalzone. Vertegenwoordiging: aanduiding van een plaatsvervangend lid van de raad van bestuur in vervanging van collega Marleen Maenhout. Hiervoor heb ik de kandidatuur binnengekregen van mevrouw Martine Verhoeve.

Ook hierover is de stemming geheim.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
45 'ja', 20 'neen', 6 onthoudingen.
Mevrouw Verhoeve is aangeduid.

DEBATTEN

PUNT 5

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'RECONVERSIE VERBLIJFSRECREATIE FASE 1 STEKENE': VOORLOPIGE VASTSTELLING VAN HET ONTWERP

De heer voorzitter

Voordat we beginnen met de behandeling van dit dossier: ik heb in dit dossier twee amendementen ontvangen. Het ene amendement is ingediend door de N-VA en het andere namens de deputatie. Wij gaan eerst het debat houden. Iedereen kan het woord nemen zoals hij wil.

Ik heb een inschrijving voor het debat: iemand die conform artikel 41 gevraagd heeft om aan het woord te komen. Zulke inschrijvers gaan voor de andere collega's die dat niet op voorhand vragen. Het gaat om mevrouw Van Duyse. Zij heeft gevraagd om bij dit punt het woord te mogen nemen. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter.

Gedeputeerden en collega's in de provincieraad, ik wil hier graag nog even tussenkomen, aansluitend aan de tussenkomst die ik reeds gehouden heb in de commissie van vorige week (1 oktober). In die commissievergadering was afgesproken dat de gedeputeerde die bevoegd is voor Ruimtelijke Ordening zou reageren op de opmerkingen van de vzw Recht op Wonen. De vzw heeft negen vragen gesteld met betrekking tot het PRUP 'Reconversie verblijfsrecreatie Stekene, fase 1'. Die negen vragen heeft iedereen ook wel gekregen, denk ik. Het zou goed zijn als de gedeputeerde hier eenduidig en ook duidelijk zou antwoorden op wat ik toch wel een aantal terechte bezorgdheden van de vzw zou willen noemen.

Een tweede puntje: in mei 2012 heb ik naar aanleiding van de visie op de weekendverblijven ook al mijn bezorgdheid geuit over bepaalde aspecten. Wij vinden het namelijk belangrijk dat iedereen zo snel mogelijk rechtszekerheid krijgt en beschermd wordt tegen een verdere handhaving. Dat geldt zeker voor degenen die al vele jaren in deze gebieden aanwezig zijn. Ook moet rekening worden gehouden met de moeilijke situatie op het terrein. Ik heb destijds naar voren gebracht dat zo snel mogelijk overleg zou moeten worden met de dienst Handhaving. Bij het opstellen van de visie rond de weekendverblijven was namelijk gezegd dat de handhaving in eerste instantie gericht was op illegale weekendverblijven. Het ging dus om weekendverblijven buiten de zones op het gewestplan en om de nieuwe inschrijvingen voor permanente bewoning na 2008. De toenmalige gedeputeerde, nu meneer de voorzitter, antwoordde toen dat vanuit de provincie zou worden aangedrongen op een overleg met Handhaving. Ik wil de huidige gedeputeerde meegeven dat dit overleg met Handhaving tot op de dag van vandaag nog steeds nodig is. Wij merken namelijk dat de inspecteurs van Ruimtelijke Ordening of van Ruimte en Wonen volop bezig zijn in dit plangebied controles uit te voeren. Er is ook al een tiental procedures opgestart. Dat is een beetje tegen de afspraak dat men eerst de planprocedure zou afwachten en pas daarna over handhaving zou gaan beginnen. Daarom wil ik er nog even uitdrukkelijk voor pleiten om de mensen die er allang wonen voldoende rechtszekerheid te geven. Daarbij moet men dus ook rekening houden met de verworvenheden van een decennialange bewoning. Die verworvenheden komen reeds tot uiting in het feit dat in de rechtspraak sprake is van een vijfjarige verjaringstermijn. Intussen kunnen wij een amendement van de deputatie op onze bank vinden. De voorzitter heeft daar al op gewezen. Ik wil in dat verband graag meegeven dat ik tevreden ben over het feit dat de deputatie op mijn bezorgdheid en vragen is ingegaan. Ik ben blij dat er een amendement voorligt waarin de deputatie aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een sluitende bevestiging vraagt, dat bij de omvorming van het gebied dat nu als recreatiezone staat aangeduid naar een ruimtelijk kwetsbaar gebied niets zal veranderen aan de verjaring van de vervolgingsmogelijkheden. Het staat toch wel vast dat de mensen daarover voldoende zekerheid krijgen. Daarom juich ik het ook toe dat wij de deputatie vragen om het overleg met de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid te voeren. Ik zou daar nog bij willen vragen dat in een apart overleg aan de inspecteurs wordt meegegeven dat ze rekening moeten houden met het feit dat er planprocessen bezig zijn. Ze moeten dus nu niet verder gaan met handhaving of tot vervolging overgaan. De afspraak was immers dat men eerst de planprocessen zou afwachten.

Verder geef ik nog een andere bezorgdheid mee, voor de omkadering: het uitdoofscenario of alle andere zaken die ermee samengaan. We dringen aan op een sociale oplossing. De provincie heeft immers van Vlaanderen de opdracht gekregen om een menselijke oplossing te bieden voor de feitelijke toestand die

al decennialang bestaat. Deze beide bezorgdheden wil ik dus toch nog even aan de deputatie meegeven. Ik kijk dan ook uit naar het antwoord. Dank u wel.

De heer voorzitter

Ik kijk rond. Ik zie dat meneer Van Gucht het woord vraagt. Mevrouw Gillis ook. Ik ga noteren. Ik kijk rond. Ja, collega Van Duyse. Drie namen heb ik momenteel. Eerst meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter.

Collega's, de voorliggende ruimtelijke uitvoeringsplannen waren bedoeld om situaties die in het verleden scheefgetrokken waren recht te trekken. Het gebruik van recreatieve verblijven voor permanente bewoning zou voor eens en altijd onmogelijk gemaakt worden. Maar het was ook duidelijk dat de bestaande permanente bewoning in de bedoelde zones ergens een regularisatie zou krijgen. Dat was het uitgangspunt. Iedereen was daarmee akkoord. Maar deze plannen komen geenszins aan deze intentie tegemoet. Het lijkt eerder op een verdeel-en-heerssituatie ten opzichte van de betrokken bewoners. In de commissie werd nog gesteld dat de gemeente Stekene al meer dan twintig jaar de betrokkenen ervan verwittigt dat permanente bewoning onwettig is. Maar vorig jaar met de gemeenteraadsverkiezingen kregen sommige bewoners nog een schriftelijke verklaring van de burgemeester dat het met deze uitvoeringsplannen niet zo'n vaart zou lopen. Voor iedereen zou een oplossing worden gezocht. Vandaag hangt sommige gezinnen een dwangsom van meer dan 5000 euro boven het hoofd. Voorrang op een lijst voor een sociale huurwoning is in dezen geen oplossing. Deze mensen hebben een woning en zij hebben het recht om daar te blijven wonen. Wij zijn ervan overtuigd, net als de meesten hier, dat nieuwe permanente bewoning niet mogelijk is, maar de bestaande bewoning moet geregulariseerd worden.

De heer voorzitter

Collega Gillis.

Mevrouw Gillis

Dank u wel, meneer de voorzitter.

Beste collega's, het RUP heeft al een lange weg afgelegd. Er zijn heel wat besprekingen en er is heel wat overleg aan vooraf gegaan, met heel wat inzet van onze personeelsleden. Met dit RUP wil men een aantal mistoestanden regulariseren. Toch hebben we als Groen-fractie enkele bedenkingen bij dit voorontwerp.

Een eerste aandachtspunt is het herstel van open ruimte. De planologische uitgangspunten van vier jaar terug zijn zeer sterk afgezwakt. In de eerste visietekst, van november 2009, stelt men dat er een bouwstop moet gelden voor de zones die als nabestemming 'open ruimte' krijgen. Nu mag men er tot 2020 bouwen. In de adviezen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en van Ruimte Vlaanderen zien we een gelijkaardige opmerking. Er staat letterlijk: "De keuze voor het toelaten van bijkomende bouwmogelijkheden – nieuwbouw in de nog niet ingevulde percelen tot 2020 – wordt door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie niet ondersteund." Tevens wijst de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid hierbij op een probleem met betrekking tot handhaving. Bouwovertredingen, ook van illegale constructies, kunnen nog tot 2020 geregulariseerd worden. Er staat letterlijk: "Het onderscheid tussen de mogelijkheden voor vergunde en vergund geachte bebouwing en verharding enerzijds en onvergunde bebouwing en verharding anderzijds is minimum tot onbestaand." Concreet wil dit zeggen dat illegale en legale constructies dezelfde mogelijkheden en rechten krijgen. Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie staat geenszins achter deze manier van werken.

We stellen ook vast dat veel clusters doorheen het parcours die in de eerste visietekst de nabestemming 'open ruimte' kregen, plots een bestemming als recreatief woongebied krijgen. Voor de mensen die het dossier kennen: het betreft onder andere de clusters B1, C3, D11, E1 en E2. Het gaat om kleine, geïsoleerde clusters in bosgebied, die niet aansluiten op een woonzone en zeer moeilijk bereikbaar zijn.

DEBATTEN

Verder merken we dat veel clusters pas in een derde fase de nabestemming 'open ruimte' krijgen. Die derde fase ligt ver weg in de tijd. Intussen wordt de situatie ter plaatse schrijnender. Het RUP dat nu ter stemming voorligt, zou dus ambitieuzer mogen zijn als het erom gaat de open ruimte in Stekene te herstellen. In sommige clusters worden zones van verblijfsrecreatie omgevormd naar recreatief woongebied. In de Heimeersstraat bijvoorbeeld wordt een volledig leegstaande verkaveling omgezet in een zone van recreatief wonen, terwijl in dit gebied meerdere ecologisch waardevolle percelen liggen. Waarom worden deze percelen niet beschermd? Door deze percelen vol te bouwen, zal de verbinding tussen twee natuurgebieden aangetast worden. We missen hier weer initiatieven om het bosgebied uit te breiden en kwetsbare gebieden te beschermen. Het verstrekken van informatie in het gebied van verblijfsrecreatie is zeer belangrijk. Gaat men erop toezien dat er enkel recreatief gewoon wordt? Kan men dit beleid handhaven? Al van in de jaren negentig stonden er borden die aangaven dat het verboden is om er permanent te wonen. Toch gebeurde het. De borden zijn een tijd geleden weggehaald. We begrijpen niet dat de gemeente Stekene deze borden niet terugplaatst. Een tweede aandachtspunt van ons zijn de bewoners die al of niet legaal gedomicilieerd zijn, onder het goedkeurend oog van de schepenen en burgemeesters van de voorbije legislaturen in Stekene. Dat er een regularisatie komt, vinden we positief. Maar zijn alle bewoners in de mogelijkheid een woning aan te kopen? Er zijn twee woonuitbreidingsgebieden voorzien, dertig woningen in Kemzeke en twintig woningen in Klein-Sinaai. Ongeveer eenvierde deel daarvan is voorzien voor sociale woningbouw. Uit het voorliggende plan wordt niet duidelijk of er ook sociale huurwoningen zijn, of er ook gewone huurwoningen ingevat zitten. Niet iedereen heeft de financiële middelen om een woning aan te kopen. We vragen vanuit sociaal/menselijk oogpunt hiermee rekening te houden. De woongebieden worden samen aangesneden, zonder bevraging van de huidige permanente bewoners. Wie wenst in Stekene te blijven wonen? Wie kijkt uit naar een serviceflat? Wie kijkt uit naar een appartement? We weten het niet. Waarom snijden we niet één verkaveling aan om daarna verder te zien? Deze woonuitbreidingsgebieden zijn bedoeld voor de bewoners van de weekendhuizen. Met een beperking van het voorkeurecht tot één jaar riskeert men dat deze woonzones bijna volledig op de vrije markt komen en dat de bewoners van de weekendwoningen de boot missen. We sluiten ons aan bij het advies van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, dat constateert dat het verkooprecht in artikel 4.3 is beperkt in de tijd. Wij zien geen reden voor deze beperking van het verkooprecht en vragen die te schrappen. Van de ongeveer twintig mensen die een verzoek tot tijdelijk woonrecht hebben ingediend, blijken slechts enkele personen voor dit woonrecht in aanmerking te komen. We vragen dit te verruimen, zodat ook mensen die de aanvraag niet hebben ingediend, maar wel gedomicilieerd zijn in Stekene, mensen die buiten Stekene gedomicilieerd zijn en mensen die als gevolg van bouwovertradingen niet in aanmerking kwamen voor het woonrecht, toch kunnen aanspraak maken op een woning uit de voorziene woonzones. We menen te begrijpen dat het provinciebestuur ook in deze richting denkt. Wie gaat de bewoners hier echter over informeren? Wie gaat de mensen begeleiden? Dat is de taak van de gemeente Stekene, omdat die het dichtst bij de burgers staat. Maar gaat die gemeente deze taak ook opnemen? De provincie moet er vooral op toezien dat dit effectief gebeurt. Tot besluit kunnen we stellen dat van de oorspronkelijke visie slechts een minimum is overgebleven om de open ruimte te herstellen. Omgekeerd zien we hoe vlotjes men twee woonuitbreidingsgebieden verkavelt. In de toelichting op het RUP is de mogelijkheid van een verdere verkaveling van de woonuitbreidingsgebieden al aangegeven. Onze zorg gaat uit naar het informeren en begeleiden van de bewoners van de weekendverblijven. Deze mensen moeten de kans krijgen elders te gaan wonen, maar wij zeggen 'neen' tegen een mateloze verkavelingsdrift.

Dank u wel.

De heer voorzitter

Collega Van Duyse.

De heer Van Duyse

Dank u wel.

Collega's, ik vind dat het woord 'historiek' met de grootste omzichtigheid moet gebruikt worden. Maar als men in Stekene een oplossing kan vinden voor de weekendverblijven, als daar een einde kan gesteld worden aan een onzekerheid voor eigenaars, huurders, Stekenaars en bezoekers van de gemeente, dan aarzel ik toch niet om het woord 'historisch' even van stal te halen. Wie de kaart van Stekene ziet en de diverse clusters aan betrokken gebieden, weet dat een oplossing moeilijk was. Die weet dat Stekene

moeilijker was dan andere gemeenten, niet alleen op dit vlak, maar ook op het gebied van de weekendverblijven.

De moeilijkheid was dat wat in Stekene voorlag geen aaneengesloten zone is, maar een diversiteit van meer dan veertig clusters, waarvan sommige nog eens onderverdeeld zijn in noord- en zuidzones. De kaart van Stekene is dan ook meer een inspiratiebron voor een schilderij van Mondriaan, met verschillende vlakken en kleuren, met verticale en diagonale strepen, elk met een eigen betekenis, eigen bouwvoorschriften en diverse bepalingen. Kortom: Magritte lijkt niet heel ver. Chapeau dus dat er een oplossing is. Chapeau voor de mensen die er jarenlang aan meegewerkt hebben. Kritiek op het proces is gemakkelijk en hier en daar ook terecht, want sommige rechtstreeks betrokkenen zijn pas in augustus van dit jaar voor het eerst gehoord. Maar wie Stekene kan oplossen, kan de problematiek van de weekendverblijven oplossen – zoveel is wel duidelijk.

Onze gemeente is decennialang een voorbeeld geweest van zo'n probleem, met alle aspecten daarvan. Gedogen, durven, moeten inschrijven, bossen die verdwijnen: we hebben het allemaal meegemaakt en we zitten er nu mee. Ja, wie Stekene kan oplossen, die kan veel oplossen. En Stekene is bijna opgelost. Onze gemeente is gelukkig met de oplossing. Dat zegt ze ook in artikel 1 van haar advies. Onze N-VA volgt dat graag. Er is echter ook een artikel 2 in het advies van de gemeente. Dat nemen wij ook graag mee, niet alleen omdat we het graag hebben, maar ook omdat het moet. Want wie in Stekene de Koestraat kan oplossen, die lost alles op. De Koestraat – dat is niet wat de Stekenaars bedoelen of associëren met weekendverblijven. Als wij denken aan weekendverblijven, dan denken we aan het Bekaf. Dat zien jullie ook op de foto's die jullie gekregen hebben. De Koestraat is een woonwijk en in het Bekaf staan weekendverblijven. We hebben mooie namen voor die wijken, want naast het Bekaf hebben we ook nog het Speelhof. Die twee wijken liggen echt niet ver van elkaar. Maar dat doet niet ter zake. De Koestraat is een parallelweg van de Expresweg, van de E34 tussen Antwerpen en Knokke.

Toen ik klein was, bestond de Koestraat al. Er stonden achttien huizen. Die huizen staan er nu nog. Mijn lief moest toen tijdens Kapitein Zeppos naar de boer om melk. Dat is een jeugdtrauma waarvan ze nooit gedacht had dat het nog de provinciebanken zou halen. De achttien huizen zijn er dus nog. Ze liggen kriskras tussen de weekendverblijven, in compacte zones. Die weekendverblijven en zones hebben nu de namen Erf 2, Erf 3, Erf 4, Erf 5 en Erf 6. De toenmalige eigenaars van die achttien huizen zouden zich verwaasd hebben afgevraagd wat in 2013 met 'zonevreemd' werd bedoeld, als over een woning gepraat werd. De Boshoeve – dat is een café van toen, waar mijn grootvader al eens naartoe ging – is nu een serieuze horecazaak, waar elk weekend heel veel mensen komen eten en drinken. Die achttien woningen en die horecazaak waren er, die zijn er en die zullen blijven bestaan. Er zijn mensen die denken dat de eindbestemming van de open ruimte van de Koestraat een bos zal maken. Die mensen dwalen dus. De Koestraat en die achttien huizen en die horecazaken zullen blijven bestaan. Er zullen dus geen bulldozers komen in deze streek. De woningen die er nu staan, zullen er langer blijven staan dan de jongste van ons zal leven. En ik wens jullie allemaal een heel lang leven toe, daar niet van. Die appartementen zullen dus niet verdwijnen. De Koestraat zal geen bos worden, wat men ook beweren mag. De huizen in de Koestraat, dames en heren, zijn huizen. De weekendverblijven zijn huizen. Bekijk de foto's die je gekregen hebt en je zult zien dat ze in niets aan weekendverblijven doen denken. De huizen in de Koestraat maken deel uit van een woonwijk. Het zijn ook woonhuizen. En de mensen die er wonen, zijn Stekenaars, mensen die allang zijn ingeschreven. 'Allang' is hier geen synoniem van 'dagen', 'weken', 'maanden' of 'jaren', maar van 'decennia'. Ze wonen allang in die huizen, in hun weekendverblijf. Ze mochten er niet permanent wonen. Juridisch klopt dat. Laat daar geen twijfel over bestaan. Maar waren het gokkers, zoals nu gezegd wordt? Nee, niet allemaal. Weinig eigenlijk. Ik ken iemand die lang aarzelde waar hij zou gaan wonen: in het centrum van Stekene of in de bossen. Hij koos voor de bossen, niet omwille van het financiële voordeel, maar omwille van de rust en de natuur. De mensen die heel veel verdienden aan de veelkleurige kaart van Stekene komen nu niet in het vizier. Zij verdwenen met de poen en lieten de problemen liggen bij de mensen die er bleven wonen, die er ook mochten wonen, die ingeschreven werden, belasting betaalden, gedoogd werden, wier kinderen naar Stekense scholen gingen en aan wie de Stekense middenstand brood, boter en vlees kon verkopen. Het zijn heus niet alleen – ik haat de uitdrukking – sociale gevallen die in weekendverblijven in Stekene wonen. Maar wat dan nog? Wat wil je, als je al jaren woont in een woning waarvoor je een bouwvergunning kreeg en waarmee je ingeschreven werd in je gemeente? Je wilt er blijven wonen natuurlijk. En je hoopt en je vreest.

Je ziet ook dat in andere provincies voor soortgelijke problemen oplossingen komen. Het West-Vlaamse Zonnebeke kent zo'n oplossing. Ik citeer even een kop: "Woonzekerheid Nonnenbossen en Vijverbos – vijftien jaar onzekerheid van de baan." En dan het artikel: "Meer dan vijftien jaar was er discussie.

DEBATTEN

Onzekerheid knaagde aan de bewoners van de weekendverblijven in de Nonnenbossen en het Vijverbos in Zonnebeke. Nu hebben ze eindelijk zekerheid. Ze kunnen er blijven wonen. De sp.a-verkozenen hebben zich hiervoor heel erg ingespannen. De gedeputeerden Patrick Van Gheluwe en Gunter Pertry van de provincie en de eerste schepen van Zonnebeke, Franky Bryon, zijn zeer tevreden over de oplossing." Ze zijn heel fier dat ze een oplossing hebben kunnen bedingen die precies dezelfde is als de mensen in de Koestraat willen. Die mensen in de Koestraat zien ook dat in het noorden van de provincie Antwerpen de voormalige Vld-deputé Koen Helsen er prat op ging dat hij een oplossing vond voor mensen in een weekendverblijf. Die oplossing ging zelfs nog verder dan die voor de Koestraat gevraagd werd. Ik citeer weer: "Wuustwezel, Essen, Herselt. De Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening heeft de vier provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de weekendverblijven van Wuustwezel, Essen en Herselt goedgekeurd. Met de goedkeuring van deze provinciale uitvoeringsplannen wordt eindelijk een ruimtelijke en humane oplossing geboden aan de problematiek van de weekendverblijven in deze gemeenten", zo besluit Koen Helsen. De mensen in de Koestraat kijken ook naar Vlaams-Brabant, waar de CD&V-burgemeester van Kortenberg vertelt dat een oplossing voor de weekendverblijven voorlopig is goedgekeurd. Begin deze week heeft de Vlaams-Brabantse provincieraad – ik citeer weer: "beslist om het ruimtelijk uitvoeringsplan voor weekendverblijven voorlopig vast te stellen. Dit biedt perspectieven, liet burgemeester en voorzitter van de provinciale raadscommissie Chris Taes, CD&V, weten. Deze beslissing, vervolgde hij, is een stap naar meer rechtszekerheid voor bewoners van recreatiewoningen." Eigenlijk komt de oplossing in de andere provincies op hetzelfde neer als wat ik vorige week in de commissie de bevoegde ambtenaar Cromheecke hoorde vertellen: "Waar gebouwd mag worden, mag gewoon worden. Zo simpel is het." Het is een simpel zinnetje, maar het is o zo belangrijk. Het is eigenlijk de essentie. De mensen in de Koestraat mochten er bouwen, hebben een volwaardige woning en werden ingeschreven. Waarom zouden ze er niet mogen blijven wonen? De woorden van de bevoegde ambtenaar zinderen nog na: waar gebouwd mag worden, mag gewoon worden. Het is binnen deze logica, die ook door de ambtenaar van de provincie Oost-Vlaanderen gehuldigd wordt, dat we de tekst van het ontwerp willen aanpassen. We willen een amendement indienen. Nu kijk ik even naar de voorzitter, of ik daarmee voortga of dat ik daar nog even mee wacht.

De heer voorzitter

Gaat u rustig voort met uw amendement, collega.

De heer Van Duyse

Dank u. Conform de logica van de Oost-Vlaamse ambtenarij, conform de oplossing die binnen de andere provincies is gehuldigd, willen wij dus een amendement indienen. Conform ook de sociale bezorgdheid van en voor de mensen die wonen in een straat waar altijd huizen blijven bestaan, waar een bloeiende horecazaak zal blijven staan, waar nooit een bos zal verschijnen. Conform dus de werkelijkheid van gisteren en van vandaag. Dames en heren, de oplossing van en voor de Koestraat is de kers op de taart van een goed akkoord. Vandaar dat we het volgende amendement met rustige vastberadenheid voorstellen:

"De recreatieverblijven die reeds permanent bewoond werden voor 1 december 2008 en die geschikt zijn voor bewoning volgens de criteria bepaald in de Vlaamse wooncode krijgen een functiewijziging naar zonevrije woning. Herbouw bij overmacht moet mogelijk blijven, in overeenstemming met de afgeleverde bouwvergunning."

Het goedkeuren van dit amendement zal de kers op de taart zijn van een PRUP dat in essentie gelijk blijft: het omvormen naar een open ruimte, waarin de historische toestand verankerd wordt en veel mensen die er nu wonen hun nachtrust zullen terugbezorgd krijgen. Het is geen algemeen pardon voor overduidelijke of recente overtredingen. Het is een zeer sociale maatregel, een zeer sociale aanpassing van wat een goed plan is. Dit amendement betekent ook dat er geen extra druk komt op de wachtlijsten voor sociale woningen. De mensen kunnen er blijven wonen en het zou dus overbodig zijn om hen een sociale woning aan te bieden. Er wordt alleen een oplossing toegevoegd om rechtszekerheid te bieden in verband met het jarenlange gedoogbeleid voor bewoners die er al decennialang wonen, conform het advies van de gemeente Stekene, conform ook de uiteindelijke opdracht van de Vlaamse overheid aan de provincie: een oplossing te zoeken voor het probleem van de permanente bewoning, rekening houdend met de historiek.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Ik ga nu eerst het woord geven aan de deputatie. Daarna volgt een tweede ronde.

De heer gedeputeerde Versnick

Voorzitter, collega's, er is reeds zeer veel gezegd.

In de commissies hebben de diensten een uitgebreide toelichting gegeven. Collega Van Duyse heeft erop gewezen dat wij als provincies een delicate en niet gemakkelijke opdracht hebben gekregen van de Vlaamse regering. Omdat het een delicate opdracht was, zijn zowel de deputatie als onze ambtenaren er zeer zorgvuldig mee omgegaan. Er is veelvuldig overleg gepleegd. Men is niet over één nacht ijs gegaan.

De heer Van Duyse heeft de historiek niet helemaal in herinnering gebracht, maar hij heeft er wel aan herinnerd dat het een proces is dat reeds vele jaren plaatsgrijpt. Hij heeft er ook op gewezen dat we tot een visievorming zijn gekomen op basis van een ruimtelijke afweging. Het was echter niet enkel een ruimtelijke afweging. We hebben uiteraard ook gedacht aan de mensen die in die ruimte aanwezig zijn. Daarom is in de planning een uitdoofscenario voorzien. Dat uitdoofscenario geeft aan dat we er niet met de botte bij doorgaan door plots de zaken te gaan invoeren.

Tot 2020 is inderdaad een uitdoofscenario voorzien. Er is ook voorzien in compenserende maatregelen, zodanig dat andere gebieden kunnen aangesneden worden. Daardoor is er in de onmiddellijke omgeving woonruimte voor mensen die effectief naar een nieuwe woning moeten gaan. Er zijn een aantal voorbeelden gegeven uit andere provincies. Het is een feit dat niet overal op dezelfde manier met een en ander wordt omgegaan. Dat is uiteraard het gevolg van de beslissing van de Vlaamse regering om deze maatregel aan de provincies toe te vertrouwen. Ik kan echter vaststellen dat we ook hier geprobeerd hebben effectief een veilige bewoning mogelijk te maken. Dat hebben we gedaan door op de plaatsen waar het ruimtelijk mogelijk was en waar de ruimtelijke afwegingen het toelieten een aantal zones om te zetten naar recreatief woongebied. Daardoor komt er effectief zekerheid voor de bewoners.

Dan blijft er natuurlijk nog de problematische situatie in de Koestraat. Daar is een amendement over ingediend. Ik zal daar zo meteen over tussenkomen. Dat we ook oog hebben voor de bewoners wordt onderlijnd door het amendement dat de deputatie heeft neergelegd. Er is inderdaad een bepaalde vrees dat voor de gebieden die een nieuwe invulling krijgen de verjaringstermijn waarna geen strafvervolging meer mogelijk is opnieuw ingaat en dat daardoor een nieuwe strafrechtelijke situatie ontstaat. We hebben dit zeer zorgvuldig onderzocht, aan de hand van alle rechtsprincipes. Een van de meest gerenommeerde rechtsprincipes is ook opgenomen in onze Grondwet. Dat is het principe dat men in het Latijn aanduidt als 'nulla poena sine lege': er kan geen straf zijn voor iets wat niet strafbaar is gesteld door een wet die op het ogenblik van de feiten reeds bestond. Vooral op basis van dat principe zijn wij er zeker van dat een herstart van de verjaringstermijn zich niet zal voordoen. Maar om daar 100% zekerheid over te krijgen, hebben we een amendement neergelegd waarin we de provincieraad verzoeken om via de deputatie een bevestiging te vragen. In dit amendement wordt de deputatie uitgenodigd een verzoek in te dienen bij de Vlaamse regering en in het bijzonder bij minister Muyters om van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid de bevestiging te vragen dat de strafrechtelijke vordering verjaard is en verjaard blijft. Op die manier willen we ook op dat vlak gaan zorgen voor zekerheid.

Als ik de verschillende tussenkomsten hoor, dan zeggen de collega's van Groen: ge zijt niet ver genoeg gegaan, want er is een aantal gebieden waar ge effectief nog bewoning mogelijk maakt; ge had veel verder moeten gaan in het creëren van meer open ruimte en van meer bos. Ik denk dat dit juist onderlijnt hoe zorgvuldig in gans het proces onze afweging geweest is tussen enerzijds het ruimtelijke belang en anderzijds het persoonlijke belang van de betrokken bewoners.

Het aspect van de handhaving, mevrouw Van Duyse, is uiteraard een aspect van de Vlaamse regering. Het is de Vlaamse regering die de handhaving doet en dan speciaal de ter zake bevoegde minister. Maar wij zullen zeer graag de tolk zijn van de provincieraad door de minister erop te wijzen dat die handhaving op een menselijke en zeer correcte manier moet plaatsvinden. Ik vermoed dat ik de tolk ben van de volledige provincieraad als ik dat effectief onder de aandacht van de minister breng. Als u ons machtigt om de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid te vatten, zullen wij er in dezelfde brief op wijzen dat niet alleen het principe, maar ook de uitwerking van een en ander door de ambtenaren van de minister op een menselijke manier moet worden vormgegeven. Wij zullen dit zeer graag doen.

DEBATTEN

In de Koestraat is inderdaad sprake van een moeilijke situatie, die voor sommige mensen als onbegrijpelijk wordt beschouwd. Ze wijzen erop dat daar zonevreemde woningen staan en dat die zonevreemde woningen mogen blijven bestaan. Maar we hebben nu eenmaal te maken met het gegeven dat men in Vlaanderen op een ogenblik aan een ruimtelijke planning is begonnen. Op dat ogenblik stond er natuurlijk een aantal woningen. Bij de eerste gewestplannen heeft men een bepaalde inkleuring, een bepaalde bestemming aan die straat gegeven, maar men heeft vastgesteld dat daar al een aantal woningen aanwezig was. Nu, die woningen zijn en blijven zonevreedemd en ze hebben alle voorrechten en voordelen van zonevreemde woningen. Maar nadien is men daar verder gaan bouwen. Men is verder gaan bouwen op basis van recreatief wonen. Daarbij was het natuurlijk de bedoeling om de woningen als buitenhuis te gebruiken en niet om er permanent in te wonen. Ik ben uiteraard gevoelig geweest voor de argumenten die een aantal collega's in de commissie heeft opgeworpen. Die collega's zeggen: ja, maar men heeft dat altijd gedoogd, men heeft dat altijd toegestaan; die mensen zijn uiteindelijk voor een stuk in onzekerheid gebracht; het was hun niet duidelijk dat het niet mogelijk was om daar permanent te verblijven.

Ik heb uiteraard contact opgenomen met de gemeente om een en ander na te gaan. Wat heb ik teruggekregen van de gemeente? Dat al twintig jaar in alle stedenbouwkundige vergunningen voor weekendverblijven de volgende voorwaarde wordt opgenomen: "De constructie mag enkel gebruikt worden als weekendverblijf. Indien de constructie zou gebruikt worden als hoofdverblijf wordt de bestemming gewijzigd, hetgeen een overtreding is van de stedenbouwwetgeving. Er zal dan ook onmiddellijk proces-verbaal opgemaakt worden ..." enzovoort. Dat staat er letterlijk in. Niemand die daar gebouwd heeft, kan dus zeggen dat hij of zij niet wist dat het onmogelijk was om daar permanent te wonen. De bouwvergunning is steeds afgegeven voor een weekendverblijf.

Dan komen we bij het probleem van de inschrijving. Vroeger kon in een gemeente al geen inschrijving geweigerd worden, maar dat heeft men nog verstrengd. Men heeft gezegd: ge moet de mensen inschrijven. Wat zegt men mij vanuit Stekene in dit verband? Dat iedereen die in de gebieden waar geen permanente bewoning mogelijk was een document heeft gekregen dat door de betrokkene is ondertekend. Ik geef u de lezing van een en ander: "Mevrouw/meneer, wij nemen kennis van uw vraag tot inschrijving in het bevolkingsregister op het adres ..., dat bekend staat als een constructie die niet voor permanente bewoning bestemd is. Het permanent bewonen van een dergelijke constructie vormt een inbreuk op de Vlaamse codex ruimtelijke ordening. Met deze brief wordt u gewezen op de toepasselijke regelgeving en eventuele sancties die verbonden zijn aan het overtreden van deze bepaling." Men geeft dan als bijlage titel VI van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening mee: handhavingsmaatregelen, strafbepalingen en strafsancities. Iedereen heeft dat dus gekregen. "Indien u deze waarschuwing negeert en toch start met de permanente bewoning van deze constructie zal onmiddellijk een controle ter plaatse worden uitgevoerd. Bij vaststelling van strijdig gebruik van een weekendverblijf wordt een proces-verbaal opgesteld ..." enzovoort. Ten tweede male denk ik dat niemand kan ontkennen dat men wist dat een permanente bewoning daar onmogelijk was. Men wist het zelfs op het ogenblik dat men een inschrijving op die adressen heeft gekregen.

De gemeente heeft mij ook het bord 'verboden woongebied' toegestuurd. Met andere woorden: ook degenen die alleen maar kwamen kijken naar de grond die daar lag, zijn verwittigd geweest dat dit geen woongebied was. Men zou kunnen zeggen: bij de notaris zal het niet duidelijk verteld zijn. Ik ben ervan overtuigd dat in elke akte precies omschreven wordt wat men koopt, wat de kwaliteit is van de grond en wat men kan doen met de grond die men koopt. Dat is uiteraard een wettelijke verplichting. Dus ik denk dat men hier niet kan inroepen dat men niet wist wat men heeft gekocht. In die omstandigheden, collega's, denk ik dat wij uw raad alleen maar kunnen vragen de zorgvuldige afwegingen die onze diensten en de deputatie hebben gemaakt, goed te keuren.

Sorry, ik ga nog even in op het amendement van collega Van Duyse. Er zijn juridische bezwaren om iets te gaan herbestemmen als zonevreemde woning. Iets wordt een zonevreemde woning door een herbestemming van een bepaald gebied. Een herbestemming naar zonevreemde woning is juridisch volgens mij dus al vrijwel onmogelijk. Maar laat ons dit nog even terzijde laten. De desbetreffende constructies komen niet in aanmerking voor een omzetting naar zonevreemde woningen, omdat er geen aansluiting is met een bestaand juridisch woongebied. Ik heb gezegd dat wij ons uiteraard ook hebben laten leiden door ruimtelijke afwegingen. De betreffende constructies sluiten aan bij het Stropersbos, dat als zwemgebied en als habitatrictlijngebied wordt aangeduid. Een omzetting van alle constructies naar zonevreemde woningen zou de dynamiek in deze natuurlijk kwetsbare zone drastisch verhogen. Ik heb reeds aangegeven dat we in de plaatsen waar dit mogelijk was een omzetting hebben gemaakt naar

recreatief woongebied, zodanig dat de mensen er effectief zouden kunnen blijven wonen. De collega van Groen is daar niet altijd mee akkoord, maar we hebben dat dus gedaan in plaatsen waarbij we de afweging konden maken dat er een aansluiting is met een woongebied, dat er uitrusting is en dergelijke meer. Het aspect 'herbouw bij overmacht' is geregeld door de Vlaamse codex. Die stelt in artikel 4.4.22 dat het bouwvolume van de herstelde constructie beperkt blijft tot het vergunde of vergund geachte bouwvolume. Dus bouwvolumes die eventueel zouden aangetast zijn, kunnen effectief geregeld worden. Ik heb een en ander ook aangetoond in het overzicht dat we in de commissie besproken hebben. Dit betekent dat herbouw volgens de toestand van de afgeleverde vergunning sowieso mogelijk is, ook als dat afwijkt van de voorschriften van het PRUP. Het PRUP hoeft op dit punt dus niet aangepast te worden. Met andere woorden: in een situatie van overmacht, door brand of wat dan ook, kan herbouw plaatsvinden in dezelfde volumes als voorheen. Het laatste deel van het amendement is volgens mij evident. Dat betreft een zorg die niet meer aanwezig is. Wat het eerste deel betreft: ik kan de raad niet uitnodigen om dat goed te keuren, omdat dat de logica van de ruimtelijke afwegingen volledig zou onderuithalen. Dus, collega's, samengevat vraag ik u om onze zorgvuldige afwegingen te sanctioneren door een goedkeurende stem uit te brengen.

De heer voorzitter

Ik zal kijken wie nu nog kort het woord wenst te voeren. Meneer Evrard krijgt nog het woord en verder mevrouw Van Duyse, meneer Van Duyse en mevrouw Gillis. Die vier ga ik aan het woord laten. Daarna gaan we over tot de stemmingen. Meneer Evrard, u hebt het woord.

De heer Evrard

Ja, dank u, meneer de voorzitter.

De partijen die zijn tussengekomen, blazen eigenlijk allemaal koud en warm tegelijk. CD&V stelt, nu het plan voorligt, een aantal vragen bij het PRUP terwijl deze partij direct betrokken is geweest bij de totstandkoming ervan. Groen vindt het PRUP enerzijds niet ver genoeg gaan, maar pleit anderzijds wel voor oplossingen voor de bewoners. N-VA pleit voor een oplossing voor een deel van het probleem. Nu blijken er toch heel wat vragen te rijzen. We kijken dan ook sterk uit naar het stemgedrag van de verschillende fracties. Vlaams Belang is van oordeel dat de gemeente Stekene in het verleden heel wat steken heeft laten vallen. Er is een echt gedoogbeleid gevoerd, via het uitreiken van bouwvergunningen en het inschrijven van de bewoners. Wij vragen ons dan ook af of de opeenvolgende meerderheden in Stekene daar ooit op aangesproken zijn. Waarom heeft de gemeente nooit daadwerkelijk opgetreden? Dan zou het probleem nooit zo lang hebben aangesleept. Vlaams Belang kiest onverkort voor de belangen van de inwoners. Wij zullen dit plan dan ook afkeuren.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Duyse.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter.

Ik wil eerst en vooral de gedeputeerde danken voor zijn antwoord en toch ook wel voor het amendement dat bijkomend is ingediend. Dat amendement zal hopelijk een beetje de zorg wegnemen rond een vraag die wij ook hebben. Die vraag is of de verworvenheden van een decennialange bewoning, zoals die tot uiting komen in de vijfjarige verjaringstermijn, ook gelden na de eventuele toekomstige omvorming van deze gebieden. Ik denk dat dat het belangrijkste punt is voor de mensen die er momenteel wonen. Daarom wil ik ook even reageren op het amendement van de N-VA. Deze partij wil een omvorming tot zonevreemde woningen volgens de criteria van de Vlaamse Wooncode. Wij zitten in de Koestraat echter met een specifiek probleem. Ik moet nu even technisch worden. De Koestraat was een van de eerste verkavelingen in de gemeente Stekene. De voorschriften voor de bouw waren toen nog ruimer. Men had daar dus meer mogelijkheden dan in volgende verkavelingen. Als men in de Koestraat woonrecht aanvraagde volgens de Wooncode, kreeg men dat niet, want de voorwaarden in de Wooncode voor het aanvragen van woonrecht waren beperkter dan de voorschriften in de verkaveling. Dus als men in de

DEBATTEN

Koestraat volledig volgens de voorschriften van de verkaveling bouwde, zat men ruimer in het volume en ook in de afmetingen. En als men het *pico bello* volgens de voorschriften deed, kon men daar ook geen woonrecht aanvragen, omdat de voorwaarden daar veel beperkter waren. Dus wat het amendement van de N-VA zegt over het verkrijgen van woonrecht volgens de criteria van de Wooncode, dat gaat hier niet op. Ik ben dan ook tevreden met het amendement dat er bijgekomen is om aan de Hoge Raad zekerheid over de verjaringstermijn te vragen. Daarbij wil ik echter wel aandringen op het overleg met de inspecteurs van Ruimtelijke Ordening en Wonen waar ik in mijn eerste bijdrage over sprak. Want die inspecteurs zaaien momenteel toch wel grote onrust in het gebied, door al op pad te trekken voordat definitief is vastgelegd wat de toekomst van die gebieden gaat zijn. Dat is volgens mij niet conform de afspraken. Ik wil ook nog iets toevoegen aan wat ik zei over het amendement van de N-VA. De huidige meerderheid van Stekene heeft dit plan van een gunstig advies voorzien. Het huidige college dus ook. Daarbij is men niet ingegaan op het amendement dat nu voorligt, omdat dat specifiek voor de Koestraat geen oplossing geeft. Dat wil ik nog even meegeven.

Dan wil ik nog even reageren op de opmerkingen van Vlaams Belang. U zegt dat in het verleden verkavelingsvergunningen gegeven zijn. Ik denk dat dat normaal is. Als er een goedgekeurde verkaveling is en men vraagt een bouwvergunning aan voor een recreatiewoning, kan geen enkele gemeente dat weigeren. In die zin begaat men volgens mij geen bouwvertreding als men bouwt volgens de verkavelingsvoorschriften. Op dat moment kan een college niemand een bouwvergunning weigeren, wie het ook is. Verder is er altijd op gewezen is dat het vergunningen betreft voor recreatiewoningen. De gedeputeerde heeft dat ook al aangehaald. Van hogerhand is de gemeente Stekene indertijd ook verplicht geweest om in te schrijven. Daarom wil ik aangeven dat het amendement van de N-VA, hoe goed ook bedoeld, voor dit probleem geen oplossing biedt en dat ik mij aansluit bij het amendement dat de deputatie heeft ingediend.

De heer voorzitter

Meneer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Dank u, voorzitter.

Er zijn heel wat argumenten aangehaald. Op drie daarvan ga ik kort repliceren. Het eerste betreft die permanente bewoning. Dat is natuurlijk een heel heikel punt. Maar laat ons er duidelijk over zijn dat die clusters allemaal liggen in goedgekeurde verkavelingen: bouwgrond voor recreatiewoningen. En het officiële uitgangspunt van de provincie Oost-Vlaanderen is natuurlijk: waar gebouwd kan worden, kan gewoond worden. Dat is meer dan eens herhaald. Bovendien is pas vanaf 31 augustus 2009 echt duidelijkheid ontstaan via de Vlaamse codex ruimtelijke ordening. Voor die tijd was er eigenlijk geen uitdrukkelijk verbod op permanente bewoning. Het wonen werd gedoogd. Laat het ons duidelijk zijn dat ook makelaars en projectontwikkelaars aan de basis liggen van het probleem. In verkoopadvertenties werd dikwijls gesproken van 'woning' of 'landhuis'. Wie het zien wil, mag straks langskomen. Ik heb hier zo'n originele advertentie bij me uit 1993. Daar staat mooi in: "Landhuis in opbouw op 750 m² beboste grond. Enige ligging, midden in de bossen, ruwbouw. Is bijna klaar." Stellen dat ze er nooit hebben mogen wonen, is bovendien de hoofdopdracht die de Vlaamse overheid aan de provincie heeft gegeven. De provincie moet daar een oplossing voor zoeken. Wij hopen die op deze manier te vinden, met ons amendement. Dat is één zaak: de permanente bewoning.

We hebben nog andere zaken gehoord waar ik even op wil repliceren. Er is gezegd dat de zones een waardevol natuurgebied vormen. Laat het duidelijk zijn dat de zones in de Koestraat niet in een kwetsbaar gebied liggen. Ze liggen niet in een vogelrichtlijngebied, niet in een ecologisch impulsgebied, niet in een habitatrichtlijngebied (met uitzondering van enkele onbebouwde percelen), niet in een vennengebied en ga zo maar door. Dit breng ik even naar voren om de puntjes op de i te zetten. Een ander groot probleem zou het woongebied zijn. Zijn de clusters van de Koestraat te ver van een woongebied gelegen? Wel, daar kan men over discussiëren. Men kan zeggen: is dat een argument dat mee moet tellen? Die achttien woningen, vormen die een woongebied of een woonkorrel? In sommige beslissingen wordt het complex duidelijk aangezien als een woonkorrel. Dan zou je dus perfect het argument kunnen aanhalen dat men dicht bij een woongebied zit.

Wat de discussie over het voorstel van het amendement betreft, wil ik ook nog even vertellen dat een gelijkaardige oplossing als die in het amendement is voorgesteld, in Zonnebeke perfect werd gebruikt. Verder wijs ik erop dat de tijdsvoorwaarde die in het amendement staat (1 september 2008) samenvalt met de bepaling in de Vlaamse codex ruimtelijke ordening omtrent tijdelijk woonrecht. Ik wijs er ook op dat die tijdsvoorwaarde uitsluit dat toekomstige bebouwing tot 2020 aanleiding zou kunnen geven tot nieuwe permanente bewoning. Ten slotte wijs ik erop – en nu word ik even technisch – dat de voorwaarden met betrekking tot bewoonbaarheid voldoen aan de vereisten die zijn vastgesteld bij en krachtens artikel 5, paragraaf 1 van het decreet van 15 juli 1997, houdende de Vlaamse wooncode. Daardoor wordt ugesloten dat kleine chalets, woonwagens, caravans, barakken enzovoorts voor permanente bewoning in aanmerking zouden komen. En last but not least: de clusters liggen in goedgekeurde verkavelingen: bouwgrond voor recreatiewoningen. Dat zijn de ondersteunende argumenten voor het amendement dat ik heb voorgelegd.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Gillis.

Mevrouw Gillis

Dank u wel, voorzitter.

In het antwoord van de deputé mis ik de beantwoording van mijn vraag over de begeleiding van en de informatie aan de bewoners van Stekene. Wat het amendement van collega Van Duyse betreft: wij kunnen daar niet mee akkoord gaan. De Koestraat is inderdaad een zeer complexe situatie. Je hebt daar enerzijds woningen – noem het historische woningen – die er al heel lang staan en anderzijds weekendverblijven voor recreatief gebruik. Om de puntjes op de i te zetten: de Koestraat ligt vlak bij de E34, maar ook vlak bij de Stropers. De straat ligt in een verkavelingsgebied voor recreatief wonen, waar geen riolering is en geen verharding.

Dank u wel.

De heer voorzitter

Wenst de deputatie daar nog iets aan toe te voegen of kunnen we meteen overgaan tot de stemming?

De heer gedeputeerde Versnick

Heel kort, voorzitter: er is één element waar ik inderdaad niet op ingegaan ben. Dat is de assistentie van de mensen. In eerste instantie is dat uiteraard een taak voor de desbetreffende gemeente, Stekene. Maar als daar assistentie nodig en gewenst is, kan die uiteraard vanuit de provincie geleverd worden in het kader van onze ondersteunende taken en acties naar de gemeenten toe. Wij zijn dus beschikbaar om daar de nodige assistentie te leveren. Wat het overige betreft: ik heb een stemverklaring gehoord en ik heb een aantal argumenten gehoord die al eerder genoemd waren en die voor een deel al door de collega van Groen zijn ontkracht. Ik ga het debat niet verder rekken door nog eens mijn argumentatie te geven die ik eigenlijk reeds gegeven heb bij de behandeling van het amendement.

De heer voorzitter

Wij gaan als volgt te werk: Als eerste leggen we het amendement ter stemming dat is ingediend door de N-VA. Wie het ermee eens is, stemt 'ja', wie het niet eens is, stemt 'neen'.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Einde van de stemming.

20 'ja', 39 'neen', 12 onthoudingen.

DEBATTEN

Het amendement is niet aanvaard.

Dan gaan we over tot de stemming over het amendement dat is ingediend door de deputatie.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
57 'ja', 14 onthoudingen.
Het amendement is aanvaard.

Dan gaan we over tot de stemming over de volledige tekst.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
39 'ja', 6 'neen', 25 onthoudingen.
Goedgekeurd.

PUNT 6

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN - DEELRUP'S AALST, BERLARE, GERAARDSBERGEN, HAALERT, LEDE, SINT-NIKLAAS EN STEKENE – RECONVERSIEZONES VOOR VERBLIJFSRECREATIE NAAR OPEN RUIMTEGEBIED, FASE 1: VOORLOPIGE VASTSTELLING

De heer voorzitter

Dan gaan we over tot punt 6: een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan met deelRUP's voor Aalst, Berlare, Geraardsbergen, Haaltert, Lede, Sint-Niklaas en Stekene. Namens de deputatie is een amendement toegevoegd met betrekking tot het deelRUP Geraardsbergen-Viane.

Ik zie dat niemand het woord vraagt. Meneer de député, wenst u het amendement toe te lichten?

De heer gedeputeerde Versnick

Een korte toelichting misschien, voorzitter.

We hebben in de behandeling van dit deelRUP tijdens de plenaire vergadering vastgesteld dat niet op basis van het juiste plan gewerkt is. Om elke discussie uit te sluiten heeft de deputatie het wenselijk geacht om dit proces even op te schorten en opnieuw op te starten. We willen een nieuwe plenaire vergadering houden waarin het juiste plan zal worden voorgelegd.

De voorzitter

Dat is duidelijk. Ik leg dan nu meteen het amendement ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
65 'ja', 6 onthoudingen.

Dan stemmen we nu meteen over het volledige punt.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

59 'ja', 12 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7

INTERNE STAATSHERVORMING – GEVOLGEN: OPHEFFING MET INGANG VAN 1 JANUARI 2014 VAN HET REGLEMENT VAN 10 NOVEMBER 1999 INZAKE DE SUBSIDIERING VAN EXPORTBEVORDERENDE INITIATIEVEN EN VAN HET REGLEMENT VAN 13 NOVEMBER 2002 BETREFFENDE HET FINANCIËEL ONDERSTEUNEN VAN KMO'S DIE GECONFRONTEERD WORDEN MET EEN TECHNISCH/TECHNOLOGISCH PROBLEEM EN HIERVOOR INNOVATIEADVIES INWINNEN

De heer voorzitter

Mag ik dit punt ter stemming leggen?
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja'.
Unaniem.

PUNT 8

ECONOMIE

ONDERSTEUNING VAN AQUACULTUURPROJECT IN VIËTNAM: TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE AAN DE UNIVERSITEIT GENT VOOR DE UITWERKING VAN DAT PROJECT.

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Meneer Gryffroy. Excuseer, meneer Evrard. Dank u. Uw hoffelijkheid siert u, heren. Meneer Evrard.

De heer Evrard

Wij gaan tegenstemmen. Waarom? Dit lijkt ons nogal een schimmig verhaal, waarin de win-winsituatie voor de provincie Oost-Vlaanderen helemaal niet duidelijk is. Bovendien blijkt het doel in de loop van het project gewijzigd te zijn. Na één jaar heeft men plots het doel gewijzigd. Verder lijkt ons de som niet van dien aard dat daarmee wereldschokkende zaken of oplossingen kunnen bedacht worden. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Ja, goedemiddag, collega's.
Misschien moet ik het even inleiden voordat ik achteraf een steekje onder water krijg. Mijn twee kinderen komen uit Vietnam. We hebben ze geadopteerd toen ze drie maand oud waren. Ik ken Vietnam dus zeer goed. Maar als ik dit dossier bekijk, moet ik dat losplaatsen van de emotionele band die ik heb met Vietnam. En ik doe heel veel voor Vietnam. Zo proberen we via de Belgian Vietnamese Alliance een aantal zaken op gang te krijgen, om Vietnamezen hier te integreren, om ondernemers daar te integreren enzovoort. Dat doen we allemaal op vrijwillige basis en met de heel duidelijke doelstelling de economie te bevorderen, zowel in Vietnam als hier bij ons, voor onze Vlaamse ondernemers. Als ik dan echter naar dit project kijk, dan zie ik de toegevoegde waarde voor Oost-Vlaanderen niet, behalve dan dat de Universiteit Gent toevallig in Oost-Vlaanderen ligt. Ik zie geen toegevoegde waarde voor de economie in Oost-

DEBATTEN

Vlaanderen. U moet eens even googelen op 'aquacultuurbedrijven in Oost-Vlaanderen'. U zult ze niet vinden. Er zijn er heel veel in Wallonië, er is een heel grote in De Kempen en er is een tilapiakwekerij geweest in Moeskroen, die intussen failliet is gegaan. Vervolgens google ik op 'visverwerking in Oost-Vlaanderen'. Daarvan is er een heel grote in Aalst. Die heet De Troyer. Ja, dat is toevallig. Ik weet niet of het familie is van u, maar als we zien wat men daar doet, is er niet een link met dit project in Vietnam. Ik zie dus niet een directe link. In de tweede plaats: u zult het me niet kwalijk nemen, maar wij reizen één keer per twee jaar naar Vietnam en ik ken dus de prijzen. En als ik dan hier zie dat voor 'subtotaal reis' 5200 euro staat, waarvoor u dan waarschijnlijk ongeveer zeven dagen aan het verplaatsen bent, dan denk ik dat u een slecht kantoor ter hand neemt. Een ticket kost namelijk geen 1300 euro, maar als ge het goed boekt ongeveer 1000 euro. Vliegen van Can Tho naar Hanoi kost u geen 220 euro. Als u dat ter plaatse boekt, kunt u dat veel beter boeken. Er zijn zeer goede lokale Vietnamese bureaus. De lokale verplaatsing in het kader van de survey voor 600 euro, dat moet ge mij een keer uitleggen. Dat kan dus allemaal veel goedkoper. Met andere woorden: zelfs dat klopt niet. Enerzijds zie ik niet de economische band met het economische bedrijfsleven in Oost-Vlaanderen. Anderzijds, als we de kosten en de toelichting daarop bekijken, lijkt me dat totaal niet correct.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Versnick

Voorzitter, wat de opmerking van de collega van Vlaams Belang betreft, over de verandering van de doelstelling van het project: eigenlijk is er geen sprake van een fundamentele wijziging. Het gaat alleen om een wijziging van de aquacultuursoort. De doelstelling was eerst om een project in de garnalsector te steunen. Dat project is reeds in februari 2012 goedgekeurd. Kort nadien is echter in Zuidoost-Azië een voordien onbekende ziekte uitgebroken, het early mortality syndrome, waardoor de garnalenkweek uiteindelijk fundamenteel is aangetast. Daarom is dat project stopgezet. De fondsen die voor dat project met garnalen voorzien waren, zullen we nu omzetten naar een project voor een diertje dat niet aangetast is door die ziekte, namelijk de Artemia. Ik heb ook gegoogeld. Artemia's zijn kleine kreeftjes, een soort minikreeftjes. Ik heb dat ook efkes moeten opzoeken, want ik wist ook niet onmiddellijk wat die Artemia's waren. Het is een feit dat de Universiteit, VIB, INVE Aquaculture enzovoort wel instellingen zijn die in de provincie Oost-Vlaanderen aanwezig zijn. En het is uiteraard de bedoeling om op basis ... Ge kunt niet altijd alles hebben, collega. Ge kunt niet altijd zeggen: bon, wij gaan alleen nemen, we gaan alleen krijgen. We gaan ook dingen doen in het kader van een stukje goodwill. Wij hebben de knowhow waardoor potentieel zaken kunnen ontwikkeld worden. Doordat wij dan in Vietnam effectief onze steun aan de universiteit geven, zal de universiteit daar iets kunnen opstarten. Op die manier kweken we goodwill en zullen er ook mogelijkheden zijn voor Oost-Vlaamse ondernemingen. En ook in bredere zin voor Vlaamse ondernemingen, want ik denk niet dat we strikt onder de kerktoren moeten gaan kijken. Vlaamse ondernemingen kunnen daar effectief een meerwaarde uit halen. En in andere sectoren zijn uiteraard ook dingen mogelijk in het kader van de contacten die we door dit project kunnen leggen in de ruimere buurt. Uw zorg over kosten, subkosten enzovoort is denk ik een terechte zorg. Die zullen wij meenemen. U hebt ook gezien in het dossier dat wij met de Universiteit Gent evalueren. Uw zorg zal in die evaluatie meegenomen worden. We zullen bekijken in hoeverre goedkopere tarieven gehanteerd kunnen worden tegen gunstige voorwaarden. Op die manier zullen we erop toezien dat de fondsen nuttig en goed besteed worden.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter.

Onze stelling rond projecten in Vietnam en China is eigenlijk genoegzaam bekend. Maar ik wil toch even inpikken op één kleine passage uit het antwoord van de gedeputeerde. Hij zegt zelf dat we het niet strikt

Oost-Vlaams moeten bekijken, niet onder de kerktoren: het gaat erom dat het nuttig is voor heel Vlaanderen. Dat is nu echt de nagel op de kop. Is dit een taak voor de provincie? Die vraag wordt in feite meteen door de gedeputeerde beantwoord: neen, het is geen taak voor de provincie om dit te doen. Moeten wij als provincie wetenschappelijk onderzoek ondersteunen? Dat is allemaal nobel en we zijn de universiteit uiteraard zeer goed gezind. Willen wij van alles ondersteunen in het buitenland? Ja, graag, maar niet vanuit de provincie. Vlaanderen en de federale overheid geven die steun al. Wij gaan ons dan ook onthouden. Ik vond dat ik hier toch even op moest inpikken, om even de puntjes op de i te zetten. Dank u.

De heer voorzitter

Ja, meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Ja, collega Fiers heeft inderdaad voor 100% gelijk. U geeft ons een kans voor open doel, als u zelf zegt: we moeten buiten de provincie kijken. Laat men daar dan geld gaan halen, ofwel bij alle provincies, maar dit is geen taak van de provincie. Ga het dan halen bij het FIT, dat daarvoor bevoegd is en bij de fondsen die daarvoor bevoegd zijn. Dit is niet iets wat moet versnipperd worden. Op de Gentse universiteit zitten ook niet enkel maar studenten uit Oost-Vlaanderen. Er komen studenten uit heel Vlaanderen naartoe. Dit is dus iets wat de provincie overstijgt en het heeft dus geen zin dat enkel de provincie Oost-Vlaanderen op dit vlak ondersteuning geeft.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Versnick

Het is juist dankzij onze samenwerking met de universiteit en met kennisinstellingen die hier aanwezig zijn, dat Oost-Vlaanderen erin is geslaagd een aantal initiatieven te bevorderen, te faciliteren en mogelijk te maken die een positieve impact hebben op onze provincie. Als wij hier economisch iets te betekenen willen hebben, hebben we twee belangrijke troeven. We hebben het aspect van onze ligging als logistiek centrum. Door traagheden op andere niveaus wordt het ons niet altijd gemakkelijk gemaakt om die logistieke toplogging verder te ontwikkelen. Ik wil het nu niet hebben over dossiers die recent in de actualiteit zijn geweest. Een tweede fundamenteel element is ons kenniscentrum. Het is enkel dankzij innovatie, dankzij een doorgedreven inspanning op alle niveaus, dat wij hier nog welvaart en welzijn zullen kunnen behouden. Ook de provincie Oost-Vlaanderen moet daarin haar steentje bijdragen, in samenwerking met de universiteit en met de onderzoeksinstituten. Onze loonstructuren zijn van dien aard dat voor alles wat goedkoop en gemakkelijk te bereiken is andere landen meer in aanmerking komen. Als wij hier effectief nog iets willen helpen, zullen we verder moeten inzetten op innovatie en op kennisontwikkeling. Dat is precies de bedoeling van dit verhaal. Werken wij samen met andere instellingen, meneer Gryffroy? Uiteraard. Met het FIT en met het Agentschap Ondernemen hebben wij akkoorden en werken wij samen, om binnen dit Vlaamse gegeven samen een en ander mogelijk te maken. Maar dat laatste hebt u niet meer gehoord, want u was aan het luisteren naar wat daar verteld werd.

De heer voorzitter

Meneer Fiers nog.

De heer Fiers

Ja, dank u, voorzitter.

DEBATTEN

Meneer de gedeputeerde, ik vind dat dit debat hoe langer hoe interessanter wordt. U bent natuurlijk nog relatief nieuw in dit halfroond, maar dit is juist opnieuw de nagel op de kop. Wij vragen al jaren – de voorzitter die vroeger op uw stoel zat, weet dat maar al te goed : toon ons dat dan aan, dat Oost-Vlaamse, provinciale inspanningen een meerwaarde betekenen voor de provincie. We vragen al jaren om een studie te laten uitvoeren. Misschien moeten we dan allemaal van gedachten veranderen en zeggen: het is waar, al dat geld dat we erin gestoken hebben, is de moeite waard geweest. We vragen dat al zes jaar en mijn collega's voordien vroegen dat ook al: meet dat, toon dat aan. Op dit moment is het gemakkelijk om het te zeggen.

De aandacht wordt even afgeleid door een fietsende medemens.

Het zou praktisch zijn als wat u nu stelt ook gestaafd kan worden, hard, zwart op wit, met cijfers die aan wetenschappelijk onderzoek zijn ontleend.

De heer voorzitter

Collega's, beschouw de aanwezigheid van de fietser vooral niet als een waardering van de graad en de kwaliteit van het debat. Het is een vriendelijke opname.

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, ik had me graag in het debat gemengd, maar deontologische pudeur weerhoudt mij daarvan. Ik ben namelijk beheerder van de universiteit en zal daarom ook niet meestemmen.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat we dit punt ... Meneer Evrard, maar dan een very last minute.

De heer Evrard

Nog een korte beschouwing. Ik twijfel niet aan de wetenschappelijke inhoud. Maar ik heb toch mijn twijfels als ik in het financiële overzicht zie dat het hele budget eigenlijk opgaat aan reis- en verblijfskosten en uitgaven als catering en dergelijke. Ik vind daar weinig wetenschappelijks aan.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat ik nu dit punt ter stemming kan leggen.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

37 'ja', 25 'neen', 6 onthoudingen.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 9

FIETSPADEN LANGE AFSTAND - AANLEG TE DEINZE, VAART LINKEROEVER: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

We hebben daarnet een voorsmaakje gekregen, maar het was niet op de lange afstand. We krijgen nu een aantal punten over langeafstandsfietspaden. Punt 9: fietspad lange afstand. Aanleg te Deinze, Vaart Linkeroever: goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van open aanbesteding.

Wenst iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 10

FIETSPADEN LANGE AFSTAND - WACHTEBEKE – AANLEG OP DE OUDE SPOORWEGBEDDING LANGELEDE – AXELVAARDEKEN: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

Mag ik dit punt ter stemming leggen? Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja' deze keer.
Goedgekeurd.

PUNT 11

FIETSPADEN LANGE AFSTAND - OUDENAARDE – ZINGEM – AANLEG LANGS DE SPOORLIJN: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja'.

PUNT 12

FIETSPADEN LANGE AFSTAND - EVERGEM – AANLEG LANGS DE NIEUWE KALE: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

We blijven bij de fietspaden lange afstand. Evergem – aanleg langs de Nieuwe Kale: goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van open aanbesteding.

Ik legt dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

DEBATTEN

Goedgekeurd.

PUNT 13

PERSONEEL – PROJECTEN - OPMAAK INVENTARIS IN HET KADER VAN HET PROJECT 'ICT-DESKUNDIGE VOOR HET PCM': VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING MET BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVING EN BEPALEN VAN DE LOOPTIJD

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

PUNT 14

PERSONEEL – PROJECTEN - OPMAAK INVENTARIS IN HET KADER VAN HET PROJECT 'PROJECTMEDEWERKER NATUUR', DIENST MILIEUBELEIDSPANNING, -ONDERSTEUNING EN NATUURONTWIKKELING: VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING MET BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVING EN BEPALEN VAN DE LOOPTIJD

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
71 'ja'.

PUNT 15

PERSONEEL – PROJECTEN - OPMAAK INVENTARIS IN HET KADER VAN HET PROJECT 'ADMINISTRATIEVE ONDERSTEUNING MILIEUVERGUNNINGSDOSSIER': VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING IN FUNCTIE VAN DE VERLENGING EN VAN DE BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVINGEN

De heer voorzitter

Gaat u ermee akkoord dat dit uitgesteld wordt tot de provincieraad van 13 november 2013, in functie van het vakbondsoverleg? Oké. Dan is dit ter kennisgeving.

PUNT 16

VZW MONUMENTENWACHT OOST-VLAANDEREN - VERTEGENWOORDIGING: AANDIJDING VAN EEN WERKEND LID IN DE ALGEMENE VERGADERING IN VERVANGING VAN GEORGES ANTHUENIS (OPEN VLD)

De heer voorzitter

Dan gaan we over tot het volgende punt: vzw Monumentenwacht Oost-Vlaanderen. Vertegenwoordiging: aanduiding van een werkend lid in de algemene vergadering in vervanging van Georges Anthuenis. Voor dit werkend lid heb ik de kandidatuur van Sylvia Van Meirvenne.

De stemming hierover is geheim.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
67 'ja', 3 onthoudingen.
Mevrouw Van Meirvenne is hierbij aangeduid.

PUNT 17

PATRIMONIUM

SITE ANTON VAN WILDERODE TE MOERBEKE - WOONHUIS DORPVAART 72: MACHTIGING VAN DE DEPUTATIE TOT OPENBARE VERKOOP

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Meneer Franck, meneer Evrard en mevrouw Charlier. U hebt het woord, meneer Franck.

De heer Franck

Ja, dank u.

We denken dat dit een goede beslissing is. De hele site behouden is, vanuit het standpunt van de provincie gezien, niet haalbaar. Mogelijk zal de gemeente Moerbeke hierover een andere mening hebben. Paradoxaal is dat niet het ouderlijk huis bewaard blijft, maar wel de nieuwere woning van de familie Garcon dat nu een museum genoemd wordt, maar het in feite niet is. De verkoop van de ouderlijke woning biedt de provincie ook de mogelijkheid tot wat reflectie. Wat gaat Oost-Vlaanderen met de overgebleven site doen? Huizen van Vlaamse schrijvers die als museum gebruikt worden, zijn zwaar op hun retour. De huizen van Felix Timmermans, Stijn Streuvels, Emile Verhaeren (volgens het grondgebonden principe is dat ook een Vlaming) en gelukkig ook de woning van Cyriel Verschaeve zijn onlangs gesloten of worden met sluiting bedreigd. De redenen zijn eigenlijk altijd dezelfde. Alle interessante inhoud is overgemaakt aan de archieven van KADOC, Amsab, het Liberaal Archief of het Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaamse Nationalisme. Wat in de huizen overblijft, zijn op zich leuke dingen als pen, inktpot, schrijfmachine, bril, bureel en boekenkast met inhoud, maar daar lokt men de grote massa niet mee. Wetenschappers hoeven ook niet noodzakelijk in situ hun werk te doen. Ze kunnen de archieven meer en meer bekijken, omdat die meer en meer ontsloten worden. Of men het nu jammer vindt of niet, onze Vlaamse schrijvers worden bijna niet meer gelezen. Er wordt nog weinig aandacht aan hen besteed in het onderwijs. De economische waarde van eventuele biografieën of herdrukken gaat sterk achteruit. Ik denk dat het niet slecht zou zijn als de provincie ook voor deze site hier eens over nadenkt. Moet er geen andere invulling gegeven worden aan het museum Van Wilderode? Een invulling die het oeuvre en de figuur van Van Wilderode – toch nog altijd een van onze belangrijkste dichters uit de naoorlogse periode – meer eer bewijst dan nu het geval is? Is dit de taak van de provincie? Als deze raad het nuttig vindt om het huis van Anton Van Wilderode als museum te behouden, lijkt het ons normaal dat we als raad hierover reflecteren en dat we ook geld voorzien om een van onze grotere Vlaamse dichters te eren.

De heer voorzitter

De volgende spreker is meneer Evrard.

De heer Evrard

Ja, onze Vlaamse schrijvers worden misschien niet meer gelezen, omdat er weinig of geen aandacht meer aan besteed wordt, onder andere op de scholen. Wat dat betreft hebben wij een andere mening dan de fractie Groen. Wij vinden het net nodig dat dergelijke musea blijven bestaan. Ook al zijn die musea kleinschalig, het is toch belangrijk dat de figuur Anton Van Wilderode blijft herinnerd worden. In het verleden heeft onze fractie zich onthouden. Wij zullen dat ook nu doen, omdat wij vinden dat er een

DEBATTEN

oplossing mogelijk zou moeten zijn voor de volledige site. Wij betreuren het dat de site opgesplitst wordt. Daarom onthouden we ons dus.

De heer voorzitter

Mevrouw Charlier.

Mevrouw Charlier

Dank u wel, voorzitter.

Geachte collega's, ik deel de mening van Groen niet. Dat zal u misschien duidelijk worden na mijn tussenkomst.

Het is dit jaar net vijftien jaar geleden dat de priester-dichter Anton Van Wilderode overleed. Na zijn overlijden werden het geboortehuis en het woonhuis van deze Waasdichter verkocht aan de provincie. Ik heb de akte van aankoop door de provincie bij mij. We lezen daarin dat de erfgenamen, Philemon Coupé (de tweelingbroer van Anton van Wilderode) en zijn vrouw, verklaren aan de provincie te verkopen – ik citeer letterlijk: “een woning op en met grond gelegen te Moerbeke-Waas, Dorpvaart 70, met kadastrale oppervlakte van 1847 m² en een woning op en met grond gelegen te Moerbeke-Waas, Dorpvaart 72, met een oppervlakte van 1900 m². De aankoop geschiedt om reden van openbaar nut, namelijk een museaal studie- en ontmoetingscentrum rond het leven en werk van dichter Anton Van Wilderode op te richten.” Dat laatste is toch wel belangrijk.

Collega's, wat vandaag ter stemming voorligt, druist in tegen deze verkoopovereenkomst tussen het toenmalige provinciebestuur en de familie Coupé. Die familie werd trouwens van dit punt op onze provincieraad niet op voorhand op de hoogte gesteld. De provincie heeft geen invulling gegeven aan het doel van deze verkoop: het oprichten van een museaal studie- en ontmoetingscentrum rond het leven en werk van Anton Van Wilderode. Ik besef, collega's, dat de liefde van de Vlamingen voor hun eigen cultuur en hun dichters en schrijvers niet erg groot is.

Onlangs schreef de pers immers nog over de plannen van de gemeente Beersel om het schrijvershuis van Herman Teirlinck te verkopen. Het schrijvershuis van Stijn Streuvels is al enkele jaren geleden gesloten, nadat het verwaarloosd was. Ten aanzien van Cyriel Buysse en Louis Paul Boon werd zelfs nooit moeite gedaan om een huis te bewaren. Het geboortehuis van Felix Timmermans is ook nooit bewaard. Er is wel een Felix Timmermansmuseum in Lier, maar dat is gehuisvest in een oud herenhuis, ergens dicht tegen de markt van Lier. Dat het ook anders kan, bewijst de hoeve waar Ernest Claes in 1885 werd geboren en die sinds 1967 geopend is als museum. In Brugge werd het literaire en biografische museum van Guido Gezelle, een van Vlaanderens bekendste dichters, ondergebracht in zijn geboortehuis, gelegen in een rustige volksbuurt. Naast zaken over zijn leven en oeuvre kan men er tijdelijk ook presentaties over woord en kunst zien. In de tuin staat zelfs een blikvanger met een beeld van Jan Fabre: 'De man die vuur geeft'. Met enige creativiteit zou men van deze schrijvershuizen echte dichters- en kunsthuizen kunnen maken. We moeten daarvoor maar over de grens gaan, naar Nederland, om te zien wat men daar met schrijvershuizen aanvangt. In Denemarken wordt het huis van Hans Christian Andersen creatief gebruikt en ingevuld. En in Zweden heeft het huis van Astrid Lindgren een internationale uitstraling. In Vlaanderen kennen we deze cultuur niet. Daar worden ook weinig of geen initiatieven in die zin genomen. Als het provinciebestuur de verdeling van deze site in drie percelen doorzet, wordt de mogelijkheid voor een creatieve invulling van het schrijvershuis op termijn praktisch onmogelijk. Een groot deel van de grond waarop het schrijvershuis staat, wordt immers gevoegd bij de te verkopen percelen. Vandaag heeft die grond, zoals je kon horen uit de verkoopakte, een oppervlakte van 1874 m². Na verkoop zal daar slechts 727 m² van overblijven. Van het unieke beeld van het schrijvershuis, gelegen aan de rand van Moerbeke, met de velden en de akkers die de inspiratiebron waren voor veel van zijn gedichten, zal weinig overblijven. Patrick Lateur, professor aan de Katholieke Universiteit van Leuven, omschreef Van Wilderode op 27 september 2013, tijdens de opening van een 2 maanden durend project rond de Waasse dichter in Sint-Niklaas, als de Guido Gezelle van de 20ste eeuw. Dit 2 maanden durend project wordt, in tegenstelling tot wat u zojuist in de vorige tussenkomst hoorde, wel degelijk uitgevoerd in samenwerking met de scholen. Deze week zijn er 42 wandelingen in Sint-Niklaas rond de sites waar Anton Van Wilderode zijn stempel op heeft gedrukt en waar hij zaken heeft nagelaten. Er zijn 4 lezingen, op 4 achtereenvolgende donderdagen. Er zijn 2 zondagvoormiddagen ...

De heer voorzitter

Mevrouw, kunt u uw punt maken, alstublieft?

Mevrouw Charlier

Waarop de dichter in de kijker gezet wordt. Ik wil dit maar aanduiden om te zeggen dat de erfenis van Van Wilderode in het Waasland leeft.

Dames en heren, het niet nakomen van een gegeven woord heet in het Nederlands 'woordbreuk'. Ik vraag dan ook dat iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt. Ik vraag in ieder geval dat het provinciebestuur overleg pleegt met de familie en dat de gemaakte afspraken nagekomen worden. De N-VA zal op dit punt in ieder geval tegenstemmen. Ik dank u.

De heer voorzitter

De deputatie. Meneer Franck, ik wil eerst de deputatie horen. U bent al aan het woord geweest. Straks mag u weer.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de griffier, achtbare collega's, in het bijzonder meneer Evrard, meneer Franck en mevrouw Charlier.

Laat het duidelijk zijn dat de deputatie en deze provincieraad er absoluut van overtuigd zijn dat Anton Van Wilderode een van de grootste moderne Vlaamse dichters is en dat hij dat vandaag voor de jeugd blijft. Wij wensen zijn nagedachtenis blijvend te eren. We doen dat onder meer door jaarlijks diverse manifestaties in verband met deze dichter te stimuleren en financieel te ondersteunen. U doet dat in de provincieraad. We hebben het dan onder meer over lezingen, wandelingen en tentoonstellingen. U kunt het zien in uw begroting. We wensen natuurlijk in de allereerste plaats het werk van deze dichter te promoten. Die dichter leeft niet door stenen, maar door zijn oeuvre. Dat oeuvre trachten wij te verbreiden. U weet allemaal dat wij jaarlijks een quantum van zijn werken aankopen en ter beschikking stellen van de jeugd enzovoort. Anderzijds hebben wij ook altijd getracht de materiële resten van zijn aanwezigheid in het Waasland te bewaren. Dat is de verdienste van de vorige deputatie. Daarbij gaat het dan om datgene waar u allemaal op doelt: het huis waarin de dichter geleefd heeft. Ik ga de discussie niet hervatten door te zeggen dat er twee huizen waren: een oude, afgeleefde boerenwoning, die niet kon geconverseerd worden en het moderne woonhuis waarin hij gewerkt heeft. Wat vooral interessant is in dat woonhuis, namelijk het oeuvre van Van Wilderode, behoort niet toe aan de provincie. Het is eigendom van de familie gebleven. Tot op heden heeft die familie het niet in onze handen laten overgaan. Laat dat duidelijk zijn. Als wij zeggen dat wij dat museum moeten openhouden, zal dat inderdaad kunnen gebeuren, maar dan alleen en uitsluitend met hulp van de familie, die eigenaar is en blijft van het literaire oeuvre van Van Wilderode. Dat is één.

In de tweede plaats: ik zou willen zeggen dat onze provincie bovenmatige inspanningen doet om het cultuurbezit alsnog in leven te houden en ook levend te houden. U weet, mevrouw Charlier, dat minister Bourgeois ons min of meer verbiedt om dat nog te doen, de facto door ons de subsidies daarvoor af te pakken. We hebben verscheidene besprekingen gehad met de plaatselijke overheid, onder meer met de burgemeester. Had de minister van Binnenlands Bestuur meer geld gegeven aan de gemeente, dan had zij dat cultuurbezit kunnen kopen. Had de minister ons het geld laten houden, dan hadden wij het verder kunnen onderhouden. Wij hebben in de provincieraad van 2011 gestemd voor de verkoop van het oude gedeelte dat niet kon gerenoveerd worden, het huis van Philemon Coupé. Dat gedeelte kon uiteindelijk na veel problemen met de erfgenamen, waar ik niet verder op inga, verkocht worden. Er is toen een gentlemen's agreement gesloten met als inhoud dat wij met het grootste deel van de opbrengst van dat perceel het museum beter zouden uitrusten en het met hulp van de familie toegankelijk zouden maken. Wij hebben dat huis openbaar te koop gesteld. Er was, meneer de griffier, niet één koper. Niemand heeft het gekocht. Onze diensten hebben zich daar toen over beraden. Ze zijn tot de bevinding gekomen dat het afwerken van dat huis en het verkopen van de twee loten bouwgrond een bedrag zou kunnen opleveren dat ons in staat zou stellen om het overgebleven huis, waarin Van Wilderode eigenlijk geleefd en gewerkt heeft, terug een bepaalde historische en cultuurhistorische bestemming te geven. Dat is de

DEBATTEN

reden waarom wij nu vragen om die twee percelen te mogen verkopen. In feite hernemen wij het vroegere besluit dat al genomen is door de provincieraad van 18 mei 2011 om dat alles te mogen verkopen. Toen ging het niet, omdat er geen koper was. Nu verkopen we twee percelen grond. Waarom doen we dat? We doen dat in de allereerste plaats om met de opbrengst de nagedachtenis van het erfgoed van Van Wilderode levend te houden. Dat gebeurt dan naast datgene wat we reeds allemaal doen voor het kenbaar maken van zijn oeuvre. Want tenslotte: een kunstenaar leeft niet door de stenen waarbinnen hij geboren werd, maar wel door het oeuvre dat hij nagelaten heeft, zijn schilderijen en in dit geval zijn literaire erfgoed. Om die reden durf ik u dan ook met overtuiging te vragen dit voorstel goed te keuren. Het zal het echte huis van Van Wilderode ten goed komen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

De verkoopovereenkomst waarnaar verwezen wordt en waar de gedeputeerde omfloerst naar verwijst, dat was een draak van een overeenkomst. De provincie heeft zich daarmee zonder meer in de zak laten zetten door de familie Coupé. Dat is één.

Voor de rest was mijn tussenkomst een vraag, met deze inhoud: oké, als de provincieraad van Oost-Vlaanderen vindt dat Van Wilderode een belangrijk figuur is, dan moet die raad daar ook iets voor doen. Dat was de bottom line van mijn tussenkomst: oké, als wij hier beslissen dat dat huis moet bewaard blijven en we gaan dat een museale functie geven, dan moet daar ook energie in gestoken worden. En dan verwijs ik naar de opbrengst van die percelen die daarvoor eventueel kunnen gebruikt worden en die daarvoor eigenlijk zouden moeten gebruikt worden. Dat was mijn tussenkomst.

De heer voorzitter

Goed, dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
45 'ja', 20 'neen', 6 onthoudingen.

PUNT 18

ARCHEOLOGISCHE DIENST WAASLAND (ADW) - VERTEGENWOORDIGING: VERVANGING GEORGES ANTHUENIS: AANDUIDING VAN EEN VERTEGENWOORDIGER IN DE RAAD VAN BESTUUR

De heer voorzitter

Ik heb hiervoor de kandidatuur van mevrouw Van Meirvenne.

We zullen daar geheim over stemmen. Geheime stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
44 'ja', 21 'neen', 6 onthoudingen.
Mevrouw Van Meirvenne is aangeduid.

PUNT 19

INTERNE STAATSHERVORMING – GEVOLGEN: OPHEFFING MET INGANG VAN 1 JANUARI 2014 VAN DE REGLEMENTEN VAN 16 JUNI 2004 MET BETREKKING TOT DE ONDERSTEUNING VAN INITIATIEVEN IN HET KADER VAN HET LOKALE CULTUURBELEID, VAN 19 FEBRUARI 1997 BETREFFENDE DE ERKENNING EN DE SUBSIDIËRING VAN HET NEDERLANDSTALIGE VOLKSONTWIKKELINGSWERK IN VERENIGINGEN, VAN 7 OKTOBER 1998 BETREFFENDE DE ERKENNING EN DE SUBSIDIËRING VAN HET NEDERLANDSTALIGE VOLKSONTWIKKELINGSWERK IN INSTELLINGEN

De heer voorzitter

Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
71 'ja'.

PUNT 20

FUNERAIR ERFGOED - REGLEMENTERING: VASTSTELLING VAN HET REGLEMENT MET BETREKKING TOT DE TOEKENNING VAN SUBSIDIES VOOR CONSERVERINGSWERKEN AAN NIET-WETTELIJK BESCHERMD WAARDEVOL FUNERAIR ERFGOED, INWERKINGTREDING OP 1 NOVEMBER 2013

De heer voorzitter

Ik zie twee vingers over dit punt. Eerst meneer Franck en dan meneer Bauwens.

De heer Franck

Dank u.

Reeds in de bespreking van de begroting voor 2011 heb ik een voorstel ingediend dat de provincie zich zou engageren om minstens één funerair erfgoed per jaar te restaureren en te patroneren. Dat voorstel is toen meegenomen. Nu zie ik dat het na een paar jaar zelfs in verbeterde versie op de raad komt. Ik denk niet dat wij daar een probleem mee zullen hebben, integendeel. De gedeputeerde was niet op de commissie aanwezig. Ik heb één technische vraag: ik weet niet welk bedrag uiteindelijk jaarlijks voorzien wordt, of ik heb er overheen gekeken.

De twee andere punten die ik heb, zou ik eigenlijk willen toevoegen als een soort – nou ja, amendement is een groot woord. Ik vind dat het na de restauratie duidelijk moet zijn dat de provincie het gedaan heeft. Wij moeten niet terug als de kabouterkes zijn, de kabouterkes die het werk doen waarvan iemand anders vervolgens zegt: kijk eens, hoe goed wij gewerkt hebben. Het lijkt mij dus logisch dat, als wij een restauratie uitvoeren, er op de een of andere manier een plakkaatje komt waarop staat: gerestaureerd door (of: met hulp van) de provincie Oost-Vlaanderen. In het tweede punt kom ik onze grote vrienden van Vlaanderen tegemoet. Het decreet rond het funerair erfgoed van 2004 legt de gemeenten op dat ze allemaal een lijst van interessante graven moeten opstellen. Een aantal gemeenten gaat daarin voor. Een ander aantal twijfelt eraan. Een groot aantal gemeenten heeft het niet gedaan. Ik vind dat, als de provincie de restauratie van één van die graven bekostigt, de eerste voorwaarde moet zijn dat de gemeente conform het decreet een lijst heeft opgesteld. Als dat niet gebeurt, desavoueren we Vlaanderen eigenlijk. Want dan zeggen we: ge moet u van Vlaanderen niks aantrekken; de provincie zal het wel doen. Ik stel dus voor dat wij expliciet als eerste voorwaarde in het reglement opnemen dat de gemeente conform het decreet van 2004 een lijst heeft opgesteld en ingediend.

De heer voorzitter

Meneer Bauwens.

DEBATTEN

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter.

Ik kan mijn collega geruststellen. Ik heb de cijfers wel teruggevonden. En tot mijn niet geringe verbazing heeft men het budget van 50 000 euro met 20 000 euro verminderd tot 30 000 euro. Ondanks het grote geloof in de vaststelling van een reglement, schaft men al een gedeelte van de subsidies af. Spijtig genoeg kan ik hier enkel uit besluiten dat men weinig geloof in het project heeft.

De heer voorzitter

Gedeputeerde Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, meneer de voorzitter.

Eerst en vooral, de suggestie van de heer Franck om als provincie na een dergelijke herstelling aan het publiek kenbaar te maken dat wij dat gedaan hebben, is een bijzonder goed initiatief. Wat hij wil, is voor een deel verwerkt in artikel 8, paragraaf 2. Daar staat dat de samenwerking met en/of het logo van de provincie Oost-Vlaanderen op een herkenbare wijze moet vermeld worden. U hebt hier vroeger ook om gevraagd. Ik denk dat het een zeer goede suggestie is. Het staat dus in het reglement en we gaan het zeker doen. Als ik uw vraag goed begrepen heb, zal dat zeker gebeuren.

Met betrekking tot het budget voor volgend jaar zijn we uitgegaan van het feit dat er op dit moment geen aanvragen waren. Dat is ook de reden waarom we nu een reglement hebben voorgesteld waarin staat dat instellingen, gemeenten of mensen die over een grafmonument beschikken dat niet wettelijk geklasseerd is, een aanvraag kunnen indienen. Ik denk dat, als we dit reglement goedkeuren, er aanvragen zullen komen en dat we dan eventueel een budgetwijziging kunnen en moeten voorstellen. Maar op dit moment is er geen aanvraag. Dat is ook de reden waarom wij dit reglement goedkeuren. Mensen zullen nu de mogelijkheid hebben om een dergelijke aanvraag in te dienen. Ze zullen ook weten hoe ze dat kunnen doen.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

En wat vindt u van mijn tweede suggestie, dat men als aanvrager moet bewijzen voldaan te hebben aan het decreet van 2004 door een lijst op te stellen? Voor mij is dat een essentieel punt.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, wat mij betreft is dat inderdaad een logische redenering. Wij moeten kunnen beschikken over een lijst waarvan de gemeente verplicht is om ze op te stellen. Op basis daarvan hebben we dan een bijkomend criterium om bepaalde grafmonumenten die heel belangrijk zijn te subsidiëren, voor zover ze wettelijk erkend zijn. Ik denk dat het heel goed is om dat toe te voegen.

De heer voorzitter

Goed, dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
51 'ja', 19 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 21

**DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE – MOLA - VERNIEUWEN VAN HOUTEN BUITENSCHRIJNWERK:
GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING**

De heer voorzitter

Mag ik dit punt ter stemming leggen?
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
71 'ja'.
Goedgekeurd.

PUNT 22

**ISLAMITISCHE EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GEMEENSCHAP YAVUZ SULTAN SELIM TE LEDEBERG -
JAARREKENING 2012: VERLENEN VAN GUNSTIG ADVIES**

De heer voorzitter

Wenst iemand hierover het woord? Goed, collega, u hebt het woord.

De heer Kurt Moens

Goedemiddag, collega's, voor alle duidelijkheid: wij gaan dit punt goedkeuren. We hebben er op zich geen moeite mee dat zingevingsystemen of geloofsgemeenschappen betoelaagd worden. Waar wij wel moeite mee hebben, is dat deze geloofsgemeenschap haar communicatie enkel in het Turks voert. Wanneer men info zoekt, komt men terecht op een eentalige Turkse website. Als een aartsbisschop van de katholieke kerk af en toe een controversiële uitspraak doet, voelen sommige politici zich geroepen om daarop te reageren. Of dat al dan niet terecht is, laat ik in het midden. Maar over deze gemeenschap hoeven wij geen commentaar te voegen, want wij weten niet wat zij vertelt. Bovendien is deze eentalige communicatie weinig bevorderlijk voor de integratie. Wij zouden dan ook graag zien dat in de toekomst het voeren van een Nederlandstalige communicatie in een reglement wordt opgenomen.

De heer voorzitter

Dank u, meneer Moens. De deputatie?

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, dit was mij niet bekend. Ik ga dit bij het volgende overleg met de gemeenschap meedelen. We zullen ernaar vragen. Ik vind de opmerking van onze collega bijzonder terecht. Het is

DEBATTEN

inderdaad absoluut wenselijk en noodzakelijk, om diverse redenen, dat deze communicatie minstens ook in de landstaal, het Nederlands, wordt gevoerd. Bedankt voor de informatie.

De heer voorzitter

Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
62 'ja', 6 'neen', 1 onthouding.

PUNT 23

PATRIMONIUM GENT, CAMPUS HENLEYKAAI - PLAATSEN VAN DATABEKABELING EN INBRAAKCENTRALE IN HET PIHS: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

Ik kan dit punt ter stemming leggen?
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

PUNT 24

CAMPUS HENLEYKAAI - FUSIEPROTOCOL HOGESCHOOL GENT: GOEDKEURING VAN HET VOORSTEL VAN ADDENDUM BIJ HET PROTOCOL VAN 19 SEPTEMBER 2001, HOUDENDE EEN REKENMODEL INZAKE HET NUTVERBRUIK BIJ WEDERZIJDIG GEBRUIK VAN GEBOUWEN

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Ik heb een kleine opmerking. Ik zit hier te tellen en ik zie dat meneer Van Caneghem – boven – hier is aangeduid als hebbende gestemd. Het is misschien een vergissing, hoor, maar ...

De heer Henk Heyerick

Voorzitter, dit gebeurt al stemming na stemming.

De heer voorzitter

Meneer Van Caneghem, u hebt blijkbaar de gave van de alomtegenwoordigheid. Ik heb dit alleen bij deze stemming kunnen vaststellen. Ik zal dit probleem meenemen om het in het bureau te bespreken. En ik zal vragen dat meneer Van Caneghem bij deze stemming zal geschrapt worden. Ik denk toch dat in dezen een minimum aan wederzijds vertrouwen nodig is. U wordt omringd, meneer Van Caneghem, door twee collega's die het blijkbaar zeer goed met u menen. Ik weet niet of het meneer Diependaele of mevrouw

Van De Populiere is die u een handje toesteeckt, maar ik zal dit ter sprake brengen in het bureau. En ik zal vragen dat dit ook vermeld wordt in het verslag van de zitting.

De heer Henk Heyerick

Voorzitter, als ik even mag: ik heb dit op zijn minst vier keer na elkaar vastgesteld. Minstens vier keer na elkaar waren er acht stemmen, terwijl daar maar zeven mensen zitten. Allez, dat is niet meer fair, dat is niet meer correct. Ik denk dat dit ernstig genoeg is. Dus, alstublieft, we zijn hier toch geen kleine kinderen.

De heer voorzitter

Goed, ik ga nu verder met de agenda. Ja, meneer de fractieleider.

De heer Gryffroy

Ik betreur dit voorval. Ik excuseer mij namens de fractie voor dit voorval. Het is inderdaad niet terecht dat zoiets kan gebeuren.

De heer voorzitter

Wij nemen daar akte van. Dit siert u, meneer de voorzitter. Dit siert u. Dank u. Dan ga ik nu verder.

PUNT 25

INTERNE STAATSHERVORMING – GEVOLGEN - OMVORMING VAN DE VZW OOST-VLAAMSE SPORTPROMOTIE NAAR DECREETCONFORME STRUCTUUR: PRINCIPIËLE BESLISSING TOT INTEGRATIE IN DE PROVINCIALE DIENSTEN EN MANDATERING VAN DE DEPUTATIE ALLE AANVULLENDE BESLISSINGEN TE NEMEN IN UITVOERING VAN HET PRINCIPIËLE RAADSBESLUIT

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Ja, mevrouw Dooms, u hebt het woord.

Mevrouw Dooms

Ja, dank u wel.

Ten eerste: wij snappen waarom dit punt hier voorligt. Wij gaan ook voor stemmen, omdat wij niet anders kunnen. Maar sta mij toch even toe om een kleine bedenking te maken. Laten wij ervan uitgaan dat de heer Bourgeois het echt goed voor heeft met Vlaanderen en zijn burgers en dat hij echt een beleid wil dat goed is voor alle inwoners van Oost-Vlaanderen. Het subsidiariteitsbeginsel, weet u wel. De meesten onder ons weten ook dat de provincie heel goed werk levert op de vlakken van welzijn, cultuur en sport. Nu is het aan Vlaanderen en de gemeenten om het werk over te nemen. Maar u weet ook allemaal dat Vlaanderen en de gemeenten eigenlijk geen geld meer hebben. U weet ook dat zij vaak heel andere klemtonen leggen. Kijk maar naar de buurtsport. In Aalst twijfelt men of men deze dienst nog zal aanbieden. Buurtsport zorgt ervoor dat maatschappelijk kwetsbare jongeren op een laagdrempelige manier aan sport kunnen doen. In Aalst struikelt men over het feit dat ook gevechtssporten worden aangeboden. Dat zou toch wel een beetje te gevaarlijk zijn voor deze doelgroep. Wij vragen ons af of het gemeentebestuur van Aalst ook informaticalessen voor 50+'ers wil schrappen, gezien de stijgende cybercriminaliteit. Maar dit even terzijde.

Een interne staatshervorming heeft misschien wel de bedoeling om het leven van de burgers in Oost-Vlaanderen en Vlaanderen te verbeteren, maar ik denk dat we allemaal moeten toegeven dat de

DEBATTEN

provincie het op verschillende vlakken helemaal niet zo slecht doet. Ook dat is het subsidiariteitsprincipe. Dank u wel.

De heer voorzitter

De deputatie.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Mevrouw, excuseer. Ik had niet gezien dat nog iemand het woord gevraagd had. Meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Ja, beste collega's, collega van Groen ook, wat men in Aalst doet, is voor rekening van Aalst. We zitten hier in de provincie. En wat de Vlaamse regering beslist heeft, is de beslissing van de Vlaamse regering. We zitten hier in de provincie. U zegt: er zijn nu minder middelen naar de provincie gegaan; er zijn meer middelen naar Vlaanderen teruggeschoven. Maar dat is het vereveningsproces. Als we de middelen van gemeenten, provincie en Vlaanderen consolideren, is het totaal hetzelfde gebleven. Maar het beleid zal voortaan gevoerd worden vanuit Vlaanderen. Dat is een keuze van de Vlaamse regering. Of u dat nu zint of niet, het is een keuze. En dan is het aan ons om te bekijken hoe wij daarin passen en hoe wij op dit vlak beleid voeren met de middelen die in Oost-Vlaanderen beschikbaar zijn.

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter.

Ik wil er toch even op wijzen dat de omvorming van deze vzw voornamelijk veroorzaakt is door het feit dat er een uitspraak moet komen over alle provinciale structuren die er zijn. In die zin komt het niet onmiddellijk voort uit het bestuursakkoord dat we deze vzw gaan ontbinden. Het heeft eerder te maken met het feit dat wij moeten beslissen wat wij met dergelijke provinciale vzw's gaan doen. Dat is vooral de oorzaak dat het hier voorligt. Maar het is niet zo dat met de integratie van de vzw Oost-Vlaamse Sportpromotie in de Sportdienst de volledige sportwerking van de provincie gaat opgeheven worden. Ik wil toch nog eens benadrukken dat we een decreet hebben, het 'Sport voor allen'- decreet, waarin zes expliciete taken aan de provincie zijn toebedeeld. Blijkbaar gaat de minister nu zelf een van deze taken op zich nemen, maar dat is misschien voer voor een andere discussie, op een later moment. In ieder geval zal er zeker nog een sportbeleid zijn, zeer gefocust en vanuit de expliciete taken die vanuit het decreet aan de provincies zijn toebedeeld. Of daar veel of weinig centen naartoe gaan, zal, denk ik, deel uitmaken van de besprekingen die voor dit najaar gepland staan.

De heer voorzitter

Goed, ik leg dit punt dan ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja'.
Het is goedgekeurd.

PUNT 26

INTERNE STAATSHERVORMING – GEVOLGEN: OPHEFFING MET INGANG VAN 1 JANUARI 2014 VAN DE REGLEMENTEN VAN 8 FEBRUARI 2006 MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIËRING VAN SPORTEVENEMENTEN, VAN 15 JUNI 2006 MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIËRING VAN GEMEENTELIJKE SPORTACADEMIES, VAN 17 DECEMBER 2008 MET BETREKKING TOT DE ERKENNING VAN BOVENLOKALE SPORTVERENIGINGEN, VAN 17 DECEMBER 2008 MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIËRING VAN BOVENLOKALE SPORTVERENIGINGEN

De heer voorzitter

We blijven bij punt 26 in dezelfde sfeer: interne staatshervorming – gevolgen. Opheffing met ingang van 1 januari 2014 van de reglementen van 8 februari 2006 met betrekking tot de subsidiëring van sportevenementen, van 15 juni 2006 met betrekking tot de subsidiëring van gemeentelijke sportacademies, van 17 december 2008 met betrekking tot de erkenning van bovenlokale sportverenigingen, van 17 december 2008 met betrekking tot de subsidiëring van bovenlokale sportverenigingen.

Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
65 'ja'.
Goedgekeurd.

PUNT 27

WONEN – SOCIALE HUISVESTING - ERKENDE KREDIETMAATSCHAPPIJ – OVERNAMEBOD OP AANDELEN VAN HET PROVINCIEBESTUUR IN DE EKM EIGEN WOON NV: VERLENEN VAN GOEDKEURING ONDER VOORWAARDEN

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja'.

DEBATTEN

PUNT 28

WONEN – SOCIALE HUISVESTING – VERTEGENWOORDIGING

- **DEWACO – WERKERSWELZIJN CVBA – SO TE AALST: AANDIJDING VAN EEN VERTEGENWOORDIGER IN DE STATUTAIRE VERGADERING IN VERVANGING VAN VERA DE MERLIER**
- **NINOVE WELZIJN CVBA – SO TE NINOVE: AANDIJDING VAN EEN VERTEGENWOORDIGER IN DE STATUTAIRE VERGADERING IN VERVANGING VAN GEERT EEMAN**
- **SINT-NIKLASE MAATSCHAPPIJ VOOR DE HUISVESTING: AANDIJDING VAN EEN VERTEGENWOORDIGER IN DE STATUTAIRE VERGADERING IN VERVANGING VAN LUC MAES**
- **SINT-NIKLASE MAATSCHAPPIJ VOOR DE HUISVESTING: AANDIJDING VAN EEN PLAATSVERVANGENDE VERTEGENWOORDIGER IN DE STATUTAIRE VERGADERING IN VERVANGING VAN GEORGES ANTHUENIS**

De heer voorzitter

Dan kom ik bij punt 28. Daar heb ik een aantal vervangingen:

- Dewaco – Werkerswelzijn cvba te Aalst: aanduiding van een vertegenwoordiger in de statutaire vergadering in vervanging van Vera De Merlier.
Ik heb hier het voorstel om haar te vervangen door Geert Eeman.
- Ninove Welzijn cvba te Ninove: aanduiding van een vertegenwoordiger in de statutaire vergadering in vervanging van Geert Eeman.
Ik heb hier het voorstel om Vera De Merlier aan te duiden.
- De Sint-Niklase maatschappij voor Huisvesting: aanduiding van een vertegenwoordiger in de statutaire vergadering in vervanging van Luc Maes.
Ik heb hier het voorstel om in de statutaire vergadering als effectief aan te duiden Sylvia Van Meirvenne en als plaatsvervanger Luc Maes. Dat laatste is dan in vervanging van Georges Anthuenis.

Kunnen we dit in één keer afhandelen, in een geheime stemming? Dank u.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

41 'ja', 20 'neen', 6 onthoudingen.

PUNT 29

WONEN – IMPULSBELEID - PILOOTPROJECT COMMUNITY LAND TRUST GENT: GOEDKEURING VAN EEN PROJECTSUBSIDIE 2013 VOOR PERSONEELS- EN WERKINGSKOSTEN IN 2013 EN DEELS 2014 EN VAN DE PROCESBEGELEIDING DOOR HET PROVINCIEBESTUUR

De heer voorzitter

Meneer Van Caneghem.

De heer Van Caneghem

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb een opmerking. Het cijfer dat verschijnt bij de stemming verschilt van het agendapuntnummer. Dit leidt wel tot verwarring. Er staat momenteel 30 en we zijn bezig aan punt 29.

De heer voorzitter

Meneer Van Caneghem, ik denk dat het duidelijk is. De punten worden voldoende omschreven, maar we nemen graag akte van uw oplettendheid tijdens uw aanwezigheid.

[hilariteit in de zaal]

Meneer Fiers. Collega's! Meneer Fiers.

De heer Fiers

Ja, voorzitter, na een goeie mop is het altijd lastig om in te vallen met iets wat over de agenda zelf gaat. Community Land Trust, dames en heren. Wij zijn zeer verheugd dat dit project op de agenda staat en onder de aandacht wordt gebracht. We zitten met de zoektocht naar creatieve oplossingen voor een slim ruimtegebruik. Dit is één van die oplossingen en ze is veelbelovend. Het stond al jarenlang in verschillende partijprogramma's van ons. We vinden het echt heel verheugend dat het hier wordt opgepikt. En we geloven er ook in dat het een aantal oplossingen kan bieden, vooral voor mensen met weinig middelen, om toch een eigen woning te kunnen verwerven. Het is een zeer goed project.

De heer voorzitter

Goed, dan leggen we dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
67 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 30

INTERNE STAATSHERVORMING – GEVOLGEN WELZIJN: OPHEFFING VAN HET SUBSIDIEREGLEMENT VAN 17 MAART 2010 VOOR PROJECTEN CENTRA ALGEMEEN WELZIJNSWERK EN TELEONTHAAL, HET SUBSIDIEREGLEMENT VAN 17 MAART 2010 VOOR PROJECTEN DIENSTEN MAATSCHAPPELIJK WERK VAN DE ZIEKENFONDSEN, HET SUBSIDIEREGLEMENT VAN 17 SEPTEMBER 1997 VOOR ERKENDE OOST-VLAAMSE SENIORENVERENIGINGEN, HET REGLEMENT VAN 17 NOVEMBER 1993 BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN DIENSTEN DIE INSTAAN VOOR ZELFSTANDIG WONEN VAN PERSONEN MET EEN FYSIEKE HANDICAP, BEGELEID WONEN VAN PERSONEN MET EEN MENTALE HANDICAP EN THUISBEGELEIDING, HET REGLEMENT VAN 26 JUNI 2008 MET BETREKKING TOT SUBSIDIES VOOR INITIATIEVEN IN VERBAND MET DE BEHANDELING, VERZORGING, OPVANG, OPVOEDING EN ONTSPANNING VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP, HET REGLEMENT VAN 10 SEPTEMBER 2003 MET BETREKKING TOT DE PROVINCIALE MANTELZORGPREMIE, HET REGLEMENT VAN 11 SEPTEMBER 2002 VOOR SUBSIDIES AAN BESCHUTTE WERKPLAATSEN VOOR TEWERKSTELLING VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP, HET REGLEMENT VAN 9 MAART 1994 VOOR SUBSIDIËRING VAN WERKNEMERSVORMING VOOR SYNDICALE ORGANISATIES, HET REGLEMENT VAN 11 JUNI 1997 MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIËRING VAN RESIDENTIËLE CENTRA VOOR PSYCHOSOCIALE GEZONDHEIDSZORG EN HET REGLEMENT VAN 11 JUNI 1997 MET BETREKKING TOT DE ZIEKTEGEBONDEN GROEPEN

De heer voorzitter

Mag ik dit punt ter stemming leggen? Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Bal

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik wil u toch eventjes mijn complimenten maken voor het voorleeswerk. Beste collega's en beste gedeputeerden, mijn tussenkomst ligt enigszins in de lijn van die van mijn collega Dooms. Ook hier gaat het over een staatshervorming en de gevolgen daarvan. Wij hebben daarbij weinig in de pap te brokken. Toch konden wij ook dit punt niet voorbij laten gaan zonder er iets bij op te merken. Waar het hier om gaat, is, kort gezegd, de afschaffing van enorm veel sociale opvangmaatregelen. Die maatregelen maakten vroeger deel uit van de bevoegdheid van de provincie. Nu worden ze afgeschaft zonder dat daar degelijke alternatieven voor zijn. Zo denken wij er tenminste over. Er zijn niet genoeg maatregelen genomen om al die gaten op te vullen. Wij beseffen uiteraard dat dit

DEBATTEN

geen bevoegdheid van de deputatie is. Daar gaat dit punt deels ook over. Maar wij vinden het op zijn minst – wel, laten we het boeiend noemen dat de partij die verantwoordelijk is voor deze situatie ook de partij is die onze gedeputeerde van onder meer Welzijn geleverd heeft. Nu iets rechtstreeks: geachte gedeputeerde Couckuyt, wij zouden ons bijna afvragen of jullie binnen de partij wel met elkaar praten en of de minister van Welzijn wel overleg pleegt met u en u met hem. Want al deze afschaffingen betreffen maatregelen die over uw winkel gaan, die tot uw bevoegdheden behoren. Het zijn afschaffingen waar het ACV nota bene nog tegen geprotesteerd heeft en die Oost-Vlaanderen mogelijk zullen achterlaten als een sociaal slagveld. En dat komt allemaal uit uw partij. Dat vinden wij toch wel vreemd. Bovendien – ik verwijs nu even naar het volgende punt: we schaffen het sociale beleid van Oost-Vlaanderen bijna volledig af en dan gaan we het op andere plaatsen opbouwen. Begrijp ons niet verkeerd: we zijn zeker niet tegen dit soort projecten, maar gegeven de huidige tijden en wat er tegenwoordig allemaal gebeurt, vinden wij dit op zijn minst bijzondere prioriteitsstellingen. Eerlijk gezegd: wij staan toch een beetje vreemd te kijken naar al deze boeiende keuzes. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw De Bal. De deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mevrouw De Potter, uw bekommernis omtrent mijn persoonlijk gevoel bij deze zaken ontroert mij wat. Maar alle gekheid op een stokje: dit is een maatregel die niet genomen is door één partij binnen de Vlaamse regering. Meer bepaald was er zelfs een vrij groot draagvlak voor de richting die Vlaanderen ingeslagen is op het gebied van de interne staatshervorming. Ik ben persoonlijk nog naar hoorzittingen in het Vlaams Parlement geweest om het vroegere beleid te verdedigen en ook om het nieuwe decreet te verdedigen. Ik heb daar mogen vaststellen dat mevrouw Vogels, een van de vroegere ministers van Welzijn die de welzijnssector vrij goed kent, helemaal geen pleitbezorger was van een continuering van deze opdrachten bij de provincies. Dat is het eerste wat ik wil zeggen, als een constatering. Wat hebben wij gedaan na de start van de interne staatshervorming? Er is zo goed mogelijk geanalyseerd welke opdrachten door Vlaanderen konden worden opgenomen – daarin is men wat overmoedig geweest – en welke door de provincies moesten opgenomen worden. Aanvankelijk was alles weg. Dankzij een goed overleg en een goede analyse is er nog heel wat overleefd gebleven, ook in de persoonsgebonden materies. Toch is er naar mijn smaak nog te veel weg. Zoals u zelf zegt, zal Vlaanderen niet op een goede manier – en zeker niet op 1 januari 2014 – de nodige maatregelen kunnen nemen om de middelen die weggegaan zijn doordat wij geen ondersteuning meer bieden fijnmazig op te vangen. U zult dit in de sector horen en zien. Ik verwittig u daarover. In elk geval: de afschaffing van heel wat reglementen die u nu ziet, is natuurlijk maar een deel van het verhaal. Bij een aantal van deze reglementen hebben wij de conclusie getrokken dat we ze beter volledig kunnen afschaffen dan dat we ze wijzigen. Een aantal gaat in een gewijzigde vorm terugkomen, zodra dit orgaan het meerjarenplan en de begroting aanvaardt. Wij gaan dus een aantal opdrachten opnieuw via reglementen proberen te handhaven. De afschaffing die u ziet, betekent dus niet dat alles volledig wordt weggevaagd. Het doel is meer dat we rond een aantal zaken nieuwe reglementen gaan maken. Maar een aantal opdrachten zullen wij niet meer kunnen opnemen. En Vlaanderen zal het werkveld op dit moment geen passend alternatief aanbieden om dit fijnmazig te regelen. Vlaanderen heeft namelijk geen instrumenten voor een fijnmazige aansturing van deze sectoren. Dit is democratisch beslist in de Vlaamse regering, met een groot draagvlak, ook onder uw partij.

De heer voorzitter

Goed, dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja.
Unaniem.

PUNT 31

BUZAU - SAMENWERKING MET CRUCEA ALB GALBENA EN HET WIT-GELE KRUIS: TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE RESPECTIEVELIJK IN HET KADER VAN DE VERSTERKING VAN DE LOKALE FINANCIËLE VERANKERING EN INTERNE BELEIDSSTRUCTUUR EN VOOR DE BEGELEIDING VAN DE THUISZORGAFDELING

De heer voorzitter

Punt 31: Buzau. Samenwerking met het Crucea Alb Galbena en het Wit-Gele Kruis: toekenning van een subsidie respectievelijk in het kader van de versterking van de lokale financiële verankering en interne beleidsstructuur en voor de begeleiding van de thuiszorgafdeling.

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
49 'ja', 19 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 32

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – INTERWAAS - VERVANGING GEORGES ANTHUENIS: VOORDRACHT VAN EEN BESTUURDER

De heer voorzitter

Dan kom ik bij Interwaas. Daar moet meneer Georges Anthuenis ook vervangen worden. En ook hier heb ik voor de raad van bestuur de kandidatuur van Sylvia Van Meirvenne.

Geheime stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
44 'ja', 19 'neen', 5 onthoudingen.
Mevrouw Van Meirvenne is aangeduid.

PUNT 33

DELEGATIE VAN BEVOEGDHEDEN AAN DE DEPUTATIE: HERZIENING MET INGANG VAN 1 NOVEMBER 2013 VAN HET BESLUIT VAN 16 DECEMBER 2009 TOT VASTSTELLING VAN DE BEVOEGDHEDEN VAN DE PROVINCIERAAD DIE AAN DE DEPUTATIE WORDEN TOEVERTRUWD EN OPHEFFING VAN HET BESLUIT VAN 16 DECEMBER 2009

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter.
Ik denk dat we hier een klassieke tweedeling hebben tussen meerderheid en oppositie. Alhoewel, ge weet maar nooit. De N-VA heeft mij al vaker verrast op dat vlak. Op deze wijze wordt democratische controle op besluitvorming voor een stukje moeilijker gemaakt. Want hoe meer men delegeert naar een uitvoerend orgaan, des te minder wordt er besproken en gecontroleerd in het orgaan waar wij hier vandaag in zitten, de provincieraad met de verkozen raadsleden. Ik betreur dat. Er zijn andere mogelijkheden denkbaar. Ik zie dat dit een tendens is. Het wordt vaak beargumenteerd met het

DEBATTEN

mechanisme van: ge moet die mensen in de provincieraad daar niet mee lastig vallen; wij zullen dat wel opknappen; dan gaan de vergaderingen van die provincieraad niet zo lang duren. Mij hoort u niet klagen. De vergaderingen hier mogen gerust lang duren. Ik heb het liefst zoveel mogelijk zeggenschap. Dit besluit en hetgeen erop volgt, ademt dat niet uit. Vandaar dat wij dit niet gaan steunen.

De heer voorzitter

Meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Dan wordt bij dezen de traditie van oppositie tegen meerderheid doorbroken, als het om delegatiebevoegdheden gaat. We moeten leren een beetje modern te denken, geachte fractieleden van Groen. Als u goed kijkt naar het besluit waarover het gaat, dan gaat het over zulke dagelijkse dingen dat een deputatie die zelf moet kunnen doen. Die dingen moeten niet allemaal hier naartoe komen. Ik wil u wel een paar opnoemen. Dit bijvoorbeeld: "Het vaststellen van tarieven en inningsmodaliteiten van de retributies waarvoor de provincieraad de machtiging tot het heffen en de voorwaarden ervan heeft vastgesteld." Ik kan nog meer opnoemen: het verwerven van roerende en onroerende goederen als het niet meer bedraagt dan 85 000 euro. Dat is de limiet voor een beperkte onderhandelingsprocedure. Waar zijn we in vredesnaam mee bezig? Als dat allemaal hier naartoe moet komen, betekent dat een vertraging. Wij vergaderen immers maar één keer in de maand. Onze fractie keurt dit dus goed.

De heer voorzitter

Gedeputeerde Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik kan het niet beter zeggen dan fractieleider Gryffroy, maar hij heeft dan ook veel ervaring in de privésector als het erom gaat hoe ge correct met delegaties kunt omgaan. Daar komt nog bij dat het hier alleen om een aanpassing van de bedragen gaat, niet meer en niet minder. De delegatieregeling bestaat al. Enfin, ik houd mijn hart vast voor het moment dat gij hier gaat moeten besturen.

De heer voorzitter

Ja, meneer Fiers.

De heer Fiers

Voorzitter, nu word ik toch wel uitgedaagd. Ik mag dus wel efkes repliceren. Misschien moet ik eerst iets zeggen over de moderne besturingswijzen waar meneer Gryffroy naar verwijst. Zijn dat dezelfde besturingswijzen als die van de financiële instellingen? In de voorbije jaren hebben die instellingen ook zoveel mogelijk naar zich toe getrokken. Als ik kijk naar moderne manieren van het betrekken van de burger bij het bestuur, zie ik juist zoveel mogelijk grassrootssystemen. Denk maar aan een paar nieuwigheden, zoals de G1000, die op dit moment een zekere populariteit genieten. Ik zeg niet dat ik daar een groot voorstander van zou zijn. Maar ik zie wel dat dat de nieuwe tendensen zijn, niet de tendensen waar u naar verwijst. Als ik dan nu op de opmerking van de gedeputeerde mag ingaan: het klopt dat er alleen maar bedragen gewijzigd worden. Maar die wijzigingen maken natuurlijk deel uit van een groter verhaal over delegaties. En eigenlijk ligt dat grote verhaal hier ter stemming. Als ge het als gecoördineerd verhaal bekijkt, in zijn totaliteit, dan ziet ge welke tendens daarin te vinden is. Iets anders heb ik ook niet gezegd. En dan zijn wij geen voorstander van een steeds verdergaande delegatie naar het uitvoerend orgaan. Meer heb ik daar niet over te zeggen, maar ook niet minder. Betekent dat dat ik

daardoor slechter zou besturen? Wel, ge moet me eerst maar de kans geven om het te doen. Dan zullen we wel zien wat er gebeurt.

De heer voorzitter

Eerst meneer Gryffroy en dan de deputatie. En dan de stemming.

De heer Gryffroy

Ik denk dat meneer Fiers een kleine vergissing begaat. Ik ben een ondernemer. Ik heb een kmo van vijftien mensen. Ik ben hier dus niet de ING of de KBC. Dit voor alle duidelijkheid.

In de tweede plaats: ik zit wel zowel in de raad van bestuur als met een eigen bedrijf. Als ge in een raad van bestuur beslist om geen delegatiebevoegdheid te geven aan uw managementcomité of uw directiecomité, zoals hier aan de deputatie als uitvoerende macht, dan kunt ge met die raad van bestuur ook alle dagen samenkomen, net als hier met de provincieraad. Dat is ook een optie. Maar dan ga je ook zoveel zitpenningen aanvragen. Wat kost het dan?

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, ik denk dat het debat wat dit betreft uitgeput is. Ik ben alleen wel zeer benieuwd naar de voorstellen van de groep van meneer Fiers in de stad Gent. Want daar zullen ze dit ook allemaal moeten herzien. In Gent gelden dezelfde delegatieregels als hier.

De heer voorzitter

Goed, Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
63 'ja', 6 'neen'.

PUNT 34

DAGELIJKS BESTUUR - BEPALING VAN WAT ONDER HET BEGRIP MOET WORDEN VERSTAAN, INWERKINGTREDING OP 1 NOVEMBER 2013 EN OPHEFFING VAN HET DESBETREFFENDE BESLUIT VAN 19 MEI 2010

De heer voorzitter

Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
63 'ja', 6 'neen'.
Het punt is goedgekeurd.

DEBATTEN

PUNT 35

BUDGET 2013 - VASTSTELLING VAN DE DERDE REEKS WIJZIGINGEN

De heer voorzitter

Er zijn geen vragen. Ik leg dit punt ... Ah, meneer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter.

Ik heb twee kleine vragen. Er zijn twee subsidies die verminderd worden. De eerste is de subsidie voor initiatieven in de sector ouderenparticipatie.

De tweede is de subsidie in het kader van de bevordering van sociale cohesie (ouderenzorg). Daarbij gaat het om 11 000 euro. Ik vraag mij af wie of wat hierachter zit, wat de redenen zijn voor deze vermindering. Ik hoop niet dat men hiermee een signaal afgeeft. Volgens mij is het probleem tot nu toe nog altijd niet opgelost. Integendeel. En met het vooruitzicht van de nationale week van senioren is dit maar een droevig signaal.

De heer voorzitter

De deputatie. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Het is natuurlijk helemaal niet zo dat het probleem opgelost is. Het is ook niet zo dat wij minder op deze dingen inzetten. Alleen: wij werken heel vaak projectmatig. Dan kan het zijn dat een project in een bepaald jaar niet kan uitgevoerd worden en moet doorgeschoven worden naar een volgend jaar. Op dat moment gebruik je de middelen voor andere doelstellingen, die je dat jaar nog wel kunt uitwerken. Daar heeft het mee te maken. Wees niet ongerust. En wees al helemaal niet bang dat wij niet verder zullen inzetten op sociale cohesie of op ouderen. Het tegendeel is het geval.

De heer voorzitter

Goed, dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
36 'ja', 25 'neen', 6 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 36

PERSONEEL – PROJECTEN - OPMAAK INVENTARIS IN HET KADER VAN DE PROJECTEN 'GIS-COÖRDINATOR TEN BEHOEVE VAN LOKALE OVERHEDEN' EN 'INFORMATIEVEILIGHEIDSCONSULENT ICT TEN BEHOEVE VAN LOKALE OVERHEDEN', IVA E-GOV: VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING MET BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVING, BEPALING VAN DE LOOPTIJD

De heer voorzitter

Niemand vraagt hierover het ... Meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Wij willen graag een splitsing van dit artikel. Het ene deel gaat over het GIS en het andere over de informatieveiligheidsconsulent. Met het GIS kunnen we instemmen, want dat is opgelegd door Vlaanderen en heeft een meerwaarde voor de kleine gemeenten. Met de informatieveiligheidsconsulent ligt het anders. Zoals wij het zien, wordt die functie in heel veel gemeenten lokaal geregeld, door het tijdelijk inhuren van een externe partner. Op dat punt zien wij niet de toegevoegde waarde van de provincie. Bij de informaticaveiligheidsconsulent gaat het dus over de IT-structuur. We zien dat heel veel kleine gemeenten dat zelf regelen, met een beperkte aanbesteding. Ze kunnen gaan tot 8 500 euro. Dan roepen ze iemand in die de IT efkes te gronde bestudeert en kijkt wat er gaande is. Je hebt dan één op één een directe opvolging in die kleine gemeenten, zonder dat de loopweg via de provincie moet gaan. Het GIS is iets anders. Dat is een netwerkplatform dat de Vlaamse overheid wil opzetten. Alle informatie komt dan in één platform te zitten. Als de Vlaamse overheid dat oplegt, moet je inderdaad de kleine gemeenten gaan ondersteunen als ze er moeite mee hebben om daarmee te werken. Vandaar de vraag om dit te splitsen.

De heer voorzitter

Meneer Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Voorzitter, ik heb uiteraard geen probleem met een gesplitste stemming, als men op die manier zijn ideeën over een bepaald punt beter wil tot uiting brengen.

Inhoudelijk zou ik toch even kort willen repliceren. In de eerste plaats: over het GIS zijn we het eens. Ik moet u zelfs zeggen dat niet alleen kleine gemeenten, maar ook centrumsteden een beroep doen op samenwerking met de provincie om dit in goede banen te leiden. Het gaat namelijk inderdaad om een zeer specifieke functie. En zoals u zegt, gebeurt dit inderdaad in samenwerking met Vlaanderen, met de Vlaamse administratie. Maar voor de veiligheidsconsulent geldt hetzelfde. Om elektronische handtekeningen te kunnen gebruiken en elektronische verbindingen te kunnen hebben met Vlaanderen, wordt een veiligheidsplan opgelegd en daarmee ook een veiligheidsconsulent. Het argument dat het ene een instructie van Vlaanderen betreft en het andere niet, is dus niet juist. Ge kunt natuurlijk het argument aanvoeren dat een gemeente op contractuele basis iemand zou kunnen aanwerven om een taak uit te voeren die inderdaad geen voltijdse dagtaak is. Maar in het kader van de hele ICT-ondersteuning die wij vanuit de provincie aanbieden aan de gemeenten, op het vlak van de museale werken, op het vlak van erfgoed, op het vlak van de gewone ICT en op het vlak van GIS, denken wij dat het een meerwaarde heeft als je dit in één organisatie kunt doen. Als die gemeenten een afspraak hebben met de provincie, is het voor hen ook zeer duidelijk dat de provincie hiervoor verantwoordelijk is en dat die provincie ook geprivilegieerd is om dit uit te voeren. Ge moet het ook een beetje zien in het geheel van wat e-gov voor de gemeenten doet. Daar is sterk vraag naar. Ik denk dat we erop moeten inzetten om onze gemeenten op dit vlak beter te gaan ondersteunen.

De heer voorzitter

Ja, meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Als het om de informatieveiligheidsconsulent gaat, is het zeker niet de intentie van de N-VA om tegen de gemeenten te zeggen: neemt desnoods een halftijdse contractuele. Dat is namelijk tegen onze principes. Integendeel, ge kunt hier een perfect beroep doen op de talloze zelfstandigen die hierin gespecialiseerd zijn. De gemeente zou dus een oproep in die richting kunnen doen via een beperkte aanbesteding, om in lijn te blijven met de wetgeving voor overheidsopdrachten. Ik zou het veel nuttiger vinden als u voor het gedeelte van de informatieveiligheidsconsulent de gemeenten eerder in die richting zou stimuleren.

DEBATTEN

Desnoods kunt u bijvoorbeeld een opleidingsdag organiseren voor al die zelfstandige IT'ers die de gemeente moeten gaan ondersteunen. Dat is beter dan dat wij zelf die diensten ter hand moeten nemen.

De heer voorzitter

Goed, meneer de fractieleider. Meneer Taylor.

De heer Taylor

Mag ik u vragen waar die gemeenten volgens u het geld moeten gaan halen om die zelfstandigen te betalen? En als u zegt: we gaan een opleidingsdag organiseren om de zelfstandigen met die systemen te leren werken, vind ik dat een zeer rare redenering. Wij gaan dan overheidsgeld investeren in opleidingen voor mensen die zelfstandig iets doen.

De heer Gryffroy

Ik repliceer op de opmerking van gedeputeerde Versnick dat die informatieveiligheidsconsulent binnen het kader van Vlaanderen valt. Blijkbaar wil de gedeputeerde erop wijzen dat het over een heel specifieke materie gaat. Dan zeg ik: als dat het probleem is, kunnen we volstaan met een stukje opleiding. Maar dat is het probleem niet. Als u gaat luisteren in de gemeenten, dan is dat niet het probleem. Het probleem is dat bepaalde gemeenten er momenteel voor kiezen om gewoon iemand een paar dagen in te huren. That's it. En blijkbaar zijn dat heel veel gemeenten. We hebben namelijk op de lijst gekeken en daar staan niet zoveel gemeenten op die direct inschrijven voor die informatieveiligheidsconsulenten. U vraagt waar de gemeenten het geld vandaan moeten halen. Als het over geld gaat, is het altijd dezelfde discussie. Er zijn altijd leuke dingen die ge wilt hebben en er zijn dingen die noodzakelijk zijn. IT is noodzakelijk. Dan kiezen we daarvoor. Maar dan hebben we tenminste een één-op-éénrelatie met de zelfstandigen (die dan bij voorkeur uit die gemeenten moeten komen) en dan hoeven we als overheid die zelfstandigen geen concurrentie aan te doen.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat de discussie gevoerd is. Kunt u herhalen, collega, waar u een afzonderlijke stemming over vraagt?

De heer Gryffroy

Er zijn twee functies: een functie voor het GIS en een functie voor de informatieveiligheidsconsulent.

De heer voorzitter

Oké. We stemmen dus eerst over het deel waarvan de collega gevraagd heeft om het eruit te lichten. Daarna stemmen we over de rest. Akkoord? Goed, u wilt dat het eerste deel er uitgehaald wordt. Daar gaan we nu over stemmen. Wie het voorstel steunt zoals het hier ligt, stemt 'ja'. Wie het voorstel van de heer Gryffroy steunt, heeft daar een andere opinie over. Goed?

Ik leg dat eerste deel dus ter stemming.

Opening van de stemming.

[stemming]

De heer Gryffroy

Ik denk dat de vraag toch niet duidelijk was.

De heer voorzitter

Nee, nee, ik denk dat een aantal mensen het niet goed gevolgd heeft. Ik heb gezegd: wij stemmen over dat deel. Wie dat deel goedkeurt, stemt 'ja' en wie meneer Gryffroy volgt, stemt 'neen'. Kunnen we de stemming opnieuw beginnen?

De heer Fiers

Het is erg als ge niet gevolgd wordt door uw fractie.

De heer voorzitter

Het is nog niet afgesloten. U kunt uw stem dus herzien. Wie het voorstel van de deputatie over dat eerste deel steunt, stemt dus 'ja'. Wie dat voorstel niet steunt, stemt 'neen'. Is dat duidelijk? Ja? Dus u kunt uw stem nog herzien. Het is nog niet afgesloten. Wie niet akkoord gaat met de deputatie over dat deel waarvoor meneer Gryffroy een afzonderlijke stemming gevraagd heeft, omdat hij daar niet achter staat ...

Goed, collega's, ik ga nu afsluiten. Ik herhaal het nog een keer: wie akkoord gaat met de deputatie stemt 'ja'. Wie niet akkoord gaat, stemt 'neen'. En het gaat over dat deel dat uit de stemming gelicht is. Goed? Ja.

Nu ga ik de stemming sluiten. Sluiting van de stemming. Het voorstel van de deputatie over het eerste deel, waarover meneer Gryffroy een afzonderlijke stemming gevraagd heeft, is aanvaard met 50 stemmen voor en 18 tegen.

Nu stemmen we over het tweede deel van het voorstel van de deputatie dat niet ter discussie gesteld is door de fractieleider van de N-VA. Is dat duidelijk? Goed, dan open ik de stemming over dat tweede deel. Mevrouw De Cock, is het niet duidelijk?

Mevrouw De Cock

Het is wel duidelijk, maar niet iedereen in dit halfroond die op zijn plaats zit, heeft zojuist gestemd.

De heer voorzitter

Wij hebben dat ook genoteerd, mevrouw, maar ik denk niet dat we hier ... We hebben de zaak nu duidelijk gesteld. Ik leg nu de stemming open over het tweede deel van het voorstel, waarover geen tussenkomst was. Is dat duidelijk?

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 37

PERSONEELSPROJECT MOVÉ (DIENST eGov): VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING IN FUNCTIE VAN DE VERLENGING EN VAN DE BIJHORENDE FUNCTIEBESCHRIJVING

De heer voorzitter

Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

DEBATTEN

O ja, excuseer, dames en heren. Soms wordt het ook voor mij een beetje moeilijk om het te volgen. Ik was zelf ook even de pedalen kwijt. Uitstel tot de raad van 13 november 2013, met het oog op vakbondsoverleg.

PUNT 38

LOGISTIEK - PBM'S (PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN) - RAAMCONTRACT VOOR DE LEVERING AAN SCHOLEN EN DIENSTEN: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN VEREENVOUDIGDE ONDERHANDELINGSPROCEDURE MET BEKENDMAKING

De heer voorzitter

Niemand vraagt het woord? Dan leg ik dit ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja'.

PUNT 39

LOGISTIEK - WERKKLEDIJ - RAAMCONTRACT VOOR DE LEVERING AAN SCHOLEN EN DIENSTEN: GOEDKEURING VAN BESTEK EN RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN VEREENVOUDIGDE ONDERHANDELINGSPROCEDURE MET BEKENDMAKING

De heer voorzitter

Niemand vraagt het woord hierover. Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
68 'ja'.

PUNT 40

PERSONEELSPROJECTEN - VERLENGING PROJECTEN DOOR DEPUTATIE: KENNISNEMING VAN DE ZESMAANDELIJKSE RAPPORTERING

De heer voorzitter

Dit is een kennisneming. We nemen kennis.

PUNT 41

PERSONEELSMANAGEMENT – SAMENWERKING: GOEDKEURING VAN DE AANSLUITING BIJ JOBPUNT VLAANDEREN

De heer voorzitter

Niemand vraagt hierover het woord. Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
66 'ja'.

PUNT 42

PERSONEEL - GELIJKE KANSEN: GOEDKEURING VAN HET MEERJARENPLAN 2014-2019 EN VAN HET JAARACTIEPLAN 2014

De heer voorzitter

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
66 'ja'.

PUNT 43

PATRIMONIUM - OVERHEIDSOPDRACHT KEUREN VAN LIFTINSTALLATIES: GOEDKEURING VAN BESTEK/VOORWAARDEN/RAMING, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN AANBESTEDING

De heer voorzitter

Niemand vraagt hierover het woord. Ik leg dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

PUNT 44

PATRIMONIUM – EX-PROVINCIEWEG DENDERMONDE-WETTEREN: HERZIENING VAN HET PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 5 SEPTEMBER 2012 WAARBIJ DE DEPUTATIE WORDT GEMACHTIGD EEN PERCEEL OPENBAAR TE VERKOPEN MET BEPALING VAN EEN MINIMUMPRIJS

De heer voorzitter

Vraagt iemand hierover het woord? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

PUNT 45

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE - LEVEREN EN PLAATSEN VAN PIRAMIDETORENS EN SPEELTOESTELLEN VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP: GOEDKEURING VAN RAMING EN BESTEK, OPDRACHT TE GUNNEN BIJ WIJZE VAN OPEN OFFERTEAANVRAAG

De heer voorzitter

Niemand vraagt hierover het woord. Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
70 'ja'.

DEBATTEN

Het punt is goedgekeurd.

Dan zijn we bij de voorstellen.

PUNT 46

VOORSTEL VAN LIESBET NYS VOOR DE UITBREIDING VAN HET BIJENBELEID VAN HET PROVINCIEBESTUUR OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

In eerste instantie zijn we bij mevrouw Liesbeth Nys met een voorstel over de uitbreiding van het bijenbeleid van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen.

We hebben al geproefd, mevrouw, maar nu hebt u het woord.

Mevrouw Nys

Dank u wel, meneer de voorzitter.

Geachte aanwezigen, ik had het graag met jullie willen hebben over de voortplanting en de bevruchting, kortom: over de bloemetjes en de bijtjes. Maar vrees niet: dit wordt geen saaie uiteenzetting over voorspel, betrekking en hoogtepunten. Of ja, misschien toch wel. Waarom niet, hè? Het voorstel gaat immers over de bloemen en de bijen.

Laat ons beginnen bij het voorspel. Het begint met de verkenning van het glooiende landschap, totdat een plekje vol lekkers wordt gevonden, in de vorm van heerlijk ruikende bloesems, met hemelzoete nectar. Dit onweerstaanbare lekkers brengt de bij van bloem tot bloem tot bloem. Ongewild neemt zij onderweg stuifmeel mee naar de volgende bloem. U kent dat allemaal. Dit brengt ons natuurlijk bij de volgende fase: de betrekking. Bloemen kunnen zich immers niet verplaatsen. Dus zorgt de bij voor de bevruchting. Daarom wordt de bij ook wel eens de liefdesbode genoemd. Je zou kunnen denken: goed, dat brengt ons automatisch bij het hoogtepunt. Maar neen, het hoogtepunt komt pas vele maanden later in een potje met wat u daarstraks heeft kunnen proeven: heerlijke, niet te versmaden honing.

Goed, tot zover voldoende erotiek in de politiek, want uiteindelijk is dit een bijzonder ernstig onderwerp. Het gaat over de toekomst van onze planeet. Het gaat over biodiversiteit, over onze economie, over het eten op ons bord.

Het belang van bijen als bestuivers van gewassen is immens, niet alleen voor het ecosysteem, maar ook voor onze economie. Uit recent onderzoek blijkt dat 52% van de dagelijkse productenmix in onze supermarkten – 52%! – zou verdwijnen als er geen of onvoldoende bijen meer zouden zijn. In ons land alleen al vertegenwoordigen de bijen een economische waarde van bijna 500 miljoen euro. 500 miljoen euro! Maar die bijen hebben het vandaag bijzonder moeilijk. In Vlaanderen verdween in de voorbije jaren haast 40% van de bijenkolonies. De oorzaken zijn divers. De biodiversiteit neemt af. We gebruiken nog veel te veel pesticiden. En ook de bacteriële infecties en de parasitaire Varroamijt bedreigen de bijen. De N-VA neemt in de verschillende parlementen en op alle bestuurlijke niveaus de bijenproblematiek ter harte. Dat resulteerde al in een Vlaams bijenactieplan en een bijenresolutie in de Senaat. En in het Europese Parlement steunde de N-VA een tijdelijk verbod op bijenvriendelijke pesticiden. Het gemeentebestuur van Lier bijvoorbeeld heeft onder impuls van de N-VA besloten bepaalde delen van begraafplaatsen niet te wieden, maar duurzaam in te richten met bijvriendelijke gewassen. Ook in de provincie Oost-Vlaanderen kunnen wij de bijen veel beter ondersteunen. Ik ben al heel blij met de campagne 'Verbijsterende bijen' en met andere initiatieven op het vlak van landbouw. Toch zou ik uw steun willen vragen voor extra inspanningen. Zo zouden we in de provinciale domeinen tientallen bijenhôtels kunnen inrichten en een heel gericht bijvriendelijk natuurbeheer kunnen invoeren. Die maatregelen zijn goedkoop en kunnen op korte termijn onmiddellijk effect realiseren. Bovendien hebben ze een grote educatieve waarde. Men kan workshops organiseren voor scholen of organisaties die de domeinen bezoeken. Bijen hoeven ook niet noodzakelijk gevaarlijk te zijn. De Europese bij is een bijzonder tolerant diertje dat geen vlieg kwaad doet als het niet wordt geplaagd. Het spreekt vanzelf dat we hier verstandig mee moeten omspringen. We moeten ervoor zorgen dat de bezoekers van de domeinen en de bewoners van bijenhôtels en korven elkaar niet storen. En als dit een succes blijkt te zijn, zou het bijenproject ook gerust kunnen uitgebreid worden naar andere provinciale eigendommen, zoals de tuinen rond onze musea. We kunnen zelfs denken aan de daken van scholen of gebouwen midden in de stad. We zouden zelfs nog een stapje verder kunnen gaan, door imkers in te schakelen en

hun te vragen de bijenkolonies mee te helpen beheren. De imkerverenigingen gaan dit maar al te graag horen.

Onlangs nog vertelde de voorzitter van de Biemansgilde, een imkervereniging uit Zottegem, dat het honderdjarig bestaan van deze vereniging in mineur is gevierd. Het stond op 19 september in de krant. Ik citeer: "De bermen van toen zijn verdwenen en de verschraling in het landschap is nefast voor de bijen. De bijensterfte is ons grootste zorgenkind. Ook dit jaar is opnieuw 30% van de bijenbevolking gestorven. Er moet dringend een oplossing komen."

Welk voordeel heeft de provincie nu bij dit project? Behalve een positieve bijdrage aan het milieu betekent dit project ook een onschatbare bijdrage aan de landbouw en de economie van de provincie. Bovendien kan onze jeugd leren hoe belangrijk de bijen zijn in het ecosysteem dat ons herbergt. En geef toe: wat is prachtiger dan omgeven te worden door een bloemenpracht met bijengegons als achtergrondmuziek? Daarom vraag ik uw 'ja'-stem op enkele heel concrete voorstellen, die op korte termijn kunnen worden uitgevoerd, met een onmiddellijk gunstig effect op de bijenpopulatie en op het imago van de provincie. Wellicht zal de deputatie vragen de voorstellen niet te steunen, met het argument dat men dit allemaal al doet. Ik licht één voorbeeld uit het voorstel. Ik kan u alvast meegeven dat de provincie, voor zover de info publiek beschikbaar is, welgeteld één bijenhotel ingericht heeft. Eén bijenhal. Dat kan dus echt veel beter. Vandaar dat u bij het binnenkomen behalve een honingsnoepje van twee schattige bijtjes dit schattige potlood heeft gekregen als een symbolisch verzoek om te tekenen voor een sterker bijenbeleid in de provincie Oost-Vlaanderen.

Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw. De gedeputeerde voor Landbouw deze keer, de eerste gedeputeerde. Maar mevrouw De Bal wenst zich aan te sluiten bij de tussenkomst.
Mevrouw De Bal.

Mevrouw De Bal

Dank u wel, meneer de voorzitter.

Ja, uiteraard gaan wij hierop tussenkomen, lijkt mij. Eerst en vooral moedigen wij de affiniteit die de N-VA gehad heeft met de geelzwarte insecten enorm aan. We zijn uiteraard enorm blij dat andere partijen ook aandacht willen besteden aan milieu- en natuurthema's. Volgens mij staat het buiten kijf dat wij dit voorstel gaan steunen. Ook wij denken namelijk dat de provincie nog een beetje verder mag gaan in het bijenbeleid. We vinden zelfs dat dit voorstel nog een beetje verder mag gaan. Wij denken bijvoorbeeld dat er ook nog heel veel potentie zit in de subsidie voor kleine landschapselementen die de provincie nu al geeft. Door die subsidie kunnen boeren onder meer een strook met bijvriendelijke aanplanting rond hun akker leggen. Dat is heel tof, maar er zijn nog maar weinig boeren die daar gebruik van maken. Wij denken dus dat daar nog wel een gat zit voor de provincie. Er kan meer aan sensibilisering worden gedaan. Verder steunen wij alle artikels die hier voorliggen, maar als deze raad die artikels gaat goedkeuren, vragen wij de provincie ook om daar voldoende controle op uit te oefenen. Wij hebben namelijk gemerkt dat een aantal van de maatregelen die nu al door de provincie gedaan worden, soms foutief of onvoldoende wordt toegepast door een gebrek aan controle. Wij steunen dit voorstel dus enorm, maar we vragen toch ook aan de deputatie om bij de uitvoering van dat voorstel onze opmerkingen mee te nemen.

Dank u wel.

De heer voorzitter

De eerste gedeputeerde, verantwoordelijk voor Landbouw.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, ik ben zeer blij met de hernieuwde belangstelling in deze raad voor de bijen. U weet dat we daar reeds sinds 2009 mee bezig zijn. U bent blij, mevrouw De Bal, dat andere partijen dan

DEBATTEN

Groen zich ook met dat onderwerp bezighouden. Nu, om correct te zijn: het monopolie lag vroeger min of meer bij meneer Joris van het Vlaams Belang *[volgens de gedeputeerde gespeld met twee oo's]*. Het was zijn winkel een beetje. We hebben daar veel gezellige discussies over gehouden.

[Interruptie - verstaanbaar]

Nee, nee, dat is niet meneer Jooris. Dat is Joris. Het gaat over de familienaam Jooris, met twee oo's. Goed. Maar sinds 2009 voeren we volgens mij vanuit de provincie een succesvol beleid. Ik ben blij met een aantal suggesties, maar ze komen een beetje laat. Het meeste doen we reeds. U hebt wel een punt: we kunnen het nog beter doen.

Wat de controle betreft, mevrouw De Bal: we gaan onze acties eenvoudig houden. 'Veel controleren' houdt in dat je alles met een vergrootglas bekijkt, dat je volk moet aanwerven en dat je reglementen en structuren moet maken. Wat we tot nu toe doen, doen we op een vrij eenvoudige manier. We richten ons enerzijds tot het grote publiek, anderzijds tot de imkers en de gemeenten. Een bijzondere doelgroep vormen de boeren, omdat we die nodig hebben voor projecten rond akkerrandbeheer. Dat wordt gecontroleerd. We moeten de oppervlaktes controleren. We moeten kijken of de boeren niet maaien en of ze voldoende zaad gebruiken om genoeg bloemen te krijgen. Mijn collega geeft me trouwens een overzicht van het regionale landschap Meetjesland, waar men ook een actie BBB voert: Bezige Bijen bij Boeren. Er zijn ook andere afkortingen wat dat betreft, maar het gaat hier over Bezige Bijen bij Boeren. Toen ik uw voorstellen las, mevrouw Nys, zei ik op een bepaald moment: die dame moet goede contacten hebben op onze dienst Landbouw. Eén van de voorstellen die u doet, is op 24 september op mijn bureau gefinaliseerd en gefiatteerd voor verdere actie. Ik heb het verslag bij me. Raar, maar waar. Er zijn misschien nog meer dingen waarin uw voorstel overeenkomt met beslissingen van mijn bureau. Je weet maar nooit. Maar goed, mevrouw, ik heb een uitvoerige nota bij me waarin ik uw voorstellen analyseer en er een kolom naast zet. In die kolom staat wat we met betrekking tot die voorstellen reeds hebben uitgevoerd vanuit onze dienst Landbouw en wat in de steigers staat voor 2014 – onder het voorbehoud van goedkeuring van het budget door de provincieraad. Het ligt allemaal klaar. U hebt op een bepaald moment gezegd: er is maar één bijenhotel in de provincie Oost-Vlaanderen, in onze provinciale domeinen. Ik weet niet welk bijenhotel u precies bedoelt. Ik ken in elk geval een zeer groot exemplaar. Dat is het hotel dat we samen ingehuldigd hebben op de school in Hamme. De collega heeft toen beloofd dat we, als we er nog meer nodig hebben, dat kunnen opnemen in een didactisch en pedagogisch project in onze technische scholen. Dat is iets waar gasten zeker in de eerste jaren van de technische scholen voor houtbewerking graag aan werken. Het is iets concreets. Het wordt ergens geplaatst. Ze kunnen het desnoods gaan bekijken en zeggen: ik heb daaraan meegewerkt. Dat idee leeft dus en zal ook uitgewerkt worden.

Er is ook een zeer groot bijenhotel geplaatst in het Proefcentrum voor Sierteelt in Destelbergen. Naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van dat proefcentrum hebben we dat kunnen bekijken. Het is een onderdeel van een groot insectenhotel.

Ik kan nu twee dingen doen. Ik kan dit allemaal zeer gedetailleerd gaan bespreken, maar ik kan ook zeggen: laten we mensen van de dienst Landbouw een keer uitnodigen voor een commissievergadering om een toelichting te geven. Die kunnen er dan – ik moet een beetje Nederengels spreken vandaag – een PowerPointpresentatie aan wijden. Want het is eigenlijk wel mooi wat men allemaal doet. En ik herhaal nog eens: we richten ons op vier doelgroepen.

De eerste is het brede publiek, waaronder we dat bijenzaadmengsel verspreid hebben. Wat dat betreft gaan we het volgend jaar trouwens over een andere boeg gooien. We gaan krokusbollen verspreiden. Die hebben het voordeel dat ze elk jaar terugkomen. Ge moogt ze in uw gras planten. Ge kunt dat gras daarna rustig af rijden. Het jaar nadien komen ze allemaal terug. Dat is iets nieuws. We denken namelijk dat er een beetje sleet komt op die zakjes zaadmengsel. Bij de imkers gaan we ons wel verder op dat zaadmengsel richten. Zij hebben dat nodig, omdat ze grotere oppervlakten hebben. Voor de gemeenten geldt hetzelfde. Voor de boeren gaan we verder met onze acties rond akkerrandbeheer. Daarbij is er altijd discussie over de vraag wat daarvoor een rechtvaardige vergoeding is. Het mag niet te veel zijn en ook niet te weinig. Akkerrandbeheer brengt voor hen immers oogstverliezen mee. Dat akkerrandbeheer is ook interessant voor de mensen die wandelroutes ontwerpen, als ze de wandelaars langs zo'n bebloemde akkerrand kunnen laten gaan. Ik weet ook van gemeenten die vrijwilligersinitiatieven ontplooiën. Er is mij een initiatief bekend in de gemeente Maldegem. Daar doet men met 25 boeren op puur vrijwillige basis aan akkerrandbeheer, met speciale bloemenzaadmengsels voor bijen.

Geresumeerd: Uw voorstellen zijn uitstekend, mevrouw, want we voeren ze reeds uit. Ik beschouw ze als een aanmoediging om op de ingeslagen weg verder te gaan en om ook nog wat verfijning aan te

brengen. Wat dat betreft zitten er interessante suggesties bij. De campagne 'Verbijsterende bijen' is op 24 september juist op mijn bureau besproken.

Communicatie: daar hebben we terecht veel aandacht aan gegeven, met infoborden. Een paar bijenhôtels: we gaan verder op die weg. De organisatie van een wedstrijd 'bij-zonderste stad of gemeente': dat voorstel is op 24 september op mijn bureau door medewerkers van de dienst Landbouw gefinaliseerd. Het is dus een mooi idee. Ik heb daar alleen als instructie bij gegeven dat ze niet een te ingewikkeld reglement moeten maken. Als men ingewikkelde reglementen maakt, maakt men grote jury's. Dan gaat men dagenlang op ronde om alles te gaan bekijken. Ik heb gezegd: maak het eenvoudig; vraag aan de gemeente die kandidaat is ons een paar foto's toe te sturen en een kleine technische beschrijving te maken; daarmee moet die jury dan heel Oost-Vlaanderen rondgaan; geef ze voor 's middags nog een boterhammeke mee, want ze zullen er een dag zoet mee zijn. We gaan dus proberen het eenvoudig te houden.

Educatieve sensibilisering: ik denk dat we daar goed in geslaagd zijn. Bijenhôtels plaatsen: dat is voor verbetering vatbaar.

De vraag is of we daarvoor nu een speciaal reglement moeten gaan stemmen. Ik denk dat dat niet nodig is. We kunnen wel eens in een commissie uitleggen hoe we het gaan aanpakken, samen met onze technische scholen (en eventueel ook met andere). Het stimuleren van bijvriendelijke beplanting: daar zijn we reeds sinds 2009 mee bezig. We voorzien in kleine varianten op het thema door die krokusbollen beschikbaar te stellen. Bij de imkers hebben we sinds vorig jaar zelfs al iets nieuws gedaan. We hebben voor hen blijvende, doorlevende planten beschikbaar gesteld, die zeer goed zijn om bijen aan te trekken. Bij hen kunnen we dat doen. Als we het voor een breed publiek doen, komt iedereen zo'n plant halen. Als we het voor imkers doen, kunnen we het collectief doen. Dan kunnen we het nog een beetje in de hand houden. Bijvriendelijke bermuitvoeringsplannen: vanuit de dienst Leefmilieu heb ik gehoord dat we niet zoveel bermen meer in eigendom hebben, sinds de provinciale wegen overgegaan zijn naar het Vlaams Gewest. Maar waar we ze nog hebben, wordt gefocust op bloemrijke bermen. Het plaatsen van bijenhallen: daar heb ik al iets over gezegd. U vraagt dat op te nemen in een PRUP. Ik zou dat niet doen, want dan wordt de formulering te detaillistisch. Dat gaat nooit de eindstreep halen. Als we daarmee beginnen, om in provinciale of gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen op te nemen dat per zoveel vierkante meter een bijenhal moet geplaatst worden, dan moeten we ook zeggen waar dat precies moet gebeuren. En dan is de volgende vraag wat voor bouwvergunning je moet hebben. Het PRUP moet immers uitgevoerd worden via bouwvergunningen. Ik zou dat dus niet doen. Ik zou het wel meenemen in de sensibiliserende acties in de richting van de gemeenten: probeer bijenhôtels en insectenhôtels te promoten; doe een beroep op technische scholen om ze te maken; daar kan een mooi educatief project rond gemaakt worden.

Het beheer van bijenkolonies: op het terrein van het provinciale streekcentrum De Huysmanshoeve hebben we op dit moment een bijenstand gevestigd. Dat is niet overal het geval. Als ergens veel publiek komt, is het ook niet altijd simpel om zo'n bijenstand te plaatsen. Mensen hebben daar soms ook een beetje schrik van. Dus als er een publieksfunctie is, moet men daar wat aandacht aan besteden. Maar er zijn ook lokale imkerverenigingen. Er is er bijvoorbeeld één in de Huysmanshoeve. Dat is een lokale imkervereniging die met ons afgesproken heeft dat zij die bijenstand gaat beheren. Zij brengt daaromheen ook een aantal educatieve aspecten. Dat is iets wat uitgebreid zou kunnen worden. Maar we hebben daar de imkerverenigingen voor nodig, denk ik. Wij hebben geen imkers in dienst om dat allemaal te begeleiden en te volgen. In 2012 hebben wij gepoogd om op een provinciaal gebouw een bijenkast te voorzien. We zijn eerst gaan kijken naar een gebouw van de universiteit. Daar was een probleem met de toegankelijkheid. De imker moet daar namelijk regelmatig zijn. Uiteindelijk zijn we beland in het Caermersklooster. Maar de imkerverenigingen waren daar niet enthousiast over. Het ging te veel om een afzonderlijke bijenkast. Ze hebben liever een aantal kasten bij elkaar op één plaats, die gemakkelijk controleerbaar en toegankelijk is.

De aandacht voor communicatie: ik heb u al gezegd dat er infoborden zijn. Er is elk jaar ook een permoment. Ik zal daar wel wat meer aandacht aan besteden. Ik zal proberen daar vanaf dit jaar zelf naartoe te gaan, want ik heb de indruk dat dit thema goed in de markt ligt. We zullen dus ook nagaan of we zo geen wedstrijd over de bij-zonderste gemeente kunnen organiseren. En het engagement is dat we een uitvoerige toelichting in de commissie geven. Maar vandaag zou ik willen voorstellen dat we die puntjes niet afzonderlijk stemmen, gelet op het feit dat we ermee bezig zijn. Intussen geef ik graag toe dat het voor verbetering vatbaar is. En we nemen uw suggesties ter harte.

DEBATTEN

Hetzelfde geldt voor uw suggestie, mevrouw De Bal, om nog verder in te zetten op natuurlijk bermbeheer en op akkerrandbeheer bij de boeren. De boeren werken daar ook graag aan mee, want het is iets goeds voor hun imago. Het komt het imago van de sector ten goede. En het bewijst een stelling die ik al jaren verkondig: ook in gewoon landbouwgebied is natuurbeheer mogelijk. En misschien moeten dan al die onteigeningen die toen voor die hectares hebben plaatsgevonden in de havens.

De heer voorzitter

Mevrouw, handhaaft u uw voorstel? Ja, u hebt het woord.

Mevrouw Nys

Ja, dank u wel.

Ik wil graag nog even aanvullen dat niet alle maatregelen noodzakelijk zichtbaar en bijna tastbaar moeten zijn voor het publiek. Het gaat hier voornamelijk om het positieve effect op de biodiversiteit en de landbouw, wat uiteindelijk dan wel weer zichtbaar is in de supermarkt en op ons bord. U zei dat het niet evident is om bijenhallen te situeren op plaatsen waar veel bezoek is, maar het is prima om ze wat verder in het bos neer te zetten of in de weide. Daar is echt geen enkel bezwaar tegen.

Ik zou toch willen vragen om het voorstel in stemming te brengen, misschien niet in de vorm van een reglement, maar wel als een signaal vanuit de provincieraad naar de deputatie. Dat signaal houdt dan in dat we weliswaar tevreden zijn over het feit dat aandacht aan dit onderwerp wordt besteed, maar dat we tegelijk vragen om daar nog verder in te gaan. Dat is echt heel belangrijk en noodzakelijk .

De heer voorzitter

De gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, met zo'n formulering hebben wij natuurlijk geen probleem. Dat is een aanmoediging om verder te gaan met wat we doen. De raad stelt vast dat er goede dingen gebeuren en vraagt om op die weg voort te gaan. Maar dan zouden we formeel een tekst moeten hebben waar dat in staat, tenzij men informeel zegt: we kunnen daarmee leven; we stemmen dat.

De heer voorzitter

Ik denk dat er een tekst in de maak is. Ja, Joris. Meneer Vandenbroucke.

De heer Vandenbroucke

Ja, voorzitter, collega's, ik vind het toch wel een mooi voorstel dat hier is ingediend. Ik vind het goed dat zoveel aandacht wordt gegeven aan een problematiek die inderdaad al in andere parlementen is besproken en waar onze partijen elkaar ook al in gevonden hebben. Ik vind ook dat collega Nys een uitzonderlijk mooie tussenkomst heeft gehouden over het belang van de bijen. Maar er is iemand die een nog mooier, gebalder en beeldender stukje over de bijen heeft geschreven. Dat is Anton Van Wilderode, in zijn gedicht 'De akker', waarvan ik graag de vierde strofe wil voorlezen.

[Hilariteit in de zaal]

Even stilte graag.

"Ik zag niets anders, hoorde niets dan droge verdorde zoemgeluiden van insecten
onzichtbaar kevertjes en rode plekken
papavers door veel bijen aangevlogen."

Dank u.

[applaus]

De heer voorzitter

Proficiat, collega, maar ik zoek een formulering waarover we kunnen stemmen. Mevrouw?

Mevrouw Nys

Dank u wel.

Dan stel ik voor dat we de voorstellen houden zoals ze zijn ingediend.

De heer voorzitter

Goed. De gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dan moet ik er wel uw aandacht op vestigen dat ge goed moet weten wat ge doet. Als we dit allemaal punt voor punt stemmen, hebt ge de volgende maand tien voorstellen. Eén rond het provinciaal onderwijs, waarin men zegt: het onderwijs is goed, maar we stellen voor dat ge nog wat verbeteringen doet rond 1, 2, 3, 4 en 5.

Het volgende voorstel: we stellen vast dat op het vlak van de natuur het een en ander gebeurt in de provincie Oost-Vlaanderen, maar we zouden graag hebben dat ge in dat en dat domein dat en dat gaat doen. En ga zo maar verder. Dan zijn we natuurlijk kwaad. Geen probleem, wel?

De heer voorzitter

Mevrouw Nys.

Mevrouw Nys

Is dat niet juist de rol van deze raad?

De heer gedeputeerde Vercamer

Allez, maak dan een reglement dat we het gaan betoelagen en dergelijke en leg ons dat voor. Dit doet men in geen enkele gemeente zo, hè? Nergens. Bezorgdheid uiten en discussiëren over het beleid is geen probleem. Maar gij vraagt hier op dit moment zeven stemmingen, om te zeggen dat we doen wat goed is. Wat wilt ge nu eigenlijk? Er is geen enkel reglement bij, geen enkel concreet voorstel met cijfers of met personeel. Ik heb geprobeerd daar vriendelijk op te antwoorden. Neem mij niet kwalijk. Wie mij kent, weet dat ik vriendelijk geweest ben.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat we duidelijkheid moeten hebben. Mevrouw, vraagt u een stemming over het geheel of vraagt u geen stemming? Ja, mevrouw De Troyer.

DEBATTEN

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter, mevrouw Nys, wij weten het in dit halfroond allemaal: u heeft uw punt gemaakt. U heeft een zeer positief punt gemaakt. U heeft een zeer ludiek punt gemaakt. U heeft ons overtuigd – nee, niet ons allemaal. Mij moest u niet overtuigen van de honing en de bijtjes en de andere collega's hier ook niet, denk ik. Volgens mij moeten we echter van de eerste gedeputeerde Vercamer zeggen dat hij in zijn antwoord zeer ruim was, maar dat hij in zijn eindconclusie ook een punt had. Ik denk dus dat u moet uitmaken, mevrouw Nys, of het inderdaad goed is dat u blijft aandringen op een stemming om uw punt hard te blijven maken. Volgens mij hebt u uw punt zeer goed gemaakt en zou u niet verder moeten aandringen. Dat is mijn punt.

De heer voorzitter

Collega's, we gaan de discussie hierover stopzetten. Dus mevrouw Nys: handhaaft u uw voorstel? En als u het handhaaft, vraagt u dan ook een artikelsgewijze stemming? Of handhaaft u het niet? Er zijn drie mogelijkheden. Maar als u een artikelsgewijze stemming wilt hebben, moet dat eerst door de raad goedgekeurd worden.

Meneer Gryffroy.

De heer Gryffroy

Het is het geheel dat hier gestemd wordt, als het bijenbeleid voor de provincie. En als u dat niet zint, meneer Vercamer, ...

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, maar dan moet ik toch wat gedetailleerder op sommige punten ingaan. Neem mij niet kwalijk: als ik het woord krijg uiteraard, want dat heb ik officieel nog niet gekregen.

De heer voorzitter

Ja.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u.

Kijk, er worden voorstellen gedaan rond insecticiden. De geformuleerde voorstellen rond de neonicotinoïden zijn volgens mij niet relevant, mevrouw. Deze insecticiden zijn namelijk in het kader van het Vlaamse beleid rond reductie van pesticiden niet meer toegestaan in het openbaar domein. Ze zijn verboden. Daarbij zijn de drie insecticiden uit de groep van de neonicotinoïden die mogelijk een risico vormen voor bijen vanaf oktober 2013, dat is dus sinds vorige week, zelfs niet meer toegelaten voor gebruik. Ik moet u dus in elk geval vragen om wat dat betreft uw tekst aan te passen.

De heer voorzitter

Mevrouw, er zijn nu twee mogelijkheden. Legt u het ter stemming of niet?

Mevrouw Nys

Ik trek het voorstel in.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik blijf bij mijn engagement. We gaan dit uitvoerig toelichten in de commissie en u krijgt ook alle tekst en uitleg over wat we doen. Maar als we technisch beginnen te worden, kunnen we elkaar kriebelen om te lachen. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Daarvoor hebt ge het veel te serieus opgevat. En ik ook.

De voorzitter

Oké, mag ik dan dit punt als afgehandeld beschouwen? Dank u.

PUNT 47**VOORSTEL VAN RIK FRANCK INZAKE EXTRA BESPARINGEN PROVINCIEFONDS****De heer voorzitter**

Dan meneer Franck, over extra besparingen op het provinciefonds. U hebt het woord.

De heer Franck

Dank u.

Na maandenlange onderhandelingen tussen de Vlaamse provincies en het Vlaams Gewest hebben we in juni, weliswaar niet unaniem, de overeenkomst goedgekeurd tussen Vlaanderen en Oost-Vlaanderen. In de vorige raad, die van september, hebben we van deze overeenkomst kennisgenomen. De overeenkomst regelt de overdracht van bevoegdheden en financiën tussen Vlaanderen en onze provincie. Dat gebeurt in het kader van de uitvoering van het Groenboek en van het Decreet interne staatshervorming dat door het Vlaams Parlement, althans door de meerderheidspartijen, goedgekeurd werd. De consequentie van deze overeenkomst is dat we 9,2 miljoen euro verliezen en dat acht personeelsleden hun werk kwijt raken. De gevolgen voor gemeenten, organisaties en culturele, sport- en welzijnsorganisaties zijn voorlopig niet gekend, maar zullen aanzienlijk zijn. Laat ons eerlijk zijn: het zijn besparingen, hè? Het is dus geen vestzak-broekzakoperatie.

Een paar dagen na de kennisname van de overeenkomst bleek dat Vlaanderen het provinciefonds eenzijdig een dotatie ontnemt van 26 miljoen euro. Dat gebeurt in een poging om de eigen begroting met knip- en plakwerk break-even te krijgen. En het gebeurt zonder enig overleg met de deputaties. Dat leid ik althans af uit de verontwaardigde reacties van onze deputés Vercamer en Dauwe, weliswaar in de plaatselijke media. Men had nochtans beter moeten weten. Minister Bourgeois heeft er nooit een geheim van gemaakt dat de afschaffing van de provincies een van zijn natte dromen was. De regeringsverklaring van de Vlaamse regering gaf, weliswaar in embryonale vorm, reeds een vrij duidelijke aanwijzing in die richting. CD&V had dit moeten weten, toen het zelf een koekoeksjong opnam in de Vlaamse regering. Met de opname van een koekoek in de partij wist men reeds welke gevolgen dit kon hebben. In het Witboek stonden duidelijk een aantal zaken die moesten leiden tot de afschaffing van de provincies. Het Groenboek had die zaken blijkbaar voor een deel geneutraliseerd. Dat dacht men tenminste. Maar de N-VA heeft in de Vlaamse regering een aantal belangrijke hefboomen in de hand. Minister Bourgeois is verantwoordelijk voor het binnenlands bestuur en de interne staatshervorming. Minister Muyters beheert de financiën. In dit dossier hebben de CD&V-ministers, met Peeters op kop, en de sp.a zich laten rollen als kleine kinderen. Blijkbaar was een zoveelste reis naar het buitenland, een paardencourse of het lopen van nog maar eens een halve marathon belangrijker dan ...

De heer voorzitter

Collega, het gaat hier over het provinciefonds en niet over de nationale of Vlaamse politiek, dacht ik.

De heer Franck

Het gaat wel over ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het gaat om de gevolgen voor de provincie.

De heer Franck

Oké, goed. Allez, ik hoop alleszins dat er contact is geweest tussen de CD&V-ministers en de deputatie. De deputatie is ook zwaar in de fout gegaan. Ik herinner me heel duidelijk de woorden van de eerste gedeputeerde Vercamer op de raad van juni: on a sauvé les meubles. Ik heb toen niet de woorden gebruikt dat dit een pyrrusoverwinning kon zijn. Nu komt me echter het beeld van de Britse premier Neville Chamberlain voor ogen, toen hij in 1938 uit zijn DC-10 stapte met het vredesverdrag in zijn hand. Hij had de oorlog tegengehouden. De dag daarna, bij wijze van spreken, begon de Tweede Wereldoorlog. Er is toen nogal wat druk uitgeoefend op Chamberlain om ontslag te nemen. Voor alle duidelijkheid: wij vragen niet het ontslag van onze gedeputeerde. Maar iemand met zoveel kilometers op de teller heeft zich hier toch laten rollen als een groentje. Ik vind persoonlijk ook dat de VVP te weinig in de pers is gekomen. Zij heeft wel een tekst opgemaakt, maar die is volgens mij niet opgenomen door de media. Kan men Bourgeois en Muylers iets verwijten? Nee, ze voerden hun visie uit. Het is aan CD&V en sp.a om actie te ondernemen. De septembernota, die de besparing voorstelt, moet nog goedgekeurd worden door het Vlaams Parlement. Wij kunnen dit niet tegenhouden, maar de Vlaamse parlementsleden van CD&V en sp.a kunnen dat wel.

De heer voorzitter

Collega, kunt u zich beperken tot het punt dat u hier aangekondigd hebt? Ten tweeden male: het gaat hier over de gevolgen voor de provincie.

De heer Franck

Oké, goed. Wij roepen dan ook alle provincieraadsleden op om in een motie ons genoeg te uiten en uit te spreken dat de bijkomende besparingen niet kunnen, zeker niet zonder overleg. Een aantal provincieraadsleden in andere provincies hebben intussen vergaderd. Het is dus logisch dat op het colloquium van 19 oktober een gezamenlijke motie ingediend wordt door alle provincieraadsleden. Wij vragen dus dat zo'n motie in Hasselt wordt opgesteld en gestemd. Hopelijk komt die motie dan nadien ook in de pers. Ik kan natuurlijk een motie voorstellen, maar het lijkt mij beter dat de motie opgesteld wordt door het geheel van deze raad en eventueel door de VVP. Als ik een stemming vraag, is mijn oproep dus dat wij vragen een motie op te stellen die ter goedkeuring voorgelegd wordt op het colloquium van Hasselt van 19 oktober.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, ik wil eerst even iets zeggen over de technische kant van de zaak. De VVP is een vzw.

Volgende week is er een colloquium, in Hasselt. Volgens sommigen is dat ver, maar eigenlijk is het vlot bereikbaar. Mijn eerste oproep is: zorg dat ge daar allemaal zijt. En dwing daar inderdaad het colloquium om een tekst te stemmen.

Ik denk trouwens dat het de strategie zal zijn van de VVP dat er een uitvoerige toelichting zal komen op de 'hold up' die eigenlijk op een heel rare manier tot stand gekomen is. Over dat laatste zeg ik straks nog iets meer. Dus dat is één. Ge kunt de VVP niet dwingen om dat te doen. Ge moet die vergadering pakken als de VVP daar aanwezig is en vragen dat er een motie zal gestemd worden. Ik denk wel dat men dat zal doen, dat dat de bedoeling is en dat ge dat onderwerp daar ter plekke moet agenderen. Wij kunnen

dat niet afdwingen. Maar ik ben wel blij dat het even ter sprake komt. Want er zijn er natuurlijk die zeggen: “Die provincies, wat doen die? Waar houden die zich mee bezig? Dat gaat niet over veel. Ze hebben genoeg. Ze komen toe. De rekeningen kloppen. Ze hebben zelfs een beetje over. Er is daar dus nog wel ruimte om wat af te romen.” Dat is een beetje de filosofie die bij sommigen leeft. Terwijl het bij alle gemeenten en alle OCMW's de regel zou moeten zijn dat de rekeningen kloppen, dat de budgetten in evenwicht zijn. Ik heb de indruk dat de Vlaamse overheid er de voorbije jaren een beetje te weinig op toegezien heeft dat de gemeenten en de OCMW's hun budgetten in orde hadden en dat hun rekeningen klopten. Anders zou men vandaag niet voor de situatie staan dat men overal eraan denkt om de belastingen te verhogen. Voor die situatie staan wij vooralsnog niet. Onze cijfers kloppen. Daarvoor hebben we in 2006 en 2007 een zware besparingsoperatie uitgevoerd. En we hebben een beleidsreserve opgebouwd, onder meer om het PAC in te richten en om voor de Waalse Knook aan onze verplichtingen te voldoen. Men mag dat nu niet als een verwijt naar ons toesturen, met de conclusie: ge hebt nog wel een marge om iets te doen.

Trouwens, ik troost me met een gedachte van Gandhi: bijna alles wat je doet, is onbelangrijk, maar het is erg belangrijk dat je het blijft doen. Als we bij de gemeenten rondgaan, zien we dat de kleine gemeenten budgetten hebben van tussen de 6 en de 7 miljoen euro. Niemand discussieert daarover. Niemand zegt dat dat weinig is. Maar van ons zeggen ze: dat is eigenlijk te weinig; moeten we daar een raad van zeventig man voor hebben, om over 250 miljoen euro te klappen? Dat zijn zo van die dingen die ge in de Brusselse milieus hoort. Ik denk dat ze zich vergissen. En wat mij vooral wat stoort (en ik denk dat dat geldt voor al mijn collega's en voor iedereen die het goed meent met de provincies), is het volgende. We hebben een paar weken terug, een maand terug, in deze raad officieel kennis gegeven van een bestuursakkoord dat we gesloten hebben met Vlaanderen. We hebben dat bestuursakkoord een maand voordien goedgekeurd. We hebben dat ondertekend en dat naar Brussel gestuurd. Daar hebben ze het ook uitvoerig besproken. Ze hebben het ook ondertekend en het teruggestuurd. Dat bestuursakkoord hield een vermindering in van het provinciefonds. Het aandeel van Oost-Vlaanderen in dat fonds was ongeveer 23 miljoen euro. De vermindering bedroeg 9,2 miljoen euro. Wij waren daarmee akkoord. We hadden nog een kleine discussie over sport. Dat proberen we trouwens recht te zetten in het Budget 2014. Eigenlijk hadden we dus als volwassen partners een akkoord gesloten. En we dachten dat dat ging gehonoreerd worden. We moesten het met acht personeelsleden minder doen. Die mensen hebben een andere plaats in de organisatie gekregen. Dat probleem is dus opgevangen. De minimis non curat praetor. We hebben daar zelfs niet over gediscussieerd met Vlaanderen. Dat moeten we erbij zeggen.

En toen, in een vrijdagnacht, in een nacht van vrijdag op zaterdag, om 2.00 uur 's nachts, trancheerde men. En men heeft toen iets beslist waarvan we pas een week later de juiste cijfersamenstelling kregen. Het provinciefonds is in feite verminderd met 26,4 miljoen euro. 20 miljoen euro betreft een vermindering van de toelage. Naar het schijnt, lag er oorspronkelijk voorstel een voorstel dat nog veel verder ging. Verder vermindert het fonds met 3,2 miljoen euro omdat men niet indexeert en nog eens met 3,2 miljoen euro als gevolg van een saldorendering: we hebben een kleine achterstand tegoed die men ons nu zou moeten betalen, maar die men pas gaat betalen in 2015. “Wiens hoofd zal dan zeer doen?”, zei mijn grootvader dan. Dus wij zijn eigenlijk ... Ik voel mij gerold. Maar goed, we zullen moeten roeien met de riemen die we hebben. Wat betekent dit voor Oost-Vlaanderen? Normaal hadden we in 2014 recht op 23 miljoen euro. Ik rond af. Het niet indexeren kost ons 780.000 euro. Wij moeten ook de audit betalen, de controle die men gaat doen op de provincies. Er komt een externe audit. Daarvoor moeten wij 58 000 euro betalen. We moeten onze eigen controleur betalen. Dat is net als dat ge naar de belastingen zoudt gaan en eerst de wedde van uw controleur van de belastingen voor een deel zoudt moeten betalen. Enfin, misschien zou u beter betaald worden, collega. En dan komt er nog eens het bedrag van 9,2 miljoen euro dat eraf gaat voor de verevening, min 6 miljoen euro voor wat men nu gedaan heeft in die nacht van vrijdag op zaterdag. Al met al wil dat zeggen dat we in plaats van een provinciefonds van 23 miljoen euro er nog één hebben van 7 miljoen euro. Dat is dus een vermindering met 16 miljoen euro, waarvan we reeds 9,2 miljoen euro verrekend hebben. Wij staan dus voor een zeer moeilijke opgave. Diezelfde overheid die dit gedaan heeft, wist op dat moment heel goed dat de provinciale meerjarenplannen in vier van de vijf provincies gefinaliseerd waren en in één provincie bijna gefinaliseerd. Men wist ook dat het provinciale budget voor 2014 in vier provincies klaar was en in één bijna klaar. Maar goed, ik maak mij geen illusies. Het is allemaal in twee lijntjes in het programmadecreet gezet. De inkorting voor 2014 en de doorrekening in de toekomst – het staat allemaal in dat fameuze programmadecreet, in twee lijntjes. En dat gaat gestemd worden. Daar ben ik van overtuigd. Ik denk zelfs dat, moest men daar een aparte stemming over houden, er partijen zouden meestemmen die nu niet in de Vlaamse meerderheid zitten. Dat denk ik als ik lees hoe men denkt over de provincies. Ik ben dus zeer ontgoocheld. En u hekelt terecht het totale gebrek aan overleg bij deze ingreep van de Vlaamse regering in het provinciefonds. Maar naast het gebrek aan overleg zijn er nog tal van andere argumenten om die

DEBATTEN

handelwijze te hekelen. We voelen ons niet alleen gepakt omdat we niet overlegd hebben. We voelen ons ook gepakt omdat het niet strookt met de afspraken die we als volwassen partners gemaakt hebben. En er moet tussen besturen in dit land toch een minimum aan vertrouwen bestaan. Als we elkaar als overheden niet meer kunnen vertrouwen, dan zitten we wel in een bijzonder rare situatie. Allez, dit is een eenzijdige en laattijdige maatregel, die we zelfs niet meer kunnen inpassen in het BBC-concept van planmatig en outputgedreven beleid, zoals we daar in alle prachtige verklaringen over spraken. Ik heb daar maar één conclusie bij: als de nood het hoogst is, is voor de Vlaamse regering het provinciefonds het meest nabij. Dit is niet de eerste keer. We hebben het in 2000 ook meegemaakt, in een andere samenstelling van de Vlaamse regering. Toen heeft men dat geld nog aan de gemeenten gegeven. Het ging toen over 1 miljard Belgische frank. Dat is ongeveer hetzelfde bedrag als die 25 miljoen euro. Maar men heeft het toen overgeheveld naar het gemeentefonds. Nu maakt men het ons bijzonder moeilijk om alles wat we van plan zijn te doen voor de gemeenten, alles wat we nog voor die gemeenten mogen doen, uit te voeren. Men verplicht ons bijna om brieven te schrijven naar de gemeenten en tegen hen te zeggen: wij hadden mooie plannen, goede ideeën; sommige hebben we reeds bediscussieerd in de voorbereiding, maar gelet op de totale vermindering van 16 miljoen euro voor Oost-Vlaanderen gaan we daar een probleempje mee hebben. Die 16 miljoen euro is de totale vermindering. Ik herhaal nog even de samenstelling van dat bedrag: 9,2 miljoen euro voor de verevening, 6,06 miljoen euro voor wat er dit jaar van het provinciefonds afgaat, 58.000 euro voor de externe audit van Vlaanderen en 780.000 euro voor het niet indexereren. Dat schept dus inderdaad enorme problemen. Het is een kwestie van vertrouwen. Wij spreken soms in teksten en wij hebben dat beeld dikwijls gebruikt in heel de discussie over de interne staatshervorming: we moeten elkaar in de ogen durven kijken en blijvend in de ogen durven kijken. We hebben in die discussie ook vaak gezegd: we moeten gelijk oversteken. We moeten als volwassen partners met elkaar discussiëren. We zeiden: we gaan proberen van die interne staatshervorming een positief verhaal te maken, in deze in: we verscherpen ons profiel. We weten nu wat nog kan en wat we niet meer doen. En we hebben dat als volwassen partners afgesproken. We waren in één ding een beetje ontgoocheld: de dingen die we niet meer mogen doen, zijn allemaal naar Vlaanderen gegaan, naar Brussel en niet naar de 308 gemeenten. Van wat uit de verevening gekomen is, is geen enkel punt gedecentraliseerd naar de gemeenten. En die verevening was toch niet min, hè? Het ging, als ik het snel optel, om 50 miljoen euro. Daar is niets van naar de gemeenten gegaan. Het is allemaal teruggegaan naar Brussel. Dat is natuurlijk gebeurd omdat ze daar over meer specialisten, knowhow en kennis beschikken. Anders zouden ze dat niet gedaan hebben. Maar goed, we zijn dus geschokt in ons vertrouwen.

Ik ben er echter van overtuigd dat dat irreversibel is. Trouwens, wie soms gaat luisteren als ik ga spreken, weet dat ik al jaren vertel dat het in de sterren geschreven staat dat het provinciefonds vroeg of laat zal verdwijnen. Want de enige motivering voor het provinciefonds is vandaag dat Vlaanderen op die manier een bijdrage levert voor het algemene beleid van de provincies. Het heeft echter, in tegenstelling tot het gemeentefonds, geen herverdelend effect. Dat herverdelend effect is weg. Er zit een klein beetje herverdeling in, als ge naar de criteria kijkt, omdat men rekening houdt met de belastingopbrengsten. Maar voor de rest zijn het vooral de bevolking en de oppervlakte die een rol spelen. Dat is totaal anders bij het gemeentefonds. Maar als men dat doet, dan moet men dat op een ernstige manier doen. Want nu schiet er niet veel meer over van het provinciefonds, hè? Van de 23 miljoen euro waar we normaal recht op hadden in 2014 gaat vandaag voor Oost-Vlaanderen nog 7,5 miljoen euro overschieten. Nog één keer zo'n operatie en het is gedaan. Maar dan wordt het nog veel moeilijker. Als ge na 9,2 miljoen euro, na 6 miljoen euro, na 780.000 euro voor het niet indexereren en na 58.000 euro voor een externe audit nog eens 7,5 miljoen moet inleveren, dan wordt het echt onmogelijk om de plannen die we ons voorgenomen hadden en die we in het bestuursakkoord verwoord hebben uit te voeren. Het minste wat men had kunnen en moeten doen, is: een gesprek op gang brengen over de vraag hoe we het fonds in de loop van tien jaar kunnen afbouwen en hoe we dan wat meer aan de gemeenten kunnen geven. Daar hadden we kunnen mee leven. Het is een beetje dezelfde discussie als met de boeren die onteigend worden rond de havens. Die boeren hebben er alle begrip voor dat ze onteigend worden omdat er industrie moet komen. Maar ze hebben er vreselijk veel moeite mee dat voor 1 ha grond 2 ha onder water moet gezet worden voor de vernatting en dat men de beste gronden van Europa daarvoor opgeeft. Ik spreek nu een beetje vanuit mijn landbouwerij. Maar we zijn dus inderdaad gepakt. We zijn koud gepakt, zoals men dat noemt. En ik kan alleen maar eindigen met een uitspraak van Lord Byron: "Er zijn grenzen waar geduld en verdraagzaamheid ophouden deugden te zijn." Dank u.

[applaus]

De heer voorzitter

Collega's, voor ik het woord geef aan meneer Franck en meneer Gryffroy, wil ik u erop wijzen dat er nog één voorstel en een aantal vragen liggen. We hebben nog een lange dag voor ons. Goed, meneer Franck en dan meneer Gryffroy.

De heer Franck

Heel kort. Misschien moeten we een keer in de administratie kijken om te zien welke taken wij voor Vlaanderen doen, of moeten doen. Ik weet niet of er op dat gebied nog iets is. Ik weet dat het moeilijk is om burgerlijk ongehoorzaam te zijn, om een keer rebels te zijn, maar misschien moeten we toch een keer zeggen: dat kunnen we niet doen, want we hebben geen personeel meer.

De heer voorzitter

Meneer Gryffroy en dan meneer Evrard.

De heer Gryffroy

Ik zal het uiteraard veel korter houden dan onze eerste gedeputeerde en ook korter dan de inzet van de heer Franck. Ik denk dat we hier toch een aantal redeneerfouten maken. In mijn bevoegdheid, niet enkel als fractieleider, heb ik zowel contact met de gemeenten en de provincie als met het Vlaams Parlement, dus met het nationale gebeuren. Op die manier heb ik ook contact met andere partijen. Wat mij dan heel sterk opvalt, is dat men, afhankelijk van het echelon waarin men zit, dat echelon ook verdedigt. Ik kan dan ook perfect aantonen dat men zowel bij sp.a als bij Groen, Vld en CD&V op een andere manier naar onze provincie kijkt.

[Interruptie van de heer gedeputeerde Vercamer: Dat is juist.]

Dank u. Meneer de gedeputeerde, u spreekt over een besluit dat kwam als een dief in de nacht. U zegt dat men niet heeft willen spreken. In uw persmededeling zei u: minister-president Kris Peters spreekt altijd over samenwerking tussen de verschillende besturen, maar ik merk daar toch niet veel van. Als ik dat allemaal hoor, dan zeg ik: dan moet u gaan praten binnen uw partij.

In de tweede plaats: men zegt dat er grosso modo een dikke 16 miljoen euro uit het provinciefonds gaat. Maar er gaat ook 75 miljoen euro extra naar het gemeentefonds. Dat geld is uiteraard niet bestemd voor de taken die in de verevening staan. Dat klopt. Het gaat om andere taken, taken die te maken hebben met de vergrijzingsfactor enzovoorts. Verder wil ik er heel duidelijk op wijzen dat de eerste vermindering van de middelen in het provinciefonds niets te maken heeft met een besparing die aan de provincie wordt gevraagd, maar met een verevening. Met andere woorden: de taken worden doorgeschoven naar Vlaanderen. Het is dus geen besparing. Dat is ook altijd duidelijk gesteld. De eerste besparing die er nu aankomt, is dus deze. En bij die besparing gaat het om ongeveer 1,75% van het totaal van jullie inkomsten. Bovendien moet ge in rekening brengen dat de afgelopen jaren de inkomsten van de provincie – daar mogen we dan ook macro-economisch naar kijken – meestal vrij stabiel waren. Hoe komt dat? Dat komt doordat jullie een stuk krijgen van de onroerende voorheffing, terwijl de gemeenten het grootste brok van hun inkomsten uit de personenbelasting halen. En die personenbelasting fluctueert meer als gevolg van de crisis dan de onroerende voorheffing. In een crisis behoud je nog je woning, maar je loopt wel kans dat je geen job meer hebt of dat je een andere job moet zoeken die minder betaald wordt. Dat speelt dus wel mee. En als het dan om een effectieve besparing gaat, dan is dit eigenlijk de eerste keer sinds de economische crisis dat u daarmee te maken hebt. In 2008 en 2009 was er sprake van een financiële bankencrisis. En degene die nu zegt dat de financiële bankencrisis is opgelost omdat er meer stabiliteit is en dat *dus de economische crisis is opgelost*, die heeft het mis. De economische crisis is er juist vandaag. Er is verschil tussen de financiële bankencrisis en de crisis die ge effectief voelt op de werkvloer. En dit is de eerste keer sinds de bewuste financiële bankencrisis dat men de provincie vraagt om ook iets te doen. Op Vlaams niveau heeft men al veel gedaan. Op gemeentelijk niveau moet men veel doen. Op Vlaams niveau heeft men de kaasschaafmethode gehanteerd. Ge kunt erover discussiëren of men op die manier 6% moet besparen. Maar als het gaat over de provincie: die is daar

DEBATTEN

eigenlijk tussenuit gekomen. En nu gaat het dan om een besparing van – oké, 2%, als ge dat liever hoort, maar ik zeg: het gaat over 1,75%.

De heer voorzitter

Ik ga in eerster instantie meneer Evrard het woord geven en daarna de deputatie. En ik denk dat we dan moeten besluiten. Uiteindelijk moeten we terugkeren naar de grond van het voorstel. Dat is hoe men de VVP gaat motiveren of bewegen. Dat klopt toch, meneer Franck? Goed, de heer Evrard.

De heer Evrard

Ja. Vlaams Belang is altijd al een voorstander geweest van de afslanking – en zo mogelijk van de afschaffing – van het provinciale bestuursniveau. Maar als de Vlaamse regering werkelijk de bedoeling had de actieradius van de provincies te beperken, heeft ze daarvoor een fameuze gelegenheid gehad bij de interne staatshervorming van vorig jaar. Ze heeft deze kans echter onbenut laten voorbijgaan. Wat vandaag gebeurt, is dan ook van een totaal andere orde. De substantiële afroming van de financiële middelen, zonder dat die in dit geval gepaard gaat met een overdracht van bevoegdheden, is niets anders dan een slecht gecamoufleerde poging van de Vlaamse regering om enkele maanden voor de verkiezingen alsnog haar kas te laten kloppen. Voor het Vlaams Belang is het duidelijk dat de provincie nu, misschien ongewild, toch belangrijke keuzes zal moeten maken.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat we nu terug moeten komen tot de kern van de zaak. De gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, ik wil toch nog kort reageren op de woorden van de heer Gryffroy. Het gaat over een *extra* vermindering met 2,5%. En ik blijf erbij dat men dat gedaan heeft zonder het minste overleg. Dat neem ik hen vooral kwalijk. En als men dit gewild had in het kader van de interne staatshervorming, dan had men daarover gediscussieerd. Dan had men het kunnen plannen. Maar dan zou ik het nog altijd niet correct gevonden hebben. Want er bestaat een decreet waarin wordt aangegeven hoe het provinciefonds samengesteld is, hoe de berekening gebeurt. En het is nog niet gedaan, hè? Dit zijn de cijfers die we vandaag kennen.

Maar daarnaast weten we dat er ministers zijn die andere engagementen die ze op zich genomen hebben in het kader van de interne staatshervorming ook niet zullen honoreren. En als we dat bij elkaar optellen, komen we voor gans Vlaanderen ook al direct op 1 à 2 miljoen euro. Intussen weten we nog niet alles. Er zit nog een aantal dingen in de mouwen.

Maar we weten al wel dat men overal bezig is een aantal engagementen die in het kader van de onderhandelingen zijn aangegaan, terug te schroeven. Dat is geen manier van werken. Dat doet men ook in het zakenleven niet. Ook daar is een minimum van vertrouwen nodig, wilt ge klant blijven en goede klanten houden. Daar is hier geen sprake van. Conclusie: het gaat over 2,5% extra. Doe de oefening maar eens. In een gemeente of in een OCMW hebt ge uw budget gemaakt en elke keer moet er 2,5% af. En wij zouden niet bespaard hebben? In 2006 en 2007 hebben we op onze overdrachten een besparing van 17% gerealiseerd. Dat is men blijkbaar vergeten.

In de vorige legislatuur hadden we aan het einde van de rit tientallen personeelsleden minder in dienst dan aan het begin. Daar hebben we niet veel commentaar rond gegeven. We moeten ook geen onrust zaaien als het niet nodig is. We hebben slimme ingrepen gedaan op het gebied van efficiëntieverhoging. We hebben niet altijd automatisch aan vervanging gedaan. We hebben in het onderwijs een belangrijke inspanning gedaan om mensen die niet in de subsidiëring zaten geleidelijk aan op te nemen in de subsidiestromen. We hebben dus serieuze inspanningen gedaan. Maar we maken daar blijkbaar te weinig tamtam rond. Dat is blijkbaar de enige fout die hebben: dat we te weinig van onze oren maken. Daardoor worden we andermaal gerold. Ik hoop dat op het colloquium veel volk aanwezig is en dat daar voorstellen gedaan worden om een sterke motie naar voren te brengen.

De heer voorzitter

Goed, ik denk dat ik hier dit punt kan afronden, in de hoop ... Ik heb al verschillende oproepen gedaan aan de raadsleden om op 19 oktober in Limburg aanwezig te zijn. Dat is bij dezen dus nogmaals gebeurd. Iedereen kan daar dan zijn ding doen.

PUNT 48**VOORSTEL VAN GOEDELE DE COCK INZAKE DUURZAAM OMSPRINGEN MET ABONNEMENTEN EN HET VOLGEN VAN DE RICHTLIJNEN VAN DE VLAAMSE REGERING ROND PUBLICATIES****De heer voorzitter**

Dan ga ik over naar het volgende voorstel en dan kom ik bij mevrouw De Cock. Mevrouw De Cock, u hebt het woord.

Mevrouw De Cock

Ja, dank u wel, meneer de voorzitter.

Geachte heer, voorzitter, geachte heren en mevrouw gedeputeerden, beste collega's, elke maand liggen er op onze banken tijdschriften van bepaalde organisaties. De provincie neemt een bepaald aantal abonnementen op die tijdschriften, ook om op die manier de betreffende organisaties te ondersteunen. Meer dan de helft van die publicaties verdwijnt echter rechtstreeks in de papiermand. Dat is allesbehalve duurzaam. Versta me niet verkeerd: die publicaties zijn heel interessant, maar is het niet mogelijk om aan de provincieraadsleden te vragen wie welke publicatie precies wil? Hoe ziet trouwens die subsidiëring van die organisaties eruit? Bestaat die alleen uit het louter afnemen van abonnementen of zijn er ook nog andere zaken?

Een tweede luikje waar ik kort op wil ingaan, is dat we ook heel regelmatig jaarverslagen krijgen. Die zijn ook heel interessant, maar ze verschijnen nog altijd in een gedrukte versie. Decretaal is men verplicht om zulke jaarverslagen te maken. In het kader van de openbaarheid van bestuur kunnen we dat natuurlijk alleen maar toejuichen. Op Vlaams niveau verschijnt echter een omzendbrief, namelijk de omzendbrief over publicaties. Daarin staat dat jaarverslagen alleen nog maar gedrukt mogen verschijnen voor bepaalde doelgroepen. Als men toch een jaarverslag wil drukken, moet men de bevoegde minister uitdrukkelijk vragen om een uitzondering te mogen maken. Kan men deze werkwijze in de provincie overnemen en voor de rest kiezen voor een digitale verspreiding van jaarverslagen? Men kan dan eventueel de bevoegde gedeputeerde nog vragen om een uitzondering te mogen maken. Er zijn natuurlijk jaarverslagen die echt als werkinstrument dienen. Ik denk dat het wel nodig is dat die nog in een beperkte oplage gedrukt kunnen worden.

Concreet heb ik dus twee voorstellen:

1. De provincie Oost-Vlaanderen vraagt de raadsleden welke tijdschriften zij nog op papier willen ontvangen.
2. De provincie volgt voor de jaarverslagen de omzendbrief over publicaties van de Vlaamse regering. Dank u.

De heer voorzitter

De eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik denk dat over het eerste punt geen enkele discussie bestaat. Het is wel goed. We moesten daar zelf al aan gedacht hebben, mevrouw. Dat is dus inderdaad een goede vraag. We zullen het aan de collega's vragen. We hebben natuurlijk ook een steunabonnement op een aantal tijdschriften die ge niet digitaal kunt krijgen, maar ge moet zelf maar beoordelen of ge die tijdschriften nog gedrukt wilt krijgen. Zo niet, dan krijgt u ze dus helemaal niet meer. Dat is dan de consequentie. Wat het tweede punt betreft ben ik iets terughoudender. Ik vind die omzendbrief vergaand. Ik houd er zelf namelijk nogal van om over gedrukte exemplaren te beschikken als ik moet *werken* met teksten. Dat

DEBATTEN

komt doordat ik ouderwets ben. Ik weet dat. Maar vergeet niet, mevrouw, dat wij bij de geprivilegieerden horen die over goede apparatuur beschikken, een behoorlijke opleiding gekregen hebben en zich digitaal goed kunnen behelpen. Een groot deel van de bevolking kan dat niet. Ik kan u voorbeelden geven van mensen uit mijn kennissenkring die ik al gegriefd heb doordat ik zei: stuur mij een keer een mailtje. "Maar ik heb geen pc, ik stuur geen mails", was dan het antwoord. Dat zijn dan vaak leeftijdgenoten van mij. Ik vind die omzendbrief dus nogal vergaand. Ik zou graag een beetje tijd hebben om erover na te denken hoe we een concreet voorstel kunnen doen, in samenwerking met de collega voor ICT en de medewerkers van de ICT-dienst. Maar wat we in elk geval kunnen doen, is het volgende: als het om ons jaarverslag gaat, voorzien we voor bijvoorbeeld de provincieraadsleden één gedrukt exemplaar, omdat ze daar vaak in moeten kunnen werken. Daarnaast sturen we de externe contacten op onze lijst een brief waarin we meedelen dat het jaarboek digitaal beschikbaar is. Voor het cijfergedeelte doen we dat reeds, hè? Het cijfergedeelte van het jaarboek is alleen digitaal verspreid. Daar staat dan wel bij dat je een gedrukt exemplaar kunt aanvragen als je dat wilt. Je moet dat blijven voorzien, ook wettelijk. Met het jaarverslag zouden we het op dezelfde manier kunnen doen: indien nodig, krijgt ge een gedrukt exemplaar. De omzendbrief is nogal uitvoerig en hij leest ook niet gemakkelijk. Als de digitale informatie net zo moeilijk is als de (klein) gedrukte informatie ... Ik ben een slechtziend iemand. Ik heb een afwijking van -9 naar +4. Dat is niet simpel. Ik ga daar geen directe uitspraak over doen, maar we komen er ongetwijfeld op terug.

De heer voorzitter

Goed, mag ik dit punt als afgesloten beschouwen?

Ik heb nu nog een zestal vragen. Indien iedereen zakelijk zijn vraag stelt en de deputatie ze ook zeer zakelijk beantwoordt, kunnen we daarmee omgaan. Maar u had nog een vraag, meneer Gryffroy?

De heer Gryffroy

Het voorstel wordt dus teruggetrokken? Ik vind het persoonlijk spijtig als u dit zeer interessante voorstel terugtrekt. Wij stemmen namelijk voor. De vraag is goed, hè?

Mevrouw De Cock

Dank u wel, meneer Gryffroy, dat u het een goed voorstel vindt. Ik heb echter van de gedeputeerde begrepen dat hij het meeneemt, in ieder geval het eerste voorstel en dan ook ... En ik denk dat we erop aan kunnen dat onze partij het in ieder geval ook op het bureau zal brengen.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Er is over mijn voorstel ook niet gestemd. Ik weet niet of dat nu de gewoonte is, om niet over de voorstellen te stemmen, maar over mijn voorstel is ook niet gestemd.

De heer voorzitter

Goed, collega's, ik herhaal mijn voorstel: we hebben nog een zestal vragen. Wij kunnen daar rustig doorheen gaan, als de vraagstellers en de gedeputeerden die antwoord geven zich zeer zakelijk opstellen. En ik ben er zeker van, meneer Lemaitre, dat gij dat gaat doen.

PUNT 49**VRAAG VAN JEROEN LEMAITRE INZAKE COMMUNICATIE EN AFSPRAKEN MET DE BUURT INZAKE HET WINDMOLENDOSSIER IN ZWIJNAARDE****De heer voorzitter**

Meneer Lemaitre, gij hebt het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter.

Ik ga mijn best doen, al denk ik dat het erg belangrijk is dat ook de vragen die aan het einde van een lange agenda gesteld worden de nodige tijd krijgen, niet alleen voor de vraagsteller, maar ook voor de gedeputeerde, want die moet er een correct antwoord op kunnen geven. Ik ga dus de vrijheid nemen om de vraag gewoon te stellen zoals ik ze ingediend heb.

U zult zich herinneren dat ik op de raad van september een vraag stelde over de tweede infoavond die aan de cluster Zwijnaarde beloofd was in het kader van het windmolendossier. Ik vroeg waarom die avond niet doorging. Ik kreeg toen antwoord van gedeputeerde Bruggeman, die gedeputeerde Versnick verving. Uit dat antwoord bleek dat men zou gaan samenzitten. De gedeputeerde heeft zich zeer goed van haar taak gekwetend, zo goed zelfs dat ik vandaag twee citaten uit haar antwoord zou willen aanhalen.

Citaat 1: "Maar – en ik denk dat dat het belangrijkste is – men zal ook samen met de actiegroep bekijken wat voor behoefte er nog is aan welke communicatie onder welke vorm. Daar zal men dan samen afspraken over maken."

Citaat 2: "Eerstdaags is er een bijeenkomst met een beperkte delegatie om te bekijken welke nood er nog is. Ik denk dat de leden van die delegatie de buurt het best kennen. Zij kunnen dus aangeven wat er nog leeft in die buurt en op welke manier de mensen nog sneller bij het proces kunnen worden betrokken. Als dan in oktober nog een bijkomende informatieavond moet volgen, zal dat uit die bespreking met die delegatie voortvloeien." Uit dit antwoord begreep ik dat die infoavond er zou komen als daar behoefte aan was. Veel letterlijker dan zo kan het niet gezegd zijn. Ik was dan ook enigszins verbaasd toen ik de nieuwsbrief las van het actiecomité waarmee men samengezeten heeft. Uit die brief geef ik ook twee citaten.

Citaat 1: "Gezien de gebrekkige communicatie ten aanzien van de bewoners tot nu toe, is ze" (met 'ze' bedoelt men schepen Tine Heyse uit Gent) "bereid om samen met de provincie een brede informatieavond te organiseren in oktober-november voor alle omwonenden van het geplande windpark rond het klaverblad E40/E17. Helaas heeft de provincie ons ondertussen laten weten dat zij (ondanks aandringen van de stad en van ons actiecomité) niet wil meewerken aan een dergelijke informatieavond."

Citaat 2: "Op 17 september hadden we dan dit overleg met de bevoegde ambtenaren van de provincie. Doel van ons gesprek was onder meer om een bijkomende informatieavond voor onze buurt af te dwingen en inspraak te vragen over de inplanting. Helaas was er weinig animo om in te gaan op onze vragen. De informatieavond werd geweigerd omdat dit de voortgang van de plannen zou vertragen." Met andere woorden: de realiteit die in deze nieuwsbrief geschetst wordt, staat helemaal haaks op het antwoord dat ik kreeg. In de praktijk blijkt dat de provincie geen extra informatieavond wil organiseren en dat ze niet echt rekening wil houden met de noden van de buurt op het vlak van communicatie en informatie. Vandaar drie concrete vragen:

1. Waarom gaat de deputatie niet in op de vraag en de nood van de buurt en de stad Gent om een extra infosessie te organiseren?
2. Hoe verklaart de deputatie de discrepantie tussen het antwoord en de belofte van gedeputeerde Bruggeman op de vorige provincieraad en de realiteit die zich nu voordoet?
3. Hoe denkt de deputatie met deze gang van zaken ooit een draagvlak te kunnen creëren in Zwijnaarde?

De heer voorzitter

Dank u, meneer Lemaitre, voor deze voorbeeldige manier waarop u uw inleiding en uw vragen geformuleerd hebt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Versnick

Mag ik antwoorden, voorzitter?

De heer voorzitter

De heer gedeputeerde Versnick.

De heer gedeputeerde Versnick

Dank u.

College Lemaitre, in de eerste plaats: uw eerste citaat vindt zijn oorsprong in een overleg van schepen Heyse met het actiecomité Steenakker, dat is doorgegaan op 27 augustus. Het overleg tussen een delegatie van het actiecomité en de provinciale ambtenaren, dus de mensen van Oost-Vlaanderen Energielandschap, mevrouw Manage van de dienst Communicatie Gent en mevrouw Dossche, die aanwezig was van het kabinet van mevrouw Heyse, is doorgegaan op 17 september. Schepen Heyse was niet op de hoogte van de nieuwsbrief, noch van de inhoud ervan. Zoals Veerle Dossche op het overleg met de provincie Oost-Vlaanderen en het Energielandschap heeft aangegeven, heeft schepen Heyse gezegd dat de stad Gent wil meehelpen aan het organiseren van een infomoment, maar uiteraard niet de inhoud ervan wil verzorgen. Men wil geen foute boodschappen overbrengen die eigenlijk van een ander zijn.

Op het overleg van 17 september betwijfelde mevrouw Dossche, de kabinetsmedewerker van mevrouw Heyse, het nut van een bijkomend infomoment in november, als men de bewoners op dat moment geen concrete locaties zou kunnen noemen en geen concrete gegevens over de impact van de turbines zou kunnen verstrekken. Vanuit de provincie Oost-Vlaanderen werd op het overleg van 17 september heel duidelijk gesteld dat er in februari en maart 2014 infomarkten zullen komen, tijdens het openbaar onderzoek van het PRUP. Op die markten zal gedetailleerd worden ingegaan op de vraag waar de turbines komen en wat dat betekent. Dat is de heel concrete vraag die het actiecomité heeft en dat is ook logisch. De mensen willen weten wat de concrete impact op hun leefomgeving zal zijn. Dergelijke informatie is nog niet beschikbaar in oktober of november. Ik leg u dat uit.

Pas op vrijdag 4 oktober 2013 zijn de richtlijnen van de cel MER hier bij de provincie aangekomen. Het plan-MER wordt op basis van die richtlijnen herwerkt en zal dan zijn doorwerking hebben in het PRUP. Die informatie zal begin november moeten beschikbaar zijn en ze zal dan worden toegelicht aan de projectteams. Wat zijn die projectteams? Dat zijn per deelgebied vertegenwoordigers van de lokale politiek, van de Vlaamse en de provinciale administraties en van de actiecomités. Met andere woorden: op het ogenblik dat het projectteam rond dit gebied zal samenkomen, zal een afgevaardigde van het actiecomité Steenakker (geen Windakker) daarbij worden uitgenodigd en zal hij kunnen beschikken over alle informatie die op dat ogenblik beschikbaar is.

Op een bijkomend infomoment in november, naar aanleiding van de herwerking van het plan-MER en het plan-PRUP, zal opnieuw de boodschap moeten komen dat de concrete plaatsen waar de turbines geplaatst zullen worden op dat ogenblik nog niet bekend zijn. En dat is nu juist waar de mensen naar vragen. Sta mij toe hier even terug te putten vanuit mijn parate kennis en ervaring als schepen van Openbare Werken. Het probleem is altijd: wanneer plan je een overlegvergadering met mensen? Mensen hebben meestal zeer concrete vragen. Als het overleg te vroeg komt, in het begin van het proces, waarin je nog geen concreet antwoord op die vragen hebt, is dat zinloos. Dan frustreer je de mensen. Want zij denken op dat ogenblik dat ge wel een antwoord hebt op die vragen, maar dat ge het niet wilt geven. Dat leidt tot frustratie en dus ook tot minder steun voor het project. Wij hebben dus in overleg met die mensen gezegd dat wij een infoavond zullen organiseren (of dat we zullen werken met het andere systeem dat we hebben, het systeem met infomarkten), zodra de locaties bekend zijn en we de bewoners ook concreet kunnen uitleggen wat de precieze impact zal zijn op hun leefomgeving. Voorzitter, ik zou hier nog zeer ver kunnen op ingaan, maar ik denk dat dit uiteindelijk de essentie is. Wij zijn bereid om het te doen, maar wij willen het doen op het moment dat het nuttig is, op het moment dat we de concrete vragen van het actiecomité over de exacte voorgenomen inplanting kunnen beantwoorden.

De heer voorzitter

Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel voor het antwoord. Misschien toch nog een kleine repliek. De frustratie is daar nu ook en ze is zeer groot. U denkt dat u veel frustratie krijgt als u te vroeg een infomoment organiseert. Ik denk dat de frustratie daar nu minstens even groot is, omdat de mensen daar heel duidelijk het gevoel hebben dat de provincie gewoon niet mee wil en niet samen met hen naar een aantal dingen wil kijken. Ik denk dus dat het nu slechter is dan wanneer u al een infomoment georganiseerd zou hebben.

In de tweede plaats: die mensen hebben blijkbaar ook de weg gevonden naar de website van de provincie Oost-Vlaanderen. Zij lezen dus ook wel eens welke debatten hier gevoerd hebben. En zij zien dan ook dat er letterlijk gezegd is: als die nood er bij die mensen is, dan doen we dat. Zij zeggen: ja, inderdaad, die nood is er bij ons. Maar de provincie doet het niet. Volgens mij is dat het vooral wat hen stoort. En opnieuw creëert ge daar geen draagvlak mee. Ge creëert daar alleen maar extra frustratie mee. Ik vind dat heel jammer.

De heer gedeputeerde Versnick

In de eerste plaats wil ik duidelijk stellen dat er geen discrepantie is tussen wat de collega gezegd heeft en wat ik nu zeg. Wij zullen dit doen op het ogenblik dat het opportuun is, in functie van hun vragen. In zo'n blaadje schrijft men natuurlijk wel dat men goesting heeft. Maar de informatie die ik daarover heb, is dat ze vanuit het actiecomité thans met de verschillende groepen in deze provincieraad een gesprek willen hebben over de visie en over hun bezorgdheden. Ik heb ook toegezegd dat ik dat op die manier zou organiseren. Maar een formeel overlegmoment is pas zinvol op het ogenblik dat je de plaatsen kent. En dat weten ze ook. Ik zal hun dat desgevallend nog een keer schriftelijk bevestigen, zodat zij in hun blaadje ook de juiste informatie kunnen verstrekken. Want wat dat vertragen van het planproces betreft: ge kunt nooit een planproces vertragen door een infomoment te organiseren. Men geeft hier aan dat de provincie dat argument gebruikt zou hebben, maar dat is totaal onjuist.

De heer Lemaitre

Nog één kleine opmerking: het feit dat die nieuwsbrief er is en dat er zo in geschreven wordt, is al een symptoom dat er iets grondig fout loopt. Het kan misschien een idee zijn, gedeputeerde, dat u ook zelf eens met die mensen gaat praten en dat het niet enkel via de provinciale ambtenaren gaat. Ik twijfel er niet aan dat die ambtenaren het daar zeer goed zullen doen. Daar wil ik niets van zeggen. Maar ga niet enkel een brief schrijven. Ga met die mensen praten en kijk hoe ge het daar kunt ontmijnen. Ik denk dat dat dringend nodig is.

PUNT 50**VRAAG VAN FREIJA DHONDT INZAKE DE TITEL FAIRTRADEPROVINCIE****De heer voorzitter**

Mevrouw Freija Dhondt. Freija, ge hebt het woord.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter.

Collega's, deze week is de Week van de Fair Trade. Een aantal steden en gemeenten krijgt deze week de titel van FairTradeGemeente. In navolging van de campagne 'FairTradeGemeente' bestaat er sinds 2009 ook een campagne 'FairTradeProvincie'. Zo'n campagne betekent een belangrijke steun voor kleinschalige boeren in het zuiden en biedt uiteraard ook extra aandacht voor lokale en duurzame landbouw in de eigen provincie. Om die titel van FairTradeProvincie in de wacht te slepen, moet de

DEBATTEN

provincie voldoen aan zes criteria. Die criteria hebben betrekking op het provinciebestuur zelf, maar ook op de gemeenten in de provincie, de provinciale instellingen en de media. Er moet een provinciale trekkersgroep zijn en uiteraard moeten lokale initiatieven op het gebied van duurzame voeding ondersteund worden. Op de website fairtradegemeente.be wordt alles wat met de campagne te maken heeft goed uitgelegd. We vinden daar ook een overzicht van de Vlaamse provincies en van de stand van zaken bij die provincies. Toen ik die website bezocht, viel het me op dat Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant zich al enkele jaren FairTradeProvincie mogen noemen, maar dat Oost- en West-Vlaanderen wat achterblijven.

In West-Vlaanderen keurde de nieuwe provincieraad recent de resolutie FairTradeProvincie opnieuw goed. Die herbevestiging van de beleidsverklaring maakt ook deel uit van het dossier dat die provincieraad zal indienen om de titel van FairTradeProvincie te behalen. De raad hoopt dat dossier nog tegen het eind van dit jaar in te dienen. In Oost-Vlaanderen lijkt volgens de website nog aan geen enkel criterium voldaan te zijn. Er zou ook slechts activiteit zijn binnen één bepaald criterium.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende:

1. Klopt de informatie die op de website staat? Klopt het dat tot op vandaag aan geen enkel criterium werd voldaan?
2. Heeft de provincie de intentie om zich ervoor in te zetten dat helemaal aan de voorgestelde criteria wordt voldaan en dat ze zo in aanmerking komt voor de titel van FairTradeProvincie? Welke initiatieven zijn daarvoor op korte termijn gepland?

De heer voorzitter

De deputatie. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Ik zou wachten tot de vraag beantwoord is, meneer Franck. Dan kunt u in tweede orde aansluiten.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dit is uiteraard een passende vraag in de Week van de Fair Trade.

Wij zijn ooit op een bepaald moment aan fair trade begonnen, maar we zijn toen zonder coördinator gevallen. Dat gaf een stukje vertraging. Op een later moment hebben wij het opnieuw opgenomen. We zijn nu reeds bezig rond een aantal van de criteria die u noemt. De gegevens op de website zijn niet up-to-date.

Antwerpen zou sinds 2011 over de titel beschikken. Voor West-Vlaanderen geldt dat blijkbaar sinds gisteren. Limburg en Vlaams-Brabant beschikken echter niet over de titel, maar zijn wel goed op weg om die titel te halen.

Van de zes criteria die u noemt, is er een aantal waar wij reeds een eindje mee op weg zijn. In ons bestuur hebben wij nu een nulmeting gemaakt om te zien waar wij ons actieplan moeten bijsturen. Die nulmeting laat onder meer zien dat wij zeer binnenkort zullen voldoen aan het criterium van de offertes voor aan- en verkoop van fair trade koffie, thee, wijn en fruitsap. Een initiatief als een fair trade lunch in de personeelsresto is vorige week doorgegaan. Het aanpakken van fair trade chocolade rond de periode van Sint Nicolaas is voorzien.

Wat criterium 2 betreft: voor het verkrijgen van de titel zijn we sterk afhankelijk van initiatieven in de gemeenten zelf. Op dit moment zijn er van de Oost-Vlaamse gemeenten reeds 24 die de titel hebben. 5 gemeenten worden op dit moment ondersteund. 42 gemeenten moeten er actief aan werken. Er zijn reeds 36 gemeenten die er actief aan werken. We moeten dus nog minstens 6 gemeenten activeren om hieraan te voldoen. Wij werken samen met 11.11.11, met mevrouw Martens. In de opdrachten die wij daar aanleveren, hebben wij aangegeven dat ook dit in het takenpakket moet worden voorzien op het moment dat gemeenten benaderd worden. We zijn volledig afhankelijk van de gemeenten zelf, maar op die manier hopen we een hoger percentage te bereiken.

criterium 3: wij voldoen reeds aan de voorwaarde om provinciale schooldomeinen en andere instellingen ervan te overtuigen dat ze minstens twee fairtradeproducten moeten gebruiken of aanbieden. Dat blijkt uit de nulmeting. We gaan op dit gebied nog verder inventariseren en we zullen nagaan of we dit resultaat nog verder kunnen opdrijven. Dat betekent ook dat wij de aanbestedingsprocedures op dat vlak zullen nagaan.

criterium 4: intern wordt reeds regelmatig over fair trade naar het personeel gecommuniceerd. Onze communicatie naar buiten wordt onder meer meegenomen in de nieuwsbrieven, maar is op dit moment nog wat onder de maat. We hebben echter kort geleden een coördinator aangesteld die dit volledig opneemt. Dat is dus iemand anders dan de coördinator die met ziekteverlof is. Het gaat niet om een nieuwe aanwerving, maar om een interne taakverdeling. Wij kunnen die onderwerp dus aan bod laten komen in geschreven berichten, maar we zouden het ook in televisiespotjes kunnen meenemen. Verder gaan we gebruik kunnen maken van een radioreportage. Ik ga zeer snel over naar het volgende criterium, meneer de voorzitter, omdat het vrij laat is.

criterium 5: om verder aan de acties te kunnen werken, is ook een trekkersgroep opgericht. Dat is te lang blijven liggen, maar sinds een paar maanden is die trekkersgroep actief. Ze bestaat uit mensen van de aankoopdienst, het Wereldcentrum, de communicatiedienst, de dienst Landbouw en de dienst Leefmilieu. Het onderwerp wordt daar dus verder opgenomen. Wij gaan hiervan ook vrij snel een actieplan en resultaten zien.

criterium 6: fair trade heeft ook met duurzame voeding te maken. Daarom voorzien wij een Vaderdagontbijt met fairtradeproducten uit onze provincie en hebben wij een biolunch in ons personeelsrestaurant. We hebben subsidies voorzien aan het BioForum en aan het Verbond van Volkstuinen. Dat is niet opgenomen in dit fairtradeprogramma, maar we doen het al wel. Dit zijn de lokale acties die ook gecoördineerd in dit besluit worden opgenomen.

Fair trade leeft dus wel degelijk in de provincie. Het is tot mijn grote spijt een tijdje blijven liggen, maar wij hopen een inhaalbeweging te kunnen maken om samen naar de titel toe te werken.

Ik dank u bijzonder voor uw tussenkomst. Het is goed dat u hier nog in de Week van de Fair Trade aandacht voor vraagt.

De heer voorzitter

Dank u voor dit zeer volledige antwoord. Ik ga nu het woord geven aan mevrouw Dhondt en meneer Franck, in die volgorde.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, meneer de gedeputeerde, voor uw uitvoerige antwoord. Uiteraard doet het mij plezier te horen dat er wel degelijk meer activiteiten zijn dan op de website naar voren wordt gebracht. Het lijkt mij dan ook wel verstandig om die website te updaten, zodat het ook duidelijk is voor de Oost-Vlamingen die de website bezoeken. Ik heb ook gezien dat in de publicatie die op onze tafel ligt, Pro Info, een aantal initiatieven rond fair trade is opgenomen. En ik hoop uiteraard, samen met u, dat we zo snel mogelijk de titel van 'FairTradeProvincie' kunnen behalen.

De heer voorzitter

Meneer Franck wenst daar nog iets aan toe te voegen?

De heer Franck

Ja, heel kort. Ik heb eenzelfde vraag gesteld op 23 juni 2010. En ik moet zeggen dat ik toen ongeveer eenzelfde antwoord gekregen heb van de gedeputeerde. Ik denk dat er inderdaad in die drie jaar niet veel gebeurd is, maar ik hoop dat er nu zeer vlug iets zal gebeuren.

De heer voorzitter

Collega Couckuyt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik kan daar vrij kort over zijn. Ik heb het in mijn verklaring ook gezegd: het betreft een verantwoordelijk persoon die uitviel. U weet dat de dienst Noord-Zuid niet uitgebreid bemand is. Als daar één persoon wegvalt, zit ge met een probleem. Ik kan daar wel een aantal andere essentiële taken laten vervallen, maar ... enfin, dit is het probleem. De coördinator is ziek. Op dit moment is er een nieuwe coördinator aangesteld.

PUNT 51

VRAAG VAN ANNEMIE DEMUYT INZAKE HET GEBOUW VAN DE VZW MONUMENTENWACHT OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

Mevrouw Demuyt.

Mevrouw Demuyt

Ja. Ah, het lampje brandt nu. Oké, ik dacht dat de microfoon niet werkte.

Ik ga het ook kort houden. Ik wil citeren uit het bestuursakkoord. Eén zinnetje maar; het is dus geen lang citaat. "De organisatie, het statuut en de huisvesting van de monumentenwacht zijn dan ook een verantwoordelijkheid van de provincie." Het gaat mij in dit geval dus vooral om die huisvesting. Als lid van de algemene vergadering van de monumentenwacht kan ik zeggen dat deze vzw mij na aan het hart ligt. Ik heb een bezoek gebracht aan de vzw in het gebouw aan de Abdisstraat. De monumentenwacht is door de provincie gehuisvest in een heel mooi huis, dat jammer genoeg wel enige tekenen van sleet begint te vertonen. Het is ook te klein om de hele dienst, die nog steeds groeit, te huisvesten. Het is dus een prachtig huis, maar het is gebouwd als woonhuis, ergens in de jaren dertig. De zaken die nu niet meer in orde zijn, zijn bijvoorbeeld de ramen op de eerste verdieping. Daar kun je echt je vingers tussen de kieren leggen. De monumentenwachters die daar zitten, bevriezen in de winter eigenlijk een beetje door de tocht. Zelf heeft de monumentenwacht geen budget om dat te herstellen. Verder kampt men met een ruimtetekort. Men zou graag nog een zolderruimte als kantoor gebruiken, maar men heeft niet de middelen om die ruimte om te bouwen.

Mijn vraag is dus: voorziet u op korte of lange termijn een oplossing voor het ruimtetekort, en/of kunt u zorgen voor de nodige opknapwerken, zodat men toch al wat comfortabeler in het gebouw kan werken?

De heer voorzitter

Gedeputeerde Dauwe, ik zie dat ge zit te popelen om te antwoorden.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ja, ik zal een kort antwoord geven, voorzitter. Ik moet mevrouw collega Demuyt bedanken voor haar terechte bekommernis over de huisvesting van onze monumentenwacht.

Onze deputatie is zich reeds geruime tijd bewust van de problematiek van de vzw Monumentenwacht. Daarom heeft ze in overleg met de vzw zelf het besluit genomen om de monumentenwacht in januari 2014 te verhuizen naar blok C in de Leopoldskazerne. Momenteel is daar al een aantal provinciale diensten gehuisvest, onder andere deputé Couckuyt, het Wereldcentrum en het Perspectief. Dat kadert dus in een centralisatie van de diensten en in de mogelijkheid om als provinciebestuur een aantal woonhuizen die wij thans bezitten te verkopen. Met het oog op deze verhuizing is besloten om geen bijkomende verbouwingen te laten plaatsvinden in de Abdisstraat. In de nieuwe locatie in de Leopoldskazerne zal de monumentenwacht over voldoende ruimte beschikken. Ze zal daar ook beschikken over de mogelijkheid om haar vloot van voertuigen te stallen. Dat is een veilige oplossing voor onze bestelwagens. Die staan momenteel op een open parking en zijn dus gevoelig voor vandalisme en inbraak. Verder worden momenteel onder leiding van de dienst Patrimonium van onze collega de nodige voorbereidingen getroffen om de lokalen die in de Leopoldskazerne zijn toegewezen beschikbaar te maken, aan te passen aan de wensen van de monumentenwacht. In afwachting van de verhuizing zal de monumentenwacht zich wat de huidige locatie betreft natuurlijk gedragen als een goede

huisvader. Wij zoeken dus naar een oplossing en die oplossing is er. In januari 2014 zullen we naar de Leopoldskazerne gaan, waar ruimte, onderdak en een mogelijkheid tot stalling van het materiaal en het materieel aanwezig zijn.

PUNT 52

VRAAG VAN AN VERVLIEET INZAKE DE AANPAK VAN WATEROVERLAST IN DE DENDERSTREEK

De heer voorzitter

Ik denk dat ik nu het woord mag geven aan mevrouw Vervliet.

Mevrouw Vervliet

Dank u, voorzitter. Beste collega's, de Denderstreek heeft sterk te kampen met wateroverlast. In november 2010 kwam dit probleem tot een pijnlijk hoogtepunt: in verscheidene Dendergemeenten werden straten getransformeerd tot rivieren en stelde men het gemeentelijke rampenplan in werking. Ondertussen werd reeds een aantal stappen gezet, maar bij hevige, langdurige regenval lopen we nog steeds het risico dat we in hetzelfde scenario geraken. Het is belangrijk dat op de verschillende bevoegde niveaus stappen worden gezet om de waterproblematiek aan te pakken, zeker nu de natste seizoenen, de herfst en de winter, opnieuw voor de deur staan. Vandaar mijn volgende vragen:

1. Welke stappen zal de provincie concreet ondernemen om de wateroverlast in te perken, opgedeeld per gemeente?
2. Wat is de timing?
3. Op welke manier is er overleg en samenwerking met de provincies Vlaams-Brabant en Henegouwen?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw voor uw vraag. Ik denk dat gedeputeerde Hertog daarop zal antwoorden. Ja?

De heer gedeputeerde Hertog

Jawel, voorzitter.

Collega Vervliet, dit is een heel goede vraag over een zeer belangrijk thema. U stelt echter wel een vraag waarover ik u heel wat informatie moet bezorgen. En de voorzitter heeft in al zijn gestrengheid en wijsheid geoordeeld dat we ons moeten beperken in de tijd. Sta mij dus toe om een aantal dingen iets sneller te benoemen en u de rest op de mail te bezorgen, als het niet geeft.

Om te beginnen: de Dender is natuurlijk een bevaarbare waterloop. En 'bevaarbaar' wil zeggen: Vlaams. De waterloop valt dus onder het beheer van Waterwegen en Zeekanaal. Ons provinciebestuur heeft geen bevoegdheden over de Dender zelf, maar uiteraard wel over de waterlopen van de tweede categorie die daarin uitmonden. Ik zeg dat niet om de paraplu open te trekken, maar wel om te benadrukken dat, welke maatregelen wij ook hadden genomen, de wateroverlast van 2010 nooit had kunnen verholpen worden zonder structurele maatregelen in de Dender zelf te nemen. De neerslaghoeveelheden van toen waren niet zo uitzonderlijk hoog, maar er kwam ook heel wat water uit Wallonië. Die kwam bovenop deze lokale neerslag. In combinatie met het feit dat de grond reeds totaal verzadigd was door de zeer natte periode van een maand daarvoor, zorgde dat ervoor dat er een grote wateroverlast was, waar we zeer weinig tegen konden beginnen. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we geen ingrepen zullen doen, maar onze invloed op het hele Dendersysteem zal dus van een bescheiden omvang zijn. We hebben natuurlijk al maatregelen genomen. Er zijn door de provincie al twee bufferbekkens aangelegd op de Molenbeek in Geraardsbergen. En voor de stuw van het bekken te Goeferinge wordt nog dit jaar de sturing geoptimaliseerd. Er zijn ook nog heel wat bijkomende buffergebieden of zogenaamde gecontroleerde overstromingsgebieden gepland. Onder meer in Brakel, Lierde, Geraardsbergen, in Ninove en in Lebbeke, als ik mij niet vergis, worden in deze legislatuur nog bijkomende bufferbekkens en omleggingen aangelegd. Maar sta mij toe om die en dergelijke zaken allemaal in detail door te sturen via de mail. Op welke manier is er dan overleg en samenwerking met de provincies Vlaams-Brabant en Henegouwen? Er zijn eigenlijk gene provinciegrensoverschrijdende waterlopen van de tweede categorie.

DEBATTEN

Met Henegouwen heeft ons bestuur dan ook geen overleg. Met Vlaams-Brabant is dat overleg er natuurlijk wel, via de VVP-overleggen, zowel in de A- als in de B-commissies. De beheerder van de Dender, W en Z dus, heeft natuurlijk wel regelmatig ambtelijk overleg met Wallonië, omdat de Dender gewestgrensoverschrijdend is. Tot slot: er is licht aan het eind van de tunnel. Zoals u daarstraks gehoord hebt, heeft Vlaanderen besloten een stuk van ons provinciefonds af te nemen. Dat is over een periode van zes jaar 42 miljoen euro. De werken die in de Dender moeten uitgevoerd worden, kosten volgens de laatste schatting 52 miljoen euro. Als Vlaanderen die werken in deze legislatuur kan realiseren, hebben wij ze dus eigenlijk voor 80% betaald. Dan heeft de provincie toch ook haar steentje bijgedragen aan de oplossing van de Denderproblematiek.

Mevrouw Vervliet

Oké. Ik dank u voor uw antwoord en ik kijk uit naar de documentatie via de mail.

De heer voorzitter

Dat was dus een duidelijk antwoord, met een dichterlijke begeleiding.

PUNT 53

VRAAG VAN HENDRIK DE VIS OMTRENT HET ONTWIKKELEN VAN EEN REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN IN DE INFRASTRUCTURENBUNDEL R4, E 40 RINGVAART

De heer voorzitter

Dan hebben we nu de volgende vraag. Meneer De Vis.

De heer De Vis

Dank u, meneer de voorzitter.

Het belang van de ontwikkeling van bedrijventerreinen is steeds een aandachtspunt in de sociaaleconomische situatieschetsen van onze provincie. Vanuit de visie dat de beschikbare ruimte voor economische activiteiten schaars is, zal zorgvuldig moeten omgegaan worden met de nog beschikbare ruimte. Vanzelfsprekend dient dit duurzaam, intensief of zelfs slim te gebeuren.

Ondanks de desastreuze cijfers in verband met falingen en stopzettingen steeg vorig jaar het aantal actieve ondernemingen in onze provincie. De vraag naar bedrijventerreinen met een vlotte ontsluiting blijft evenwel zeer acuut. De werkzaamheden komen nu in hun eindfase. Het ontbrekende gedeelte van de R4-buitenoever tussen Zwijnaarde en Merelbeke is doorgetrokken en aangesloten op het uitwisselingscomplex R4-E40. Dat betekent dat nu de feitelijke planning en uitbouw van het voorziene regionale bedrijventerrein kan worden aangepakt. Meneer de deputé heeft al een keer gewezen op het belang van de ligging van onze provincie en op het belang van de ontsluiting. Het gebied langs de infrastructuurbundel (R4-Ringvaart-E40) wordt in verschillende beleidsdocumenten als een samenhangend geheel van bedrijvigheid op regionale schaal gezien.

Ik rond af, meneer de voorzitter. Mijn concrete vragen zijn deze:

1. Kan voor deze zone het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan als instrument ingezet worden?
2. Is de deputatie bereid het planningsinitiatief daartoe te nemen en het overleg op te starten met de verschillende actoren: het Vlaams Gewest en de gemeente?

Dank u.

De heer voorzitter

Net als de vorige vragenstellers hebt ge dat schitterend gedaan, meneer De Vis. Het antwoord komt van gedeputeerde Vernick.

De heer gedeputeerde Versnick

Voorzitter, ik zal ook proberen voorbeeldig te zijn.

Zoals de heer De Vis correct heeft aangegeven, is het gebied langs de infrastructuurbundel R4-Ringvaart-E40 op regionale schaal beschouwd als een samenhangend geheel van bedrijvigheid. Het gebied tussen R4, E40, Fraterstraat en Heidestraat werd in het kader van de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent in een gewestelijk RUP bestemd als regionaal bedrijventerrein. Momenteel werkt de provincie in het kader van het provinciale ruimtelijke structuurplan aan een langetermijnvisie inzake ruimtelijke economie. Een onderzoek naar planologisch aanbod en de effectieve invulling daarvan is daar een onderdeel van. Op Vlaams niveau loopt momenteel ook een ruimtelijk-economische studie naar behoeften inzake bedrijventerreinen. Een ruimtelijke situering van bijkomende regionale bedrijventerreinen kan enkel vanuit een zeer gedegen kennis van vraag en aanbod fundamenteel en degelijk onderbouwd worden. Merelbeke behoort evenwel tot de gemeenten die in het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen zijn geselecteerd als deel van het grootstedelijk gebied Gent. En de plannen van regionale bedrijventerreinen binnen de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent vallen in principe niet onder de bevoegdheid van de provincie. Het Vlaams Gewest beslist over de planning en de situering van de regionale bedrijventerreinen in dit gebied. De provincie kan hier dus geen initiatief nemen tot de opmaak van een PRUP inzake regionale bedrijventerreinen. Zoals ik reeds heb aangehaald, is het volledige gebied gelegen in het grootstedelijk gebied Gent, wat dit tot een gewestelijke bevoegdheid maakt. In het GRS van Merelbeke worden dan ook aanbevelingen gedaan voor een gewestelijk RUP in functie van de verdere uitwerking van Plataan. Voor het Eiland Zwijnaarde en de zone tussen de Fraterstraat en de Heidestraat werden al deel-RUP's opgemaakt binnen het afbakeningsproces van het grootstedelijk gebied Gent. Op het Eiland Zwijnaarde worden momenteel door een samenwerkingsverband, bestaande uit de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent, het Stadsontwikkelingsbedrijf Gent, Waterwegen en Zeekanaal NV en Alinso NV de voorbereidingen getroffen voor de inrichting van een kwaliteitsvol regionaal bedrijventerrein. Als uitvoerend orgaan van de provincie Oost-Vlaanderen is de POM actief bij dit proces betrokken. Het noordelijk deel, eigendom van Waterwegen en Zeekanaal, zal ontwikkeld worden tot een watergebonden logistieke zone. Ten zuiden van de E40 krijgen we een gecombineerde bestemming voor watergebonden logistiek en hoogwaardige kennisintensieve productie en onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten. Er zijn ontwerpbureaus aangesteld en er worden technische tekeningen ontwikkeld, zowel voor interne wegenis als voor de aan te leggen oeverstrook langs de Tijarm. We gaan ervan uit dat in 2014 kan gestart worden met de uitgifte van percelen.

Voorzitter, collega's, nog een laatste puntje over het gebied R4-Merelbeke. Dat is een gemengd regionaal bedrijventerrein, met gedeelten als woongebied met een nabestemming als regionaal bedrijventerrein. Voor dit terrein werd onderzoek gedaan binnen het project Onderhandelingsteams. Dat project Onderhandelingsteams is eigenlijk een kwestie van: mensen erop uitsturen om na te gaan of er in het bedrijventerrein eventueel nog onbenutte ruimte is. Die mensen zijn daar geweest. De POM heeft het onderzocht. We hebben daar contacten gehad met de dienst Ruimtelijke Planning van de gemeente Merelbeke. Er is vastgesteld dat er geen belangrijke knelpunten zijn die de ontwikkeling van de gronden in de weg staan en dat verschillende projectontwikkelaars actief zijn op het terrein. Een gedeelte van de gronden is bovendien eigendom van de gemeente Merelbeke, die plannen voorbereidt om ze te ontwikkelen. Bijgevolg werd vanuit het project Onderhandelingsteams geen verdere actie aan dit terrein verbonden. Maar Merelbeke en die projectontwikkelaars zullen daar dus verder het nodige doen.

De heer voorzitter

Collega.

De heer De Vis

Dank u wel. Ik vrees natuurlijk ... De bal wordt een beetje ... Ik begrijp dat. Er zijn afspraken over wat het gewest doet, wat de provincie doet en wat de gemeente doet. Maar de feitelijke toestand is natuurlijk dat het allemaal slapende gronden zijn, die echt zouden kunnen benut worden in de directe ontsluiting. Iedereen hier kent toch de situatie vanaf het voetbalstadion tot aan de sluis. Daar wordt van alle kanten naar gevraagd. Ik zou graag willen dat we daar toch op de een of andere manier iets kunnen aan doen, voordat er weer sprake is van verrommeling. Dan zitten we meteen weer met het feit dat er nieuwe RUP's gemaakt moeten worden. Met alle respect, maar we kennen de uitspraak: slechte heelmeeesters maken

DEBATTEN

stinkende wonden. We kijken toe en we zien de versnippering en de verrommeling in dit gebied alle dagen toenemen. Ik zou graag willen dat er iets gedaan wordt, vooral omdat dit terrein zo strategisch gelegen is voor de regio. Ik lees toch ook in publicaties van de provincie in het kader van de Euroregio Scheldemond dat er nood is aan bedrijventerreinen die in dit geval in die zone zeer gunstig gelegen zijn.

De heer voorzitter

De gedeputeerde voor Ruimtelijke Ordening.

De heer gedeputeerde Versnick

Collega De Vis, ik denk dat ge uit mijn antwoord toch hebt kunnen opmaken dat we optreden waar we aan zet kunnen zijn. POM is actief op het Eilandje. We proberen dat terrein zo gauw mogelijk vooruit te helpen. We zijn in Merelbeke gaan kijken of we kunnen helpen, of dat zinvol is. We hebben daar de boodschap gekregen dat ze daar verder kunnen mee werken. Voor de rest geldt de bevoegdheidsregeling. Die bevoegdheidsregeling is decretaal vastgesteld. Als het tot het grootstedelijk gebied Gent behoort, hebben wij geen bevoegdheid om daar een PRUP op te stellen. Dat ligt decretaal vast. Het enige wat zou kunnen gebeuren, is dat wij gevraagd worden om daar een initiatief te nemen. Maar dat is een beslissing die wij niet in de hand hebben. Het is een beslissing die de Vlaamse minister desgevallend moet nemen. Misschien is dat iemand die ge kent, die ge af en toe tegenkomt en met wie ge kunt overleggen.

PUNT 54

VRAAG VAN YASMINA BELDJOUDI INZAKE PLEISTERPLAATSEN

De heer voorzitter

Mevrouw Yasmina Beldjoudi, u hebt het laatste woord voor vandaag, de laatste vraag. Het woord is aan u.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u wel, meneer de voorzitter.

Collega's, bedankt voor jullie uithoudingsvermogen. Woonwagengewoners kunnen terecht op doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen die door gemeenten en provincies worden aangewezen. Er is echter een groot tekort aan dergelijke reguliere staanplaatsen. Daardoor is er sprake van een stijgende woondruk op openbare woonwagenterreinen en private domeinen. Een ander gevolg van dit tekort is dat woonwagengewoners te maken hebben met onzekere woonsituaties. De veel voorkomende problemen die te maken hebben met woonwagengewoners zijn vaak aan deze gegevens te linken. De vorige gouverneur nam in het kader van zijn coördinerende rol een aantal jaren geleden initiatieven om gemeenten en steden ertoe aan te zetten om doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen te voorzien. Rondreizende bewoners zouden dan tegen betaling en na het onderschrijven van gemeentelijke reglementen een beperkt aantal dagen op deze gemeentelijke gronden kunnen verblijven. Er bleek echter weinig respons te zijn. Enkel Zottegem en Gent hebben een inspanning geleverd en voorzien heden een aantal reguliere plaatsen. Toch is het voor steden en gemeenten geen grote meerkost. Uiteindelijk subsidieert de provincie het gedeelte dat niet door Vlaanderen wordt gesubsidieerd. Mijn concrete vraag is: wat doet de provincie hier vandaag voor en/of wat is ze van plan in de nabije toekomst te ondernemen?

Dank u wel.

De heer voorzitter

De deputatie. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank, meneer de voorzitter.

Ik wil graag even een onderscheid maken tussen een aantal begrippen die misschien wat verward worden. Enerzijds hebt ge het doortrekkersterrein. Doortrekkersterreinen zijn ruimtelijk geregeld. Dat gebeurt dus via ruimtelijke planning. En ik moet aangeven dat de dienst Ruimtelijke Planning bij elke afbakening van kleinstedelijke gebieden de opdracht meeneemt om, indien mogelijk, een doortrekkersterrein te voorzien. Er zijn op dat vlak binnen de provincie reeds drie initiatieven geweest. Eén ervan was in Gent. Dat is grootstedelijk gebied. Het valt binnen de uitleg die zojuist gegeven is. Daar is het dus Vlaanderen die het voorzien heeft. Bij afbakening van kleinstedelijke gebieden is er een initiatief geweest, ook vanuit de provincie, samen met de steden Zottegem en Eeklo. Dus daar is het ruimtelijk geregeld, ruimtelijk voorzien. Nu betekent het feit dat het voorzien is niet dat het ook reeds aanwezig is. Er moet een aanvraag komen, een bouwvergunning, een uitrusting en dergelijke meer. Daarin spelen wij een rol met een subsidiëring van tien ten honderd en Vlaanderen met een subsidiëring van negentig ten honderd. Naast de doortrekkersterreinen zijn er de zones: pleisterplaatsen in gemeenten waar woonwagenbewoners naar toe kunnen. Op dat vlak verwijst u naar het initiatief van de vorige gouverneur, maar ook de huidige gouverneur heeft op dit moment een coördinerende taak. Die is hem verleend door de Vlaamse regering.

Voor de zomer zijn alle gemeenten aangeschreven, omdat de grote trek toen ging beginnen. Heel weinig gemeenten hebben echter gereageerd. Toch was bij het aanschrijven ook het ontwerppolitie-reglement toegevoegd. Daarin stond het een en ander over de manier waarop men een aantal afspraken kon maken als er woonwagenbewoners aankwamen en dergelijke meer. Heel weinig gemeenten hebben dus gereageerd. Van de 65 gemeenten denk ik dat een drietal reacties bij de gouverneur terechtgekomen zijn. Meer nog: de gemeenten brengen op het moment dat er woonwagenbewoners komen de gouverneur zelfs niet op de hoogte, zodat hij zijn coördinerende rol eigenlijk niet kan vervullen. Dat is natuurlijk betreurenswaardig. Het leidt tot conflicten zoals u daarover in de pers hebt kunnen lezen. Zonder locaties en zonder informatie vanuit de betreffende plaats kan de gouverneur zijn rol hierin niet spelen. De dienst Welzijn heeft ook een aantal initiatieven genomen op haar terrein. Dat houdt in dat wij een module voorzien hebben waarmee men in de politieschool gesensibiliseerd wordt op het gebied van communicatie met de doelgroep. De politie gaf aan te weinig onderlegd te zijn voor de gesprekken en onderhandelingen met aankomende woonwagenbewoners. Dit is nu opgenomen in de opleiding of in de voortgezette opleiding van de politie, zodat men weet op welke manier men de discussie moet voeren, de communicatie moet laten verlopen en alles in goede banen moet leiden. Op dit geven wij bij onze rondgang langs de verschillende gemeenten informatie over de mogelijkheden om bij het aanpakken van de problematiek, die zich regelmatig voordoet, begeleiding te krijgen van de kant van de gouverneur of de provincie. We vragen de gemeenten ook in hoeverre ze van die mogelijkheden gebruikmaken. Meer kunnen we niet doen. We kunnen sensibiliseren en informeren, maar men gaat daar onvoldoende op in. In ieder geval gaan wij rond de recente incidenten opnieuw initiatieven nemen in de richting van de gemeenten om dit op te pakken.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Ja, een korte bemerking. De ervaring leert, niet alleen in Oost-Vlaanderen, maar ook in andere provincies, dat het niet altijd gemakkelijk is om afspraken te maken met deze woonwagenbewoners. Vaak weigeren zij zich op te splitsen in kleinere groepen, zodat ze – hoe moet ik het zeggen – wild gaan parkeren. Ze willen dus niet altijd gebruikmaken van de terreinen die voor hen voorzien zijn, omdat ze zich niet willen opsplitsen in kleinere groepen. Het is natuurlijk ook een probleem als men in elke gemeente een doortrekkersterrein moet gaan aanleggen waarop minimaal dertig à veertig woonwagens kunnen geherbergd worden, met aangepast sanitair en zo. Ik denk dat dat praktisch niet haalbaar is.

De heer voorzitter

Gedeputeerde Couckuyt.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Couckuyt

Heel kort.

U bewijst dat over dit onderwerp te weinig goede informatie circuleert. Er wordt helemaal niet gevraagd om in elke gemeente een doortrekkersterrein aan te leggen. Helemaal niet. Aan de centrumsteden en aan andere steden wordt gevraagd om in het kader van hun ruimtelijke ontwikkeling een doortrekkersterrein aan te leggen. Wij spreken hier over drie doortrekkersterreinen per provincie. Daarnaast hebt ge de pleisterplaatsen. Dat heb ik zojuist gezegd. Pleisterplaatsen zijn niet-ingerichte terreinen. Het zijn ruimten waar men kan gaan staan. Alle ruimten waar men kan gaan staan, zijn volzet. Het is dus geen kwestie van weigeren of van niet willen opsplitsen. De plaatsen zijn volzet. Want er zijn weinig reguliere plaatsen. Een 25-tal in Gent, that's it. Alle andere plaatsen zijn dus te beschouwen als pleisterplaatsen. En die zijn niet gereguleerd. Een gemeente kan een waarborg vragen op het moment dat die woonwagengedwongen naar haar toe komen. Voor die waarborg kan ze een aantal inspanningen leveren, zodat men een toilet ter beschikking heeft en een voorziening heeft voor zijn afval. Men kan daar waarborgen voor vragen. Zo eenvoudig is dat. Maar men moet het ook willen. De gemakkelijkste manier is natuurlijk: deze mensen verjagen met de wilde macht waarover men beschikt. Die manier blijkt hier en daar nog populair te zijn.

De heer voorzitter

Goed, dames en heren, ik stel vast dat de agenda afgehandeld is. Ik dank de talrijke provincieraadsleden die tot het einde hier gebleven zijn. En ik nodig iedereen uit om deel te nemen aan het VVP-colloquium op 19 oktober 2013 in het provinciehuis van Limburg.

De Provincieraad zal opnieuw vergaderen op woensdag 13 november 2013 om 14 uur.

Ik sluit hierbij de vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING